

อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร
ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า
ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรม
ชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก
THE INFLUENCE OF PROFITABILITY, OPERATIONAL EFFICIENCY
AND INVENTORY MANAGEMENT ON THE CORPORATE INCOME TAX
PLANNING FOR AUTO PARTS INDUSTRY GROUP ON BOARD OF
INVESTMENT IN EASTERN INDUSTRIAL ESTATE

สุพรรณษา พรหมกุล
SUPANSA PHOMKUL

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

THE INFLUENCE OF PROFITABILITY, OPERATIONAL EFFICIENCY
AND INVENTORY MANAGEMENT ON THE CORPORATE INCOME TAX
PLANNING FOR AUTO PARTS INDUSTRY GROUP ON BOARD OF
INVESTMENT IN EASTERN INDUSTRIAL ESTATE

SUPANSA PHOMKUL

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2021
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

THE INFLUENCE OF PROFITABILITY, OPERATIONAL EFFICIENCY AND INVENTORY MANAGEMENT ON THE CORPORATE INCOME TAX PLANNING FOR AUTO PARTS INDUSTRY GROUP ON BOARD OF INVESTMENT IN EASTERN INDUSTRIAL ESTATE

นักศึกษา

สุพรรณษา พรหมกุล รหัสประจำตัว 64503299

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร. พรทิวา แสงเขียว

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ

(ดร. พรทิวา แสงเขียว)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้นับการศึกษาค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก
คำสำคัญ	ความสามารถในการทำกำไร/ ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน/ การบริหารสินค้าคงเหลือ/ การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล
นักศึกษา	สุพรรณษา พรหมกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ดร.พรทิวา แสงเขียว
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก รวบรวมฐานข้อมูลของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในเขตภาคตะวันออก จากสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรายงานทางการเงินจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ตั้งแต่ พ.ศ. 2559 ถึง 2563 จำนวน 69 บริษัท มีทั้งสิ้น 345 ชุดข้อมูล ตัวแปรอิสระ คือ ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ประกอบด้วย อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราหมุนเวียนของส่วนลงทุน อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนของสินค้า อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย ตัวแปรตามโดยการวางแผนภาษี ประกอบด้วย อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) และอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) นำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา และใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณในการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการทำกำไร (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) และมีอิทธิพลเชิงบวกต่ออัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม

(วัดค่าโดย TAX/ASSETS) อย่างมีนัยสำคัญ การบริหารสินค้าด้านอัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) มีอิทธิพลเชิงลบต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) และในขณะที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่ออัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT) มีอิทธิพลเชิงบวกต่ออัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (วัดค่าโดย TAX/ASSETS) อย่างมีนัยสำคัญ

TITLE	THE INFLUENCE OF PROFITABILITY, OPERATIONAL EFFICIENCY AND INVENTORY MANAGEMENT ON THE CORPORATE INCOME TAX PLANNING FOR AUTO PARTS INDUSTRY GROUP ON BOARD OF INVESTMENT IN EASTERN INDUSTRIAL ESTATE
KEYWORD	PROFITABILITY, OPERATIONAL EFFICIENCY, INVENTORY MANAGEMENT, TAX PLANNING, CORPORATE INCOME TAX
STUDENT	SUPANSA PHOMKUL
ADVISOR	DR. PRONTIWA SAENGKHIEW
LEVEL OF STUDY	MASTER OF ACCOUNTING
FACULTY	ACCOUNTING SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2021
STUDENT	SUPANSA PHOMKUL

ABSTRACT

The purposes of this study were to study The influence of profitability, operational efficiency and inventory management on the corporate income tax planning for auto parts industry group on board of investment in Eastern industrial estate. The samples comprise a company in a database of companies listed on Thailand Board of Investment (BOI) and Financial Statement on the Department of Business Development (DBD) during period in 2016 and 2020. The data used in the study included totaling 69 companies with a total of 393 data. Independent variables are profitability, operational efficiency and inventory was measured by net profit margin, return on assets, equity turnover, total assets turnover, inventory turnover and average inventory period. The dependent variable tax planning was measured by effective tax rate (ETR) and the ratio of tax to total assets (TAX/ASSETS). The research used for statistical analysis, preliminary data analysis with descriptive statistics as well as hypotheses were tested by multiple regression analysis

From the research results, it was found that profitability (ROA) has a positive influence on corporate income tax planning measured by ETR and has a positive effect tax planning measured by TAX/ASSETS. Inventory management for average inventory period (AIP) has a negative influence on effective corporate income tax (ETR) planning, and while it has a significant positive influence on tax planning measured by TAX/ASSETS. The operating efficiency for total assets turnover (TAT) had a significant positive influence on tax planning measured by TAX/ASSETS.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้า อีศระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.พรทิวา แสงเขียว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอีศระ ผู้ซึ่งเสียสละเวลาอย่างมากคอยให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางและให้ข้อคิดเห็น รวมถึงการตรวจสอบ ปรับปรุง ที่เป็นประโยชน์กับการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ ผู้อำนวยการหลักสูตร บัญชีมหาบัณฑิต ที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทวิชา แนวคิดที่ดี สนับสนุนการศึกษาตลอดหลักสูตรรวมถึงคณาจารย์ ผู้ให้ความรู้ ตลอดจนเจ้าของผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์และเอกสารวิชาการทุกท่านที่ผู้ศึกษาได้นำมาเพื่อประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต รุ่นที่ 17 ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ และแบ่งปันประสบการณ์ ในการจัดทำรายงานการค้นคว้าอีศระฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงเป็นที่เรียบร้อย

ท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และ ครอบครัว ที่ให้การสนับสนุน และคอยเป็นกำลังใจในการศึกษาตลอดมา จนทำให้การศึกษาค้นคว้าฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งและหวังว่าการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจต่อไป

สุพรรณษา พรหมกุล

สิงหาคม 2565

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	I
ABSTRACT	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	IX

บทที่	หน้า	
1	บทนำ	1
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
	1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
	1.4 สมมติฐานของการวิจัย	6
	1.5 ขอบเขตของการวิจัย	7
	1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
	1.7 นิยามศัพท์.....	8
2	แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
	2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร.....	11
	2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล	22
	2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และเขตอุตสาหกรรมภาค ตะวันออก	27
	2.4 แนวคิดการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	34
	2.5 ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล.....	46
	2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนภาษี	48
	2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีการดำเนินการวิจัย 70
	3.1 แบบแผนของการวิจัย..... 70
	3.2 ประชากรและตัวอย่าง..... 70
	3.3 เครื่องมือวิจัย 71
	3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 74
	3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 74
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 78
	4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)..... 78
	4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระ..... 80
	4.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) 83
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 141
	5.1 สรุปผลการวิจัย 141
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย 149
	5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย 154
	5.4 ข้อเสนอแนะของการวิจัย 154
	บรรณานุกรม..... 156
	BIBLIOGRAPHY..... 160
	ภาคผนวก..... 163
	ประวัติผู้วิจัย..... 167

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบความแตกต่างที่สำคัญระหว่างภาษีทางตรงและทางอ้อม 17
2	สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 20
3	อัตรากำหนดภาษีเงินได้นิติบุคคล..... 24
4	เปรียบเทียบแผนธุรกิจ และแผนภาษีอากร..... 50
5	ผลการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ตัวแปรของการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล 67
6	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์..... 71
7	การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)..... 79
8	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระ 81
9	การตรวจสอบความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมากด้วยค่า Tolerance และค่า VIF 82
10	การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตรากำหนดภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)..... 83
11	การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)..... 84
12	การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตรากำหนดภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)..... 85
13	การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)..... 86
14	การวิเคราะห์การบริหารสินค้าที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)..... 87
15	การวิเคราะห์การบริหารสินค้าที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) 88
16	สรุปผลการทดสอบตามสมมติฐานของงานวิจัย..... 89

สารบัญญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 แสดงตลาดชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทย.....	3
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
3 รายได้ภาษีอากรที่จัดเก็บของรัฐบาล ในปี 2564 เทียบในปี 2563	18
4 รูปแบบการให้สิทธิและประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	21
5 รูปแสดงโครงสร้างของธุรกิจ สำหรับธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ในประเทศไทย	28
6 รูปแสดงโครงสร้างการผลิต /การค้า สำหรับธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ในประเทศไทย	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อสิ้นรอบบัญชีในแต่ละปี บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะต้องมีการปิดบัญชีโดยการนำรายได้มาหักค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์สิทธิ เพื่อคำนวณกำไรหรือขาดทุนสุทธิของกิจการ โดยการจัดทำงบกำไรขาดทุน และงบแสดงฐานะการเงินของกิจการเพื่อแสดงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะต้องยื่นแบบ ภ.ง.ด. 50 เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลภายใน 150 วัน นับแต่วันปิดบัญชีในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ในการกรอกแบบ ภ.ง.ด. 50 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะต้องมีการปรับปรุงกำไรสุทธิทางบัญชี (บวกกลับ) ให้เป็นกำไรทางภาษีอากร บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลเพื่อให้กิจการเสียภาษีได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ และประหยัดภาษี ซึ่งการวางแผนภาษีอากรเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกกิจการจะต้องจัดทำ เพื่อลดปัญหาภาษีอากรที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การเสียภาษีอากรให้ถูกต้องและประหยัดได้ จะต้องการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลเชิงกลยุทธ์ (Tax Planning Strategies Corporate Income Tax) ดังนั้นการวางแผนภาษีอากร (Tax Planning) คือ การกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเพื่อการปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับรายการทางการเงิน (Financial Transactions) อาทิ รายการรายได้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และจำนวนกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางภาษีอากรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในอันที่จะป้องกันมิให้เกิดปัญหาภาษีอากรไม่ว่าประการใด ๆ โดยมุ่งหมายให้การเสียภาษีอากรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรขององค์กรเป็นไปโดยถูกต้องและครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ และเป็นผลให้จำนวนภาษีอากรที่ต้องเสียนั้นเป็นจำนวนน้อยที่สุดหรือประหยัดที่สุดรวมทั้งใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสูงสุด ทั้งนี้ต้องไม่อาศัยการทุจริตหลีกเลี่ยงภาษีอากร

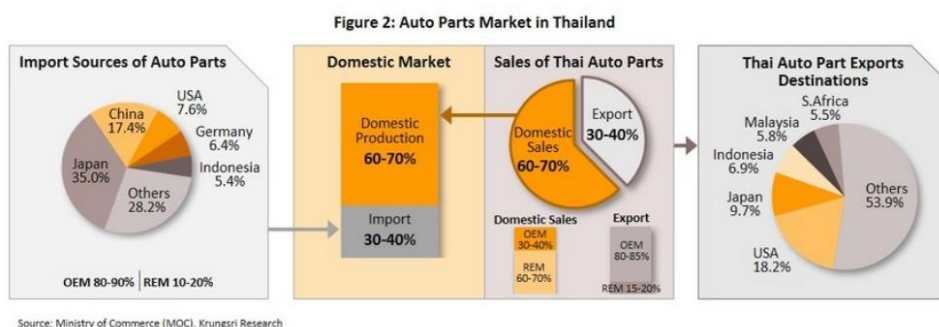
การที่องค์กรจะสามารถวางแผนภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นไม่ใช่คำนึงถึงแต่สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพียงอย่างเดียว ต้องทำทันทีที่เริ่มประกอบธุรกิจ และทำต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาทำความเข้าใจกฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ประกอบอยู่อย่างถี่ถ้วน จึงจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านภาษีอากรประเภทนั้น ๆ และมีความรู้ความเข้าใจในกิจการที่จะวางแผนภาษีอากร และสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการวางแผนภาษีนิติบุคคลคือ

เรื่องของการเก็บเอกสาร ถึงแม้ว่ากิจการจะทำทุกอย่างถูกต้องครบถ้วน แต่ถ้าหากไม่เก็บเอกสารไว้ให้ครบเพื่อเป็นหลักฐานในการยื่นสรรพากร หรือเมื่อถูกสรรพากรเรียกตรวจสอบกลับไม่สามารถแสดงหลักฐานได้หากมีการเรียกตรวจสอบและประเมินภาษีย้อนหลังจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร หากจะช่วยให้กิจการสามารถเสียภาษีได้ประหยัดขึ้น ต้องคำนึงถึงหลักการที่สำคัญคือ การเสียภาษีนั้นจะต้องเป็นไปอย่างถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมาย ได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุดแต่ต้องปลอดจากภาระในอนาคตจากการถูกหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรเรียกตรวจสอบและประเมินภาษีย้อนหลัง ทำให้กิจการมีรายจ่ายที่ไม่จำเป็นเกิดขึ้น และสุดท้ายคือต้องช่วยลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นลงได้ (Pongpasuth, 2013)

อย่างไรก็ตามก็ยังมีกิจการบางประเภทที่สามารถลดภาระในการจ่ายภาษีตามกฎหมายได้คือกิจการที่ได้รับการส่งเสริมเงินลงทุนตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนแห่งประเทศไทย (BOI : The board of Investment of Thailand) เป็นกิจการประเภทหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสร้างสรรค์นวัตกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการและการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม และการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ด้วยนโยบายส่งเสริมการลงทุนต่าง ๆ ได้แก่การเพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการใช้สิทธิประโยชน์ภาษีอากร ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้กิจการเข้ารับการส่งเสริมการลงทุน คือ การได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 - 8 ปี การลดหย่อนภาษีเงินได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 เป็นเวลาอีก 5 ปี การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออก ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถือว่าเป็นต้นทุนในการผลิตที่สำคัญ ดังนั้นกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจึงควรให้ความสำคัญในการวางแผนภาษีให้เกิดประสิทธิภาพ (A Guide to The board of Investment, 2021)

กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ในการได้รับยกเว้นทางภาษีนั้นกิจการจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอน เงื่อนไขและข้อบังคับตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งกฎหมายจะมีความยุ่งยากและซับซ้อน ทำให้ในทางปฏิบัติมักประสบปัญหาในการปฏิบัติตามประมวลรัษฎากรเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษี (KamolSirinant, 2006) ส่งผลให้กิจการไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามที่ควร นอกจากนี้ยังอาจส่งผลเสียหายจากการเสียเบี้ยปรับและเงินเพิ่มจากการปฏิบัติงานทางภาษีอากรผิดพลาดเช่น การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีในกรณีที่ประกอบกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นและไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีขาดประสิทธิภาพในการดึงดูดนักลงทุน (วราพร เปรมพาศิษย์นุกูล, 2019) ดังนั้น รัฐบาลจึงเข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการกำหนดนโยบายในการส่งเสริม สนับสนุนในด้านต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจจากผลการสำรวจ

ภาคอุตสาหกรรมการผลิต ภาคอุตสาหกรรมบริการ ภาคอุตสาหกรรมการค้าส่งค้าปลีก พบว่า การสนับสนุนเพิ่มเติมจากภาครัฐที่ผู้ประกอบการในทุกภาคส่วนต้องการให้สนับสนุนเพิ่มเติมมากที่สุด คือ การมีมาตรการลดหย่อนภาษี (National Science Technology and Innovation Policy Office, 2017) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน รัฐได้มีการให้สิทธิลด หรือยกเว้นภาษีต่าง ๆ เช่น การลดหย่อนภาษี การยกเว้นรายได้ในการคำนวณภาษีการให้สิทธิประโยชน์สำหรับกิจการที่มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เป็นต้น (A Guide to The board of Investment, 2021) นอกจากนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปรับโครงสร้างทาง เศรษฐกิจ ภาครัฐจึงได้มีการพัฒนามาตรการในการส่งเสริมการลงทุนหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) ที่ช่วยส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยกลับมาเป็น ผู้นำที่โดดเด่นในอาเซียน เป็นแรงกระตุ้นให้อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น ซึ่งมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดถึง 13 ปี เป็นแรงกระตุ้นสำคัญที่ทำให้ต่างชาติมา ลงทุนในไทยมาก (Bangkokbiznews.com, 2019)

Table 2: Potential Products

Auto part systems	Thai potential part segments
Engines	Diesels, Motorcycles
Engines Components	Starters, Alternators, Filters, Hoses, Gears, Flywheels
Body Parts	Chassis, Bumpers, Fenders, Hoods, Door Panels
Brake Systems	Master Cylinders, Drums, Discs, Pads, Linings
Steering Systems	Steering Wheels, Gears, Columns, Pumps, Linkages
Suspensions	Shocks, Coils, Ball Joints
Transmissions	Gears, Casting, Rear Axles, Drive Shafts, Propeller Shafts
Electrical/Electronics	Alternators, Starters, Speedometers, Lamps, Motors, Flashers Relays
Interiors/Exteriors	Seats / Mats, Weather Strips, Console Boxes
Others	Windshields, Seat Belts, Radiators, Wheels, Compressors

Source: The Federation of Thai Industries (FTI), Krungsri Research

ภาพประกอบที่ 1 แสดงตลาดชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทย

ที่มา : www.krungsri.com

จากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID - 19 ทำให้กิจกรรมการผลิตในห่วงโซ่ยานยนต์สะดุดลง ในช่วงครึ่งแรกปี 2563 ท่ามกลางกำลังซื้อทั่วโลก รวมถึงไทยที่หดตัวรุนแรง อย่างไรก็ตามความต้องการชิ้นส่วนเพื่อการทดแทน (REM) ยังคงขยายตัวได้ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนยานยนต์สะสม ประกอบกับผู้บริโภคบางส่วนมีแนวโน้มซ่อม/บำรุงยานยนต์เก่าเพื่อยืดเวลาการซื้อยานยนต์ใหม่ออกไป สำหรับปี 2564 - 2565 คาดว่าการผลิตรายานยนต์ในประเทศจะฟื้นตัวโดยเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 3 - 4% ต่อปี ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์โลก สำหรับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลไทยอย่างต่อเนื่องนับจากปี 2506 1) โดยระยะเริ่มแรกภาครัฐเน้นออกมาตรการเพื่อสนับสนุนการลงทุนผลิตและใช้ชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศ โดยเฉพาะการปรับขึ้นภาษีนำเข้ารถยนต์สำเร็จรูป (Complete Built - Up : CBU) และชิ้นส่วนครบชุดสมบูรณ์ (Complete Knock - Down : CKD) ต่อมาคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI) ได้ออกมาตรการส่งเสริมการลงทุน อาทิ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และการยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร เพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาตั้งฐานการผลิตในไทย นอกจากนี้ ภาครัฐกำหนดสัดส่วนบังคับใช้ชิ้นส่วนยานยนต์ที่ผลิตในประเทศ (Local Content Requirements : LCR) ในการผลิตรายานยนต์ ซึ่งปัจจุบันข้อกำหนดดังกล่าวได้ถูกยกเลิกแล้ว 2) อย่างไรก็ตาม การผลิตรายานยนต์นั่งในไทยยังคงใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศคิดเป็นสัดส่วน 60 - 80% ของมูลค่าชิ้นส่วนยานยนต์ทั้งหมด ขณะที่รถยนต์นั่งประเภท Eco - car และรถจักรยานยนต์ใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศ 90% ส่วนรถจักรยานยนต์ใช้ชิ้นส่วนในประเทศเกือบทั้งหมด ในปัจจุบัน มีการทำข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับประเทศต่าง ๆ อาทิ ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย - ญี่ปุ่น (JTEPA) และความตกลงการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย (TAFTA) ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้า CBU และ CKD ปรับลดลง (Wanna Yongpisanphob, 2563)

จากที่กล่าวมาข้างต้น กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านการผลิต การตลาด การจ้างงาน และการพัฒนาเทคโนโลยี ส่งผลให้ประเทศไทยเป็นศูนย์รวมของผู้ผลิตรายานยนต์ทั่วโลก อาทิเช่น ค่ายญี่ปุ่น ยุโรป และอเมริกา จึงเป็นที่น่าสนใจในการศึกษาการวางแผนภาษี รวมถึงจากการผลิตและจำหน่ายรถยนต์มีแนวโน้มฟื้นตัวในปี 2564 - 2565 จากกำลังซื้อที่ทยอยฟื้นตัวตามภาวะเศรษฐกิจ ประกอบกับอุตสาหกรรมยังได้แรงหนุนจากรัฐบาลออกนโยบายเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศ โดยรัฐบาลออกมาตรการหลายด้านเพื่อดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ อาทิ การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาอัตราส่วนทางการเงินเพื่อวิเคราะห์ถึงอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

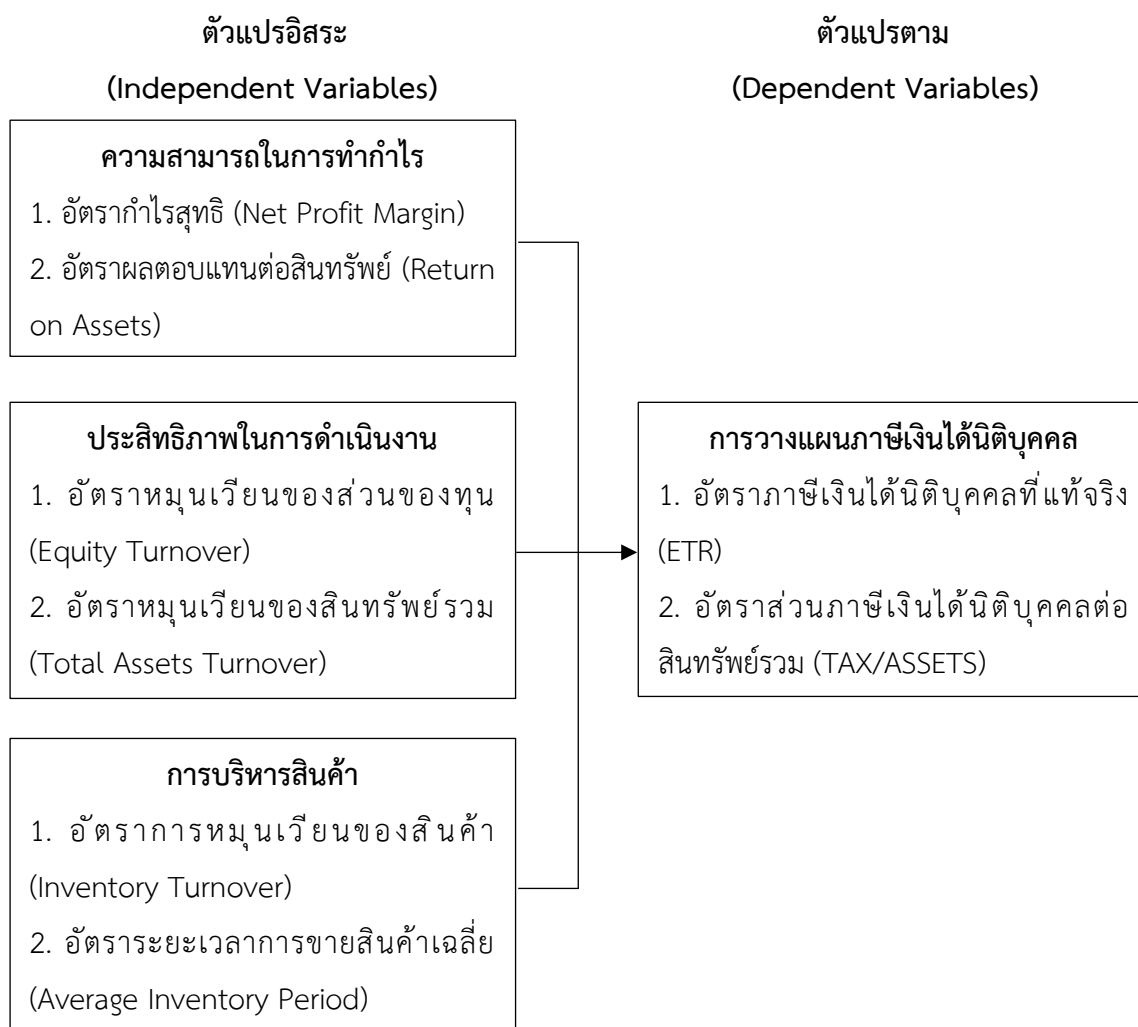
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้าที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล วัตถุประสงค์โดยใช้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

1.2.2 เพื่อศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้าที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล วัตถุประสงค์ใช้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์ (TAX/ASSETS) รวมของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ได้มีการวางกรอบแนวคิดเพื่อใช้สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีดังนี้

ภาพประกอบที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

สมมติฐานที่ 2 ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

สมมติฐานที่ 3 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

สมมติฐานที่ 4 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

สมมติฐานที่ 5 การบริหารสินค้ำมีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

สมมติฐานที่ 6 การบริหารสินค้ำมีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้ทำการศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้ำกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล จึงได้มีการกำหนดขอบเขตของการวิจัยโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมเงินลงทุนในประเทศไทย เฉพาะกลุ่มขึ้นส่วนยานยนต์ และมีการกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาของการดำเนินงานวิจัย เป็นดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา สำหรับการศึกษามีดังนี้

- ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราหมุนเวียนของส่วนของทุน อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนของสินค้ำ อัตราระยะเวลาการขายสินค้ำเฉลี่ย

- ตัวแปรตาม ประกอบด้วย อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate) อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (Tax/Assets)

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร สำหรับการศึกษานี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก จำนวน 69 บริษัท (The Board of Investment of Thailand, 2021)

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ที่ได้นำเสนอและเผยแพร่ในคลังข้อมูลกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (DBD Data warehouse) ซึ่งเป็นข้อมูลจากงบการเงินที่กลุ่มประชากรได้นำเสนอไว้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ถึง ปี พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลา 5 ปี

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

ทำให้ทราบถึงการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ซึ่งเป็นการเพิ่มองค์ความรู้ในเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยทางด้านภาษี และเป็นประโยชน์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหมายหรือกฎระเบียบเพิ่มเติม เช่น กรมสรรพากร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ในการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการปรับปรุง แก้ไขในส่วนระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับการวางแผนภาษีของบริษัทในประเทศไทย

1.6.2 ประโยชน์ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

เป็นแนวทางการวิเคราะห์หาตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก และเป็นประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้วางแผนภาษีและนำมาปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับกิจการ ตลอดจนสามารถนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในการดำเนินงานให้มีค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกันหรือกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใกล้เคียงกัน

1.7 นิยามศัพท์

การวางแผนภาษีอากร (Tax Planning) คือ การกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเพื่อการปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับรายการทางการเงิน (Financial Transactions) ที่เกี่ยวข้องมุ่งหมายให้การเสียภาษีอากรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรของกิจการเป็นไปโดยถูกต้อง และครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ และเป็นผลให้จำนวนภาษีอากรที่ต้องเสียนั้นเป็นจำนวนน้อยที่สุดหรือประหยัดที่สุด รวมทั้งสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสูงสุด ทั้งนี้โดยไม่อาศัยการทุจริตหลีกเลี่ยงภาษีอากร (สุเทพ พงษ์พิทักษ์, 2541)

กำไร (ขาดทุน) ทางภาษี (Taxable Profit (Loss)) คือ การคำนวณจากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร โดยการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจะต้องใช้เกณฑ์สิทธิหมายถึง ให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องกับรายได้นั้น แม้จะยังมีได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Corporate Income Tax Rate : ETR) คือ การคำนวณจากอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้หักด้วยภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีต่อ

กำไรทางบัญชีก่อนหักภาษี โดยค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน สามารถเก็บรวบรวมจากงบการเงิน หรือข้อมูลจากหมายเหตุประกอบงบการเงิน (ฐิตาพร กุลศิริวินิชย์, 2564, รัชนีฐาภัทร วุฒิมหานนท์, 2562)

อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (Corporate Income Tax Ratio To Total Assets : TAX/ASSETS) คือ การคำนวณจากอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบันต่อสินทรัพย์รวม เพราะประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ก่อให้เกิดรายได้และค่าใช้จ่ายน่าจะมีความสัมพันธ์กัน โดยมีข้อสมมติว่าบริษัทที่มีสินทรัพย์รวมเท่ากัน ควรมีความสามารถในการทำกำไรอยู่ในระดับเดียวกัน และควรจะมีค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เท่ากันด้วย ดังนั้น บริษัทใดที่มีการลงทุนในสินทรัพย์รวมสูงแต่มีค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำ แสดงว่า TAX/ASSETS มีค่าต่ำ เป็นการสะท้อนถึงการวางแผนภาษี รวมทั้งการตกแต่งรายการสินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงินจะน้อยกว่าการตกแต่งตัวเลขกำไรทางบัญชีในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (สัตยา ต้นจันทร์พงศ์, 2558)

ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) สามารถพิจารณาได้จากกำไรที่มีความสัมพันธ์กับยอดขาย และกำไรที่มีความสัมพันธ์กับเงินลงทุน (โซษิตา เปสตันยีและคณะ, 2561)

อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin) แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิเปรียบเทียบกับยอดขายทำให้ทราบถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการหลังจากการหักค่าใช้จ่ายทุกรายการแล้วใช้วัดความสามารถของบริษัทในการควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ (รวมถึงค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย) เพื่อให้เกิดผลกำไรสุทธิ การวิเคราะห์ค่าที่ได้้อัตรานี้ยิ่งสูงยิ่งดี เพราะแสดงถึงความสามารถในการทำกำไรและควบคุมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ดี

อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ (Return on Assets) หมายถึง อัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการนำเงินมาลงทุนในสินทรัพย์ว่าก่อให้เกิดผลกำไรมากน้อยเพียงใด สินทรัพย์รวมดังกล่าว หมายถึงสินทรัพย์ที่กิจการใช้งานอยู่เท่านั้นไม่รวมถึงสินทรัพย์ที่กิจการไม่ได้ใช้งานหรือสินทรัพย์ถาวรที่อยู่ระหว่างการสร้าง

อัตราหมุนเวียนของส่วนของทุน (Equity Turnover) คือ อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถ ในการนำส่วนของทุนที่กิจการมีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือก็คือการวิเคราะห์ว่ากิจการสามารถสร้างรายได้ในอัตราเท่าใด เมื่อเทียบกับส่วนของทุนของกิจการ

อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover) อัตราส่วนนี้บอกว่าบริษัทสามารถใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ทั้งหมดสร้างยอดขายได้กี่เท่า ถ้าสูงถือว่าสร้างได้มาก แต่ถ้าต่ำ แสดงว่าบริษัทไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ หรืออาจจะแปลได้ว่าบริษัทมีสินทรัพย์ที่ไม่สร้างรายได้ก็อยู่ก็ได้

อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) แสดงให้เห็นถึงความเร็วในการหมุนสินค้าของบริษัท โดยดูว่าเมื่อบริษัทลงทุนไปแล้วเท่านั้น บริษัทขายของได้กี่ครั้ง ยิ่งเยอะ

หมายความว่าบริษัทขายของได้เร็ว โดยปกติแล้วเปรียบเทียบกับอดีตแค่นั้นไม่ได้ ต้องดูเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมด้วย ถึงจะเห็นประสิทธิภาพที่แท้จริงของบริษัทได้

อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (Average Inventory Period) คือ ระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย เป็นอัตราส่วนทางการเงิน ที่จะแสดงระยะเวลาเฉลี่ยที่กิจการจะต้องเก็บสินค้าไว้จนกว่าจะขายได้ หรือ เวลาเฉลี่ยที่กิจการใช้ในการขาย 1 ครั้ง โดยระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ย ที่ดีควรมีค่าต่ำ ซึ่งจะแสดงถึงการที่กิจการสามารถขายสินค้าได้เร็ว ทำให้ไม่ต้องเก็บสินค้าคงเหลือไว้นานเกินไป

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI) เป็นหน่วยงานราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการ ส่งเสริมการลงทุน ทั้งในประเทศและการลงทุนของไทยในต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม และการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

กิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน หรือที่เรียกว่า BOI คือ กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับจากการดำเนินกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ส่วนลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเมื่อพ้นกำหนดเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการที่ได้รับการลงทุนเป็นอย่างมาก เช่น การได้รับสิทธิหักจ่ายค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาได้เป็นจำนวน 2 เท่า ของจำนวนเงินที่เสีย หรือได้รับสิทธิวางเงินประกันหลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเพื่อเป็นประกันภาษีมูลค่าเพิ่มแทนการชำระภาษีจากการนำเข้าสินค้า

กิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (Auto Parts) สามารถจำแนกประเภทชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ได้เป็น 3 ประเภทคือ 1) ชิ้นส่วนอะไหล่ที่ทำจากโลหะ เช่น คอมเพรสเซอร์ มือจับ กระจกล้อ 2) ชิ้นส่วนอะไหล่ที่ทำจากยาง เช่น ยางขอบกระจกรถยนต์ ยางรีดน้ำ ยางรองแทนเครื่องรถยนต์ ประเก็น โอริง ซีลยางที่ใช้ประกอบระบบงานเครื่องยนต์และท่อน้ำของยานยนต์ เป็นต้น และ 3) ชิ้นส่วนอื่น เช่น กลุ่มพลาสติก ไฟเบอร์ และกระจก (กรมสรรพากร, คู่มือแนะนำผู้เสียภาษีอากร ประเภทกิจการผลิต, 2557) โดยอยู่ในกลุ่มประเภทกิจการส่งเสริมการลงทุน 4) กิจการผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ (การส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ), 2564)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก โดยตัวแปรอิสระ คือ ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม คือ การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ซึ่งได้จากการที่ผู้วิจัยไปทบทวนวรรณกรรม ศึกษาจากเอกสารวิชาการ ตำราวิชาการ หรือแม้กระทั่งงานวิจัยที่ถูกตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในไทยและต่างประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลระบุแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

- 2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร
- 2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล
- 2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก
- 2.4 แนวคิดการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน
- 2.5 ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล
- 2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนภาษี
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร

ความหมายของภาษีอากร : ชัยรัตน์ เอี่ยมกุลวัฒน์ (2558, บทที่9) ได้ให้ความหมายของภาษีอากรคือ ทรัพยากรที่โอนจากภาคเอกชนแบบบังคับไปสู่ภาครัฐ เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของภาครัฐ เน้นประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน โดยผู้เสียภาษีไม่จำเป็นต้องได้ประโยชน์ตามจำนวนเงินที่จ่ายได้ ซึ่งกฎหมายที่รัฐบาลใช้ในการเรียกเก็บภาษี คือ ประมวลรัษฎากร ซึ่งสอดคล้องกับ รสนา โชติสุวรรณ (2561) ได้แบ่งความหมายของภาษีอากร เป็น 2 แนวคือ

แนวที่หนึ่ง ภาษีอากร คือสิ่งทีรัฐบาลบังคับเก็บราษฎร และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนร่วม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร

แนวที่สอง ภาษีอากร คือเงิน รายได้ หรือทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืม หรือขายสินค้า หรือให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล

วัตถุประสงค์ในการเก็บภาษีอากร มีวัตถุประสงค์ในการหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐบาลเพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

1. เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐ กิจการของรัฐโดยส่วนใหญ่เป็นกิจการทำเพื่อส่วนรวม เช่น ความมั่นคง ความปลอดภัย การศึกษา กิจการสาธารณูปโภคต่าง ๆ เป็นต้น
2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการกระจายรายได้และทรัพย์สิน ถือเป็นมาตรการด้านรายได้ที่รัฐบาลใช้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชน เช่น ใช้วิธีอัตราก้าวหน้า ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก เป็นต้น
3. เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทั้งด้านราคาสินค้าและการจ้างงาน ซึ่งถือเป็นเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การป้องกันภาวะเงินเฟ้อ โดยรัฐบาลเพิ่มภาษีต่าง ๆ ให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการลดการใช้จ่ายของประชาชน และในยามเศรษฐกิจตกต่ำ มีอัตราการว่างงานมาก รัฐบาลจะลดภาษีต่าง ๆ ลงเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการบริโภคและการลงทุนมากขึ้น

ลักษณะของภาษีอากรที่ดี ประชาชนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งในการบัญญัติกฎหมายภาษีอากรที่ดีนั้น มีหลักการบางประการที่ควรคำนึงถึง เพื่อให้ประชาชนมีความสมัครใจในการเสียภาษีอากร และให้กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความเป็นธรรม ประชาชนควรมีหน้าที่เสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาล โดยพิจารณาถึงความสามารถในการเสียภาษีอากรของประชาชนแต่ละคนประกอบกับพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนแต่ละคนได้รับเนื่องจากการดูแลคุ้มครองของรัฐบาล
2. มีความแน่นอน และชัดเจน ประชาชนสามารถเข้าใจความหมายได้โดยง่าย และเป็นการป้องกัน มิให้เจ้าพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ
3. มีความสะดวก วิธีการ และกำหนดเวลาในการเสียภาษีอากร ต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้เสียภาษีอากร
4. มีประสิทธิภาพ ประหยัดรายจ่ายทั้งของผู้จัดเก็บ และผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรทำให้จัดเก็บภาษีอากรได้มากโดยมีค่าใช้จ่ายในภาคจัดเก็บน้อยที่สุด
5. มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ พยายามไม่ให้เกิดการเก็บภาษีอากรมีผลกระทบต่อการทำงานของกลไกตลาด หรือมีผลกระทบต่อ

6. อำนวยรายได้ สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้อย่างเป็นกอบเป็นกำ มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายเพื่อดำเนินกิจการตามหน้าที่ของรัฐบาล

7. มีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงเพิ่ม หรือลดจำนวนภาษีอากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว

โครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร

1. มีหน้าที่เสียภาษี หรือผู้อยู่ในข่ายเสียภาษีอากร ได้แก่ บุคคลธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคล ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิ และหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมาย

2. ฐานภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่เป็นมูลเหตุให้ต้องเสียภาษีอากร เช่น การมีรายได้ การมีทรัพย์สิน หรือการใช้จ่าย เป็นต้น

3. อัตราภาษีแบบคงที่ แบ่งเป็น 3 ประเภท ใหญ่ ๆ คือ แบบคงที่ แบบก้าวหน้า และ แบบถดถอย

3.1 อัตราแบบคงที่ (Flat Rate) คือ ถ้าจำนวนของภาษีอากรเปลี่ยนแปลงไปไม่ว่าจะเพิ่มขึ้น หรือลดลง แต่อัตราภาษียังคงเท่าเดิม เช่น

1.) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลคำนวณจากกำไรสุทธิ 20 %

2.) อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม คำนวณ 7% หรือ 0% ของยอดขายสินค้า หรือ บริการนำเข้า

3.) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรส เช่น รับจ้างทำของหัก 3% ค่าขนส่งหัก 1% ค่าเช่าหัก 5%

3.2 อัตราภาษีแบบก้าวหน้า (Progressive Rate) คือ ถ้าฐานภาษีอากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นส่งผลให้ภาระภาษีอากรเพิ่มขึ้นด้วย เช่น อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา เริ่มตั้งแต่อัตรา 5% - 35% ภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดย่อมเสียจากกำไรสุทธิ 3 แสน แต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท 15% กำไรสุทธิ 3 ล้านบาทขึ้นไปเสียอัตรา 20%

3.3 อัตราภาษีแบบถดถอย (Regressive Rate) คือ ฐานภาษีมีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่อัตราภาษีอากรมีจำนวนลดลง เช่น อัตราภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีมรดก ภาษีจากการให้

การประเมินการจัดเก็บภาษีอากร ภาษีอากรส่วนใหญ่ในปัจจุบันผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรเป็นผู้ดำเนินการประเมินตนเอง โดยประเมินคำนวณ หรือ คำนวณตามวิธีการและตามกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีอากรตามจำนวนที่พึงชำระ ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรไม่ดำเนินการประเมินตนเอง หรือประเมินตนเองอย่างไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ ก็จะมีการประเมินโดยเจ้าพนักงาน ซึ่งในกรณีหลังจากนี้ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องรับผิดชอบชำระเงินเพิ่ม และเบี้ยปรับเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากภาษีอากรที่ต้องเสีย ในบางกรณี

แม้ยังไม่ถึงกำหนดชำระภาษีอากรเจ้าพนักงานประเมินก็อาจดำเนินการประเมินล่วงหน้าให้ผู้มีหนี้เสียภาษีอากร ต้องชำระภาษีอากรก่อนถึงกำหนดเวลาได้ นอกจากนี้ในหลาย ๆ กรณี กฎหมายยังกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้ดำเนินการหักภาษีจากจำนวนเงินที่จ่ายแล้วนำส่งต่อเจ้าพนักงานภายในกำหนดเวลา ดังที่เรียกว่าการหักภาษี ณ ที่จ่าย ภาษีที่ถูกหักไว้นี้มักถือเป็นเครดิตของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งสามารถนำไปหักออกจากจำนวนภาษีที่ต้องเสียเมื่อถึงกำหนดเวลา หรืออาจได้รับเงินคืนถ้าถูกหักไว้เกินจำนวนที่ต้องเสีย อนึ่งเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบได้สวนประเมินภาษีอากร และป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรกฎหมายยังกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือผู้ที่กฎหมายกำหนดต้องปฏิบัติหน้าที่บางประการ การจดทะเบียน การมีและใช้เลขประจำตัว การจัดทำบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานบางอย่าง รวมทั้งให้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจค้น ยึดหรืออายัดหลักฐาน

การอุทธรณ์ภาษีอากร ในกรณีเกิดปัญหาข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายขัดแย้งพิพาทกันระหว่างผู้เสียภาษีอากร และผู้จัดเก็บภาษีอากร เกี่ยวกับจำนวนภาษีอากรที่ต้องเสีย หรืออำนาจการประเมินเรียกเก็บภาษีอากร และผู้มีหนี้เสียภาษีอากรต้องการให้มีการพิจารณาทบทวนใหม่ กฎหมายมักกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องปฏิบัติตามขั้นตอน และวิธีหาข้อยุติให้ครบถ้วนเสียก่อน มิฉะนั้น ผู้เสียภาษีอากรอาจเสียสิทธิในการนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ ตัวอย่างเช่น การประเมินเรียกเก็บภาษีเงินได้ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะหรืออากรแสตมป์นั้น ถ้าผู้เสียภาษีอากรไม่เห็นด้วยกับการประเมินเรียกเก็บ ก็จะต้องอุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสียก่อนภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่รับแจ้งการประเมินเรียกเก็บภาษีอากร จะนำคดีสู่ศาลทันทีไม่ได้

เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษ ผู้ไม่ชำระภาษีอากรจะต้องรับผิดชอบในจำนวนภาษีอากรที่ไม่ชำระพร้อมดอกเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่มเป็นจำนวนเงินเพิ่มขึ้นต่างหาก ถ้าฝ่าฝืนไม่ยอมชำระ กฎหมายมักให้อำนาจเจ้าพนักงานดำเนินการยึดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรไปขายทอดตลาดเพื่อนำเงินไปชำระภาษีอากรที่ค้างได้โดยไม่ต้องฟ้องศาล นอกจากนี้ยังอาจต้องรับโทษทางอาญาอีกส่วนหนึ่ง เช่น เสียค่าปรับ หรือต้องระวางโทษจำคุกอีกด้วย

การจำแนกประเภทภาษีอากร จึงมีการจำแนกประเภทของภาษีโดยใช้เกณฑ์ต่างๆ และสำหรับหลักเกณฑ์ที่นิยมใช้ ได้แก่ การจำแนกตามหลักการหลักการภาษี โดยแบ่งออกเป็นภาษีออกเป็น 2 ประเภท (Peakaccount, ออนไลน์, 2564)

1. ภาษีทางตรง (Direct Tax) คือ ภาษีที่ภาครัฐจัดเก็บจากรายได้และทรัพย์สินต่างๆ ของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล โดยไม่สามารถผลักภาระภาษีไปยังผู้อื่น ประเภทของภาษีทางตรงประกอบด้วย

1.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป โดยเก็บเป็นรายปี ผู้เสียภาษีต้องยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้ประจำปี ภายในวันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดไป ซึ่งรายได้ที่นำมาคำนวณภาษี มีอยู่ 8 ประเภท ได้แก่

- 1) เงินได้จากการจ้างแรงงาน
- 2) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ
- 3) เงินได้จากค่าสิทธิ
- 4) เงินได้จากการลงทุนในทรัพย์สิน (Capital Gain)
- 5) เงินได้จากการให้เช่า
- 6) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ
- 7) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุน ด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ
- 8) เงินได้จากการประกอบธุรกิจหรือเงินได้อื่น ๆ ได้นอกจากที่กล่าวไว้ข้างต้น

1.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากเงินได้ของนิติบุคคล ได้แก่ เงินได้ประเภทกำไรสุทธิ ยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย เงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย หรือ การจำหน่ายเงินกำไรจากประเทศไทย โดยส่วนใหญ่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะคำนวณภาษีจากกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาเป็นเวลา 12 เดือนหรือน้อยกว่า 12 เดือนแล้วแต่กรณี สำหรับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดอยู่ที่ 20% ในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี

1.3 ภาษีป้าย เป็นภาษีที่จัดเก็บจากป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือ เครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้า ด้วยตัวอักษร ภาพ หรือ เครื่องหมาย

1.4 ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากมูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่มีการครอบครอง เป็นภาษีที่จัดเก็บแทนภาษีโรงเรือนและภาษีบำรุงท้องที่ เพื่อเป็นการปฏิรูปโครงสร้างภาษีให้ทันสมัย ลดความซ้ำซ้อนของภาษีโรงเรือนกับภาษีเงินได้ และกระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์ในที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่เจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือผู้ครอบครอง หรือทำประโยชน์ในทรัพย์สิน ในวันที่ 1 มกราคมของแต่ละปี ซึ่งภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างคำนวณจากภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง = (ราคาประเมินทุนทรัพย์ - มูลค่ายกเว้น) × อัตราภาษี

1.5 ภาษีมรดก เป็นภาษีที่เก็บจากผู้รับมรดกหรือทายาท เมื่อได้รับการโอนทรัพย์สิน

1.6 ภาษีทรัพย์สินต่าง ๆ เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากผู้ครอบครองทรัพย์สินที่กฎหมายกำหนดให้ต้องเสียภาษี เช่น ภาษีรถยนต์

2. ภาษีทางอ้อม (Indirect Tax) ภาษีที่ภาครัฐจัดเก็บจากผู้บริโภคเป็นภาษีที่เป็นการผลักภาระทั้งหมดหรือบางส่วนให้กับผู้ซื้อหรือผู้บริโภคเป็นผู้รับชำระภาษีอากรแทนผู้ขาย รัฐบาลจัดเก็บภาษีทางอ้อมเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ เช่น การสร้างถนน การสนับสนุนการศึกษา สาธารณสุข การพัฒนาแหล่งน้ำ เงินสนับสนุนโครงการภาครัฐ ตลอดจนใช้เป็นงบประมาณที่จัดสรรให้กับกระทรวงต่าง ๆ ประเภทภาษีทางอ้อมประกอบด้วย

2.1 ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากมูลค่าส่วนที่เกิดขึ้นจากการขายสินค้าหรือบริการ โดยเรียกเก็บจากผู้บริโภคที่เป็นผู้ซื้อสินค้าหรือได้รับบริการเป็นคนสุดท้าย โดยอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ที่ 7%

2.2 ภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นภาษีที่จัดเก็บจากกิจการบางประเภทที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นพิเศษแยกต่างหากจากภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะได้แก่ กิจการในราชอาณาจักรดังต่อไปนี้

- 1) กิจการธนาคาร
- 2) ธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์
- 3) ธุรกิจประกันชีวิต
- 4) กิจการรับจํานำ
- 5) การประกอบกิจการเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ เช่นปล่อยกู้ ค้าประกัน แลกเปลี่ยนสกุลเงินรับส่งเงินไปต่างประเทศ เป็นต้น
- 6) การขายอสังหาริมทรัพย์ เป็นทางค้าหรือหากำไร (ไม่ว่าอสังหาริมทรัพย์นั้นจะได้อมาโดยวิธีใด)
- 7) การขายหลักทรัพย์
- 8) ธุรกิจแฟกตอริง

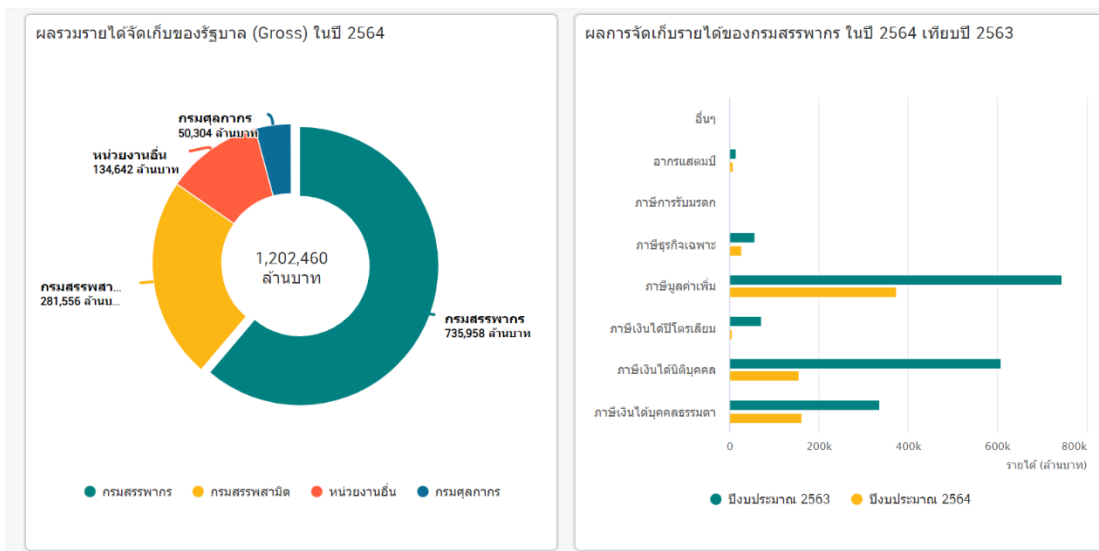
2.3 อากรแสตมป์ เป็นภาษีที่จัดเก็บจากการกระทำตราสารใน 28 ลักษณะตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราอากรแสตมป์โดยมีการจัดพิมพ์อากรแสตมป์ในลักษณะเดียวกันกับตราไปรษณียากรแต่ต่างกันตรงที่อากรแสตมป์ไม่มีตราประทับ โดยวิธีการเสียอากรมี 3 แบบ ดังนี้

- 1) การใช้แสตมป์ปิดทับกระดาษ ก่อนหรือในทันทีที่ทำตราสารเป็นราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและได้มีการขีดฆ่าแสตมป์
- 2) การใช้แสตมป์ดุน เป็นการใช้กระดาษที่มีแสตมป์ดุนเป็นราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและมีการขีดฆ่าแล้ว โดยยื่นตราสารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับแสตมป์ดุน และชำระเงิน
- 3) การชำระเป็นตัวเงิน คือการเสียค่าอากรเป็นตัวเงิน ในราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสีย

ตารางที่ 1 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบความแตกต่างที่สำคัญระหว่างภาษีทางตรงและทางอ้อม

พื้นฐานสำหรับการเปรียบเทียบ	ภาษีโดยตรง	ภาษีทางอ้อม
ความหมาย	ภาษีทางตรงเรียกว่าภาษีเรียกเก็บจากรายได้และความมั่งคั่งของบุคคลและจ่ายโดยตรงให้กับรัฐบาล	ภาษีทางอ้อมเรียกว่าภาษีเรียกเก็บจากบุคคลที่บริโภคสินค้าและบริการและจ่ายให้กับรัฐบาลทางอ้อม
ธรรมชาติ	ความก้าวหน้า	ถอยหลัง
อุปบัติการณ์และผลกระทบ	ตกหลุมคนคนเดียว	ตกหลุมคนละคน
ประเภท	ภาษีความมั่งคั่ง, ภาษียาได้, ภาษีทรัพย์สิน, ภาษีนิติบุคคล, หน้าที่นำเข้าและส่งออก	ภาษีการขายส่วนกลาง, ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีมูลค่าเพิ่ม), ภาษีบริการ, STT (ภาษีธุรกรรมความปลอดภัย), ภาษีสรรพสามิต, ภาษีศุลกากร
การหลีกเลี่ยง	การหลีกเลี่ยงภาษีเป็นไปได้	การหลีกเลี่ยงภาษีแทบจะเป็นไปไม่ได้เพราะมันรวมอยู่ในราคาของสินค้าและบริการ
เงินเพื่อ	ภาษีโดยตรงช่วยในการลดอัตราเงินเฟ้อ	ภาษีทางอ้อมส่งเสริมอัตราเงินเฟ้อ
การกำหนดและการรวบรวม	กำหนดและรวบรวมจากผู้ประเมินเช่นบุคคล HUF (ครอบครัวแบ่งแยกศาสนาฮินดู)	กำหนดและเก็บจากผู้บริโภคสินค้าและบริการ แต่จ่ายและนำไปฝากโดยผู้ประเมิน
ภาระ	ไม่สามารถเลื่อนได้	สามารถเลื่อนได้

ที่มา : <https://th.gadget-info.com>

ที่มา : <https://govspending.data.go.th>

ภาพประกอบที่ 3 รายได้ภาษีอากรที่จัดเก็บของรัฐบาล ในปี 2564 เทียบในปี 2563

ภาษีอากร จึงถือว่าเป็นรายได้หลักที่สำคัญที่สุดของรัฐบาล โดยสามารถแยกตามหน่วยงานที่จัดเก็บได้ดังนี้

1. กรมสรรพากร

- ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- ภาษีเงินได้นิติบุคคล
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ภาษีธุรกิจเฉพาะ
- อากรแสตมป์
- ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
- ภาษีอากรอื่น ๆ และรายได้อื่น

2. กรมสรรพสามิต

- ภาษียาสูบ
- ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน
- ภาษีสสุราและค่าผลประโยชน์
- ภาษีเปียร์
- ภาษีสรรพสามิต
- ภาษีรายได้อื่น ๆ เช่น ภาษีไฟ ภาษีแก้ว เครื่องหอมเครื่องสำอาง เป็นต้น

3. กรมศุลกากร

- อากรขาเข้า
- อากรขาออก

โดยกรมสรรพากรได้มีนโยบายส่งเสริมองค์ความรู้ด้านภาษีอากร เนื่องจากกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านการผลิต การตลาด การจ้างงาน การพัฒนาเทคโนโลยี และความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องอีกหลายประเภท ในด้านการลงทุนประเทศไทยเป็นศูนย์รวมของผู้ผลิตยานยนต์ทั่วโลก ทั้งค่ายญี่ปุ่น ยุโรป และอเมริกาเหนือ เป็นฐานการผลิตรถปิอ็อพและรถจักรยานยนต์อันดับต้นของโลก กรมสรรพากรได้จัดทำคู่มือแนะนำการชำระภาษีอากรสำหรับกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และเผยแพร่เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจเกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติทางด้านภาษีอากรได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม (กรมสรรพากร, ออนไลน์, 2564) โดยได้รวบรวมความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย และภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พร้อมทั้งสรุปประเด็นความผิดที่ตรวจพบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้เป็นแนวทางในการแนะนำและกำกับดูแล และผู้ประกอบการธุรกิจทราบถึงสิทธิ หน้าที่ในการเสียภาษีได้อย่างถูกต้อง

ประเด็นที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทยยังเป็นกิจการที่ได้รับการส่งเสริมเงินลงทุนตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนแห่งประเทศไทย ซึ่งได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลทั้งจำนวนเป็นระยะเวลา 3-8 ปี หรือได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลอัตราร้อยละ 50 เป็นเวลาอีก 5 ปี จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (The Board of Investment of Thailand : BOI) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน ในการได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ระบุในบัตรส่งเสริมการลงทุน โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์ซึ่งสรุปได้ดังนี้ (คู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน, 2564)

ตารางที่ 2 สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร	สิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร
1) ยกเว้น/ลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร (มาตรา 28/9)	1) อนุญาตให้นำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อศึกษากลุ่มทางการลงทุน (มาตรา 24)
2) ลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น (มาตรา 30)	2) อนุญาตให้นำช่างฝีมือและผู้ชำนาญการเข้ามาทำงานในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน (มาตรา 25 และ 26)
3) ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการวิจัยและพัฒนา (มาตรา 30/1)	3) อนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน (มาตรา 27)
4) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและเงินปันผล (มาตรา 31 และ 34)	4) อนุญาตให้ส่งออกซึ่งเงินตราต่างประเทศ (มาตรา 37)
5) ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 (มาตรา 35 (1))	
6) ให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้าและค่าน้ำประปเป็นสองเท่า (มาตรา 35 (2))	
7) ให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 (มาตรา 35 (3))	
8) ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นสำหรับการผลิตเพื่อการส่งออก (มาตรา 36)	

การใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล เนื่องจากการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้ว่าการใช้สิทธิและประโยชน์มีความถูกต้องและสอดคล้องกับเงื่อนไขการให้การส่งเสริม และสามารถประเมินความคุ้มค่าของการส่งเสริมการลงทุนได้อย่างชัดเจน จึงกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องรายงานผลการดำเนินงานของโครงการต่อสำนักงาน เพื่อให้สำนักงานได้มีการตรวจสอบ การพิจารณาให้ใช้สิทธิและโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในปีนั้น ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (The Board of Investment of Thailand : BOI)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI), พิษญา หันสันเทียะ
ภาพประกอบที่ 4 รูปแบบการให้สิทธิและประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ออกประกาศ ที่ ป. 12/ 2544 เรื่อง การกำหนดสัดส่วน หลักเกณฑ์ และวิธีการคำนวณการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริม การลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 11 และ มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 สำนักงานโดยรับมอบอำนาจจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จึงให้กำหนดสัดส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้

1. โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 1/2543 และ 2/2543 ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็น ระยะเวลาตามเขตที่ตั้งแล้ว ให้กำหนดการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมกัน ไม่เกินร้อยละ 100 ของเงินลงทุนโดยไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน

2. เงินลงทุนโดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนของโครงการที่ได้รับการส่งเสริม หมายถึง ค่าก่อสร้าง ค่าเครื่องจักร ค่าติดตั้ง ค่าทดลองเครื่อง ค่าใช้จ่ายก่อนเปิดดำเนินการ และมูลค่าทรัพย์สินอื่น ๆ ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป

3. ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นตามข้อ 1 ให้คำนวณตามเงินลงทุนโดยไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียนในคำขอรับการส่งเสริม และจะปรับเปลี่ยน ตามจำนวนเงินลงทุนโดยไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียนที่แท้จริงในวันเปิดดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม

4. กรณีมีปัญหาไม่อาจวินิจฉัยได้ตามแนวทางข้างต้น เลขาธิการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นเครื่องมือของรัฐประเภทหนึ่ง ที่จัดเก็บจากผู้ประกอบการที่มีรายได้ จากการประกอบกิจการหรือเนื่องจากการประกอบกิจการของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในแต่ ละรอบระยะเวลาบัญชี มีกำหนดสิบสองเดือนต่อหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี นอกจากนี้ยังมีวิธีการ จัดเก็บวิธีอื่นอีก คือ เก็บจากยอดรายรับหรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใด ๆ หรือเก็บจากค่าโดยสาร ค่าระวางฯ ของกิจการขนส่งระหว่างประเทศ หรือเก็บจากการจำหน่ายเงินกำไรไปต่างประเทศ เป็นต้น ทั้งนี้กำไรสุทธิที่จะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้มาจากรายได้ของกิจการหรือเนื่องจาก กิจการหักด้วยรายจ่ายของกิจการ ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ใน มาตรา ๖๕ ทวิ และ มาตรา ๖๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร (อากรณ นารถติก, ออนไลน์, 2564)

หน่วยงานของภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลคือกรมสรรพากร โดยกำหนดผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่จดทะเบียน ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และหมายความรวมถึงนิติบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้จดทะเบียน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ด้วย ดังนี้ (กรมสรรพากร, ออนไลน์, 2564)

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้แก่

- ก. บริษัทจำกัด
- ข. บริษัทมหาชนจำกัด
- ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
- ง. ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงิน ได้นิติบุคคลในประเทศไทยก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

ก. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น เข้ามากระทำการในประเทศไทย (มาตรา 66 วรรคแรก แห่งประมวลรัษฎากร)

ข. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น กระทำการในที่อื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย (มาตรา 66 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร)

ค. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น กระทำการอื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทยและกิจการที่กระทำนั้นเป็นกิจการขนส่งระหว่างประเทศ (มาตรา 67 แห่งประมวลรัษฎากร)

ง. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย (มาตรา 70)

จ. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ตามมาตรา 76 วรรคสอง และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ได้จำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นที่กั้นไว้จากกำไรหรือถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย (มาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

ฉ. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น มิได้เข้ามาทำกิจการในประเทศไทยโดยตรง หากแต่มีลูกจ้างหรือผู้ทำการแทนหรือผู้ทำการติดต่อ ในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย (มาตรา 76 ทวิ)

(3) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้า หรือหากำไร โดย

ก. รัฐบาลต่างประเทศ

ข. องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ

ค. นิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(4) กิจการร่วมค้า (Joint Venture) ได้แก่ กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่างบุคคลดังต่อไปนี้คือ

ก. บริษัทกับบริษัท

ข. บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ค. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ง. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา

จ. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล

ฉ. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนสามัญ

ช. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับนิติบุคคลอื่น

(5) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล

(6) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร

ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคล คำนวณจากเงินได้ที่ใช้เป็นหลักฐานในการคำนวณภาษีคุณด้วย อัตราภาษีที่กำหนด ดังนั้น เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น โดยทั่วไปได้แก่กำไรสุทธิที่คำนวณตาม เงื่อนไขที่กำหนด แต่เพื่อความเป็นธรรมและอุดช่องว่างในการจัดเก็บภาษีเงินได้ จึงได้มี การบัญญัติจัดเก็บภาษีเงินได้ นิติบุคคล จากเงินได้หรือฐานภาษี ที่แตกต่างกัน ดังนี้ 1) กำไรสุทธิ 2) ยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย 3) เงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย และ 4) การจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย

อัตรากาษี และการคำนวณกาษีเงินได้นิติบุคคล

(1) อัตรากาษี

ก. กรณีลดอัตรากาษี ให้คำนวณกาษี ดังนี้

(1.1) กรณีเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ไม่ใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (1.2) สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 แต่ไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ให้คำนวณกาษีในอัตราร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ

(1.2) กรณีเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 30 ล้านบาท ต่อเนื่องกัน ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา

โดยในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป ให้คำนวณกาษีในอัตรากาษี ดังนี้

ตารางที่ 3 อัตรากาษีคำนวณกาษีเงินได้นิติบุคคล

กำไรสุทธิ	อัตรากาษีร้อยละ
ไม่เกิน 300,000 บาท	ยกเว้น
เกิน 300,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท	15
เกิน 3,000,000 บาท ขึ้นไป	20

(1.3) กรณีเป็นกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ สำหรับรายได้ที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือหรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานฯ ดังต่อไปนี้

(ก) รายได้จากกำไรให้บริการของสำนักงานฯ ได้แก่ วิสาหกิจในเครือหรือสาขาต่างประเทศของสำนักงาน

(ข) ดอกเบี้ยรับ ทั้งนี้ เฉพาะดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่สำนักงานฯ ได้กู้มาเพื่อให้ออกยืมต่อ

(ค) ค่าสิทธิ รวมทั้งค่าสิทธิที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่นำผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานฯ ไปใช้ในการผลิตสินค้าหรือให้บริการแก่สำนักงานฯ วิสาหกิจในเครือหรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานฯ ทั้งนี้ เฉพาะค่าสิทธิที่เกิดจากผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานฯ ที่กระทำขึ้นในประเทศไทย

(1.4) กรณีเป็นกิจการนำเข้าส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเขตปลอดอากรหรือระหว่างเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงพลังงานให้ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป สำหรับรายได้จากการประกอบธุรกรรมการซื้อขายน้ำมันเชื้อเพลิง รวมถึงการซื้อขายและขนาน้ำมันเชื้อเพลิงตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้าด้วย ทั้งนี้ บริษัทซึ่งประกอบกิจการที่มีรายได้จากการประกอบธุรกรรมและการซื้อขายน้ำมันเชื้อเพลิงได้แจ้งการเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากกระทรวงพลังงานในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้ได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีนั้นเป็นต้นไป

(1.5) กรณีเป็นกิจการตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลาเฉพาะในท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี และอำเภอ สะบ้าย้อย และจังหวัดสตูล และมีรายได้ที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้าหรือการขนส่งสินค้าหรือการให้บริการ ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 3 ของกำไรสุทธิ สำหรับ 3 รอบระยะเวลาบัญชี ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี 2558 ที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 ถึงรอบระยะเวลาบัญชี 2560 ที่สิ้นสุดภายในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2560

(1.6) กรณีกิจการเป็นศูนย์กลางการหาสินค้าเพื่อการผลิตระหว่างประเทศ ให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิ

(1.7) กรณีได้รับอนุมัติจากกรมสรรพากรให้เสียภาษีจากยอดรายรับก่อนหักรายจ่าย ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 5 ของยอดรายรับ

ข. ภาษีจากกำไรสุทธิเฉพาะกรณีที่ได้จากการประกอบกิจการวิเทศนกิจ ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการประกอบกิจการวิเทศนกิจของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ 16 กันยายน 2535 ร้อยละ 10

(2) การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสีย ภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิและต้องคำนวณภาษีเงินได้ นิติบุคคล และยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีปีละ 2 ครั้ง ดังนี้

ก. การคำนวณเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา 67 ทวิ แห่งประมวล รัษฎากรดังนี้

(1) ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจากที่กล่าวใน (2) ให้จัดทำประมาณการกำไรสุทธิ หรือขาดทุนสุทธิ ซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำหรือจะได้กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น แล้วให้คำนวณและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลจากจำนวนกึ่งหนึ่งของประมาณการกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

(2) ในกรณีบริษัทจดทะเบียนธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้คำนวณและชำระภาษีจากกำไรสุทธิ ของรอบระยะเวลาหกเดือนนับแต่วัน แรกของรอบระยะเวลาบัญชีตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ใน มาตรา 65 ทวิ และ 65 ตรี

ภาษีเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชีนี้ให้ถือเป็นเครดิตในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเมื่อสิ้น รอบระยะเวลาบัญชีคือ เอาไปหักออกจากภาษีที่ต้องเสียจากกำไรสุทธิของทั้งรอบระยะเวลาบัญชีและในกรณีที่ภาษีที่เสีย ไว้ครั้งรอบระยะเวลาบัญชีสูงกว่าภาษีที่จะต้องเสียทั้งรอบระยะเวลาบัญชี บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลก็มีสิทธิขอคืนภาษีที่ชำระไว้เกินได้

กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีรอบระยะเวลาบัญชีแรกหรือรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้าย น้อยกว่า 12 เดือน ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชี

ข. การคำนวณเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี การคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้คำนวณกำไรสุทธิตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน ประมวลรัษฎากร โดยนำกำไรสุทธิดังกล่าวคูณด้วยอัตราภาษี เงินได้นิติบุคคล จะได้ภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่ต้องชำระ ถ้าคำนวณกำไรสุทธิออกมาแล้วปรากฏว่า ไม่มีกำไรสุทธิ หรือขาดทุนสุทธิ บริษัทไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ถ้าการจัดทำบัญชีของบริษัทได้จัดทำขึ้นตามหลักบัญชีโดยไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในประมวลรัษฎากรเมื่อ จะคำนวณภาษีบริษัทจะต้องปรับปรุงกำไรสุทธิดังกล่าวให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากรแล้วคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล (กรมสรรพากร ,

ออนไลน์, 2564)

อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลส่วนใหญ่ของประเทศไทยอาศัยกำไรสุทธิเป็นฐานในการคำนวณ และอัตราการจัดเก็บภาษีจากธุรกิจนิติบุคคลโดยทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 20 ในปัจจุบัน จากที่เคยมีอัตราการจัดเก็บร้อยละ 30 ในอดีต ดังนั้นการวางแผนภาษีเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการดำเนินธุรกิจเนื่องจากกฎหมายกำหนดให้บริษัทที่ประกอบกิจการที่มีกำไรจะต้องเสียภาษีในอัตราสูงสุดถึงร้อยละ 20 ของกำไรทางภาษี อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) จึงมีส่วนสำคัญในการวิเคราะห์การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกิจการอื่น หรือเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในอดีต ช่วยให้ผู้วิเคราะห์ประเมินผลการดำเนินงาน แนวโน้ม และความเสี่ยงของกิจการได้ดียิ่งขึ้น

2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

ลักษณะทั่วไปของกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์

1. ลักษณะของธุรกิจ สามารถจำแนกประเภทชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ ได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1.1 ชิ้นส่วนอะไหล่ที่ทำจากโลหะ เช่น คอมเพรสเซอร์ มือจับ กระจกล้อ เป็นต้น
 1.2 ชิ้นส่วนอะไหล่ที่ทำจากยาง เช่น ยางขอบกระจกรถยนต์ ยางรีดน้ำ ยางรองแท่นเครื่องรถยนต์ ประเก็น โอริง ซีลยางที่ใช้ประกอบระบบงานเครื่องยนต์และท่อน้ำของยานยนต์ เป็นต้น

1.3 ชิ้นส่วนอื่น เช่น กลุ่มพลาสติก ไฟเบอร์ และกระจก เป็นต้น
 เนื่องจากการประกอบธุรกิจการผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและเติบโตตามอุตสาหกรรมยานยนต์ และประเทศไทยถือเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่สำคัญของภูมิภาคที่สามารถเพิ่มการลงทุนจากต่างชาติได้

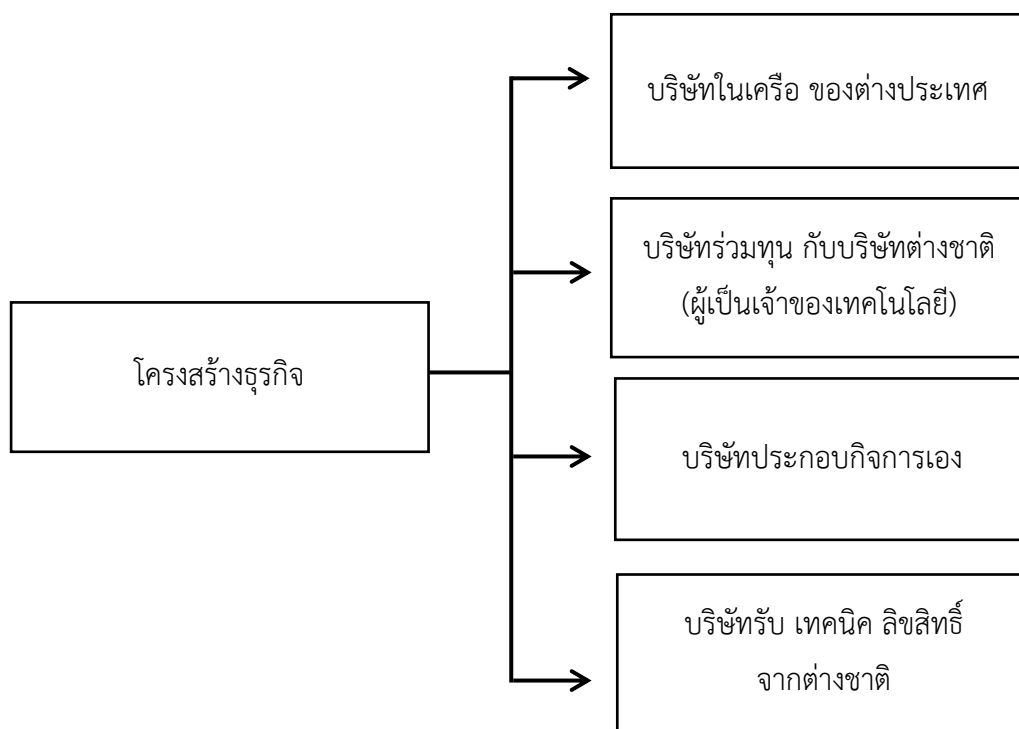
2. โครงสร้างของธุรกิจ สำหรับธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ในประเทศไทยที่พบโดยทั่วไป ส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุน โดยชาวต่างชาติ การลงทุนโดยคนไทยมีไม่มากนัก ซึ่งสามารถจำแนกโครงสร้างธุรกิจได้ ดังนี้

2.1 กลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ที่เป็นบริษัทในเครือของบริษัทแม่จากต่างประเทศ

2.2 กลุ่มผู้ผลิตที่เป็นผู้ร่วมทุนกับบริษัทญี่ปุ่นและบริษัทต่างชาติอื่นที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยี

2.3 กลุ่มผู้ผลิตไทยที่ประกอบการโดยได้รับความช่วยเหลือทางเทคนิคการผลิต หรือลิขสิทธิ์ในการผลิตจากบริษัทในญี่ปุ่น หรือบริษัทต่างชาติอื่น

2.4 กลุ่มผู้ประกอบการไทยซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตอะไหล่เพื่อการทดแทน

ภาพประกอบที่ 5 รูปแสดงโครงสร้างของธุรกิจ สำหรับธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ในประเทศไทย

3. ประเภทการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ สามารถแยกประเภทการผลิตได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ประเภทการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ให้กับโรงงานผู้ผลิตรถยนต์ (Original Equipment Manufactures หรือ OEM) ประกอบด้วย

(1) กลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ให้กับโรงงานผู้ผลิตรถยนต์โดยตรง (First Tier Suppliers) เป็นกลุ่มผู้ลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่

(2) กลุ่มที่รับช่วงการผลิตชิ้นส่วนให้กับกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนป้อนโรงงานรถยนต์โดยตรง (Second Tier Suppliers) ส่วนใหญ่ เช่น กลุ่มผู้ผลิตคนไทยซึ่งเป็นผู้ประกอบการ SMES เป็นต้น

3.2 ประเภทการผลิตชิ้นส่วนอะไหล่เพื่อการทดแทนชิ้นส่วนที่เสียหรือสึกหรอเพื่อป้อนให้กับร้านจำหน่ายบริการหรืออู่ซ่อมทั่วไป (Replacement Equipment Manufactures หรือ REM) ผู้ผลิตกลุ่มเป็นผู้ผลิตสำหรับตลาด OEM ระดับ Second Tier หรือ Third Tier ชิ้นส่วนอะไหล่เพื่อการทดแทน แบ่งออกได้ 3 ประเภท ดังนี้

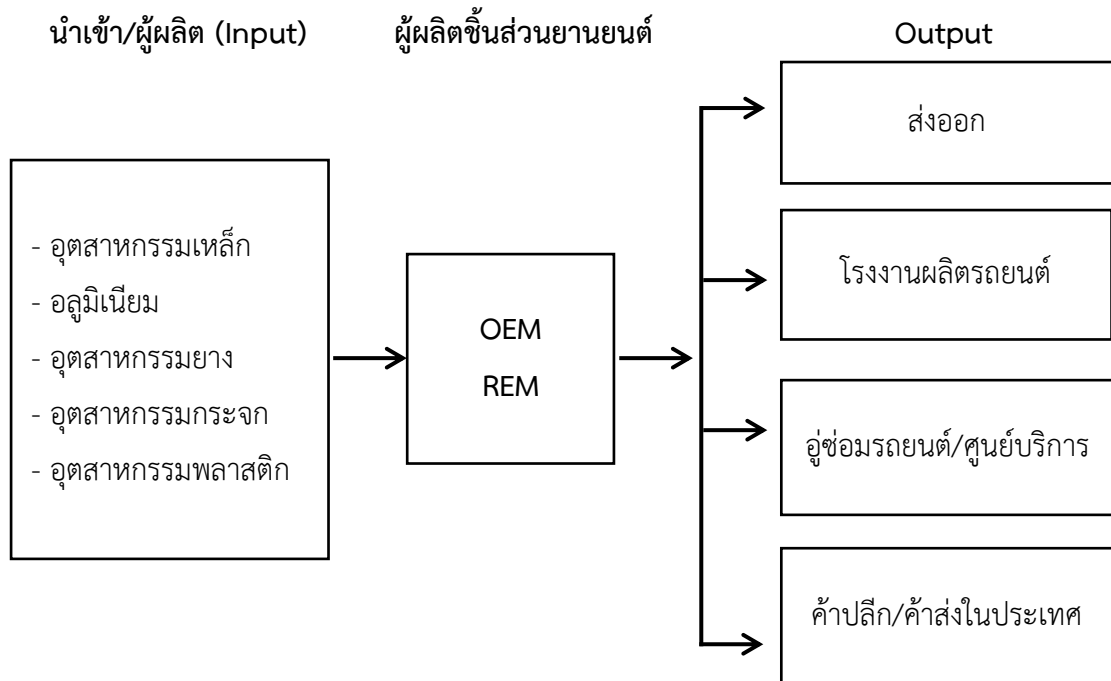
(1) อะไหล่แท้ เป็นชิ้นส่วนยานยนต์ที่บริษัทผู้ผลิตรถยนต์ผลิตเองหรือจ้างผู้ผลิตอื่นผลิตให้ โดยกำหนดมาตรฐานและคุณภาพ มีการตรวจสอบและรับรองคุณภาพแล้วจึงยินยอมให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้ อะไหล่แท้เหล่านี้ส่วนหนึ่งนำไปใช้ในการประกอบรถยนต์และจำหน่ายเป็นอะไหล่แท้

(2) อะไหล่เทียม เป็นชิ้นส่วนอะไหล่ที่ผลิตโดยไม่ใช้เครื่องหมายการค้าของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ อาจผลิตมาจากโรงงานเดียวกันกับโรงงานที่ผลิตชิ้นส่วนส่งผู้ผลิตรถยนต์ มีคุณภาพเช่นเดียวกันเพียงแต่ไม่ได้เครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตรถยนต์นั้น หรือผลิตจากโรงงานอะไหล่ทั่ว ๆ ไป แล้วใช้เครื่องหมายการค้าของตนเอง ซึ่งคุณภาพและมาตรฐานอาจใกล้เคียงหรือต่ำกว่าอะไหล่แท้ก็ได้แล้วแต่ผู้ผลิต

(3) อะไหล่ปลอม เป็นชิ้นส่วนอะไหล่ที่ผลิตขึ้นโดยปลอมเครื่องหมายการค้าของอะไหล่แท้หรือเทียมหรืออาจนำชิ้นส่วนอะไหล่ที่ใช้แล้วมาปรับปรุงและบรรจุกล่องจำหน่ายอีกครั้ง ชิ้นส่วนเหล่านี้จะมีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานโรงงานที่ผลิตเป็นโรงงานเล็ก ๆ ใช้ความชำนาญของตนเอง ผลิตให้ได้ปริมาณมากที่สุดและใช้ต้นทุนต่ำ

ปัจจุบันการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ยานยนต์ในประเทศไทยครอบคลุมการผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ ได้แก่

- ตัวเครื่องยนต์
- ตัวถังรถยนต์
- ระบบช่วงล่าง
- ระบบไฟฟ้า
- ระบบเบรก และครัช
- อุปกรณ์เสริมตกแต่งและอุปกรณ์บังคับ
- ระบบพวงมาลัย
- ระบบขับเคลื่อนและถ่ายทอดกำลัง
- อุปกรณ์พลาสติก และกระจกรถยนต์

ภาพประกอบที่ 6 รูปแสดงโครงสร้างการผลิต / การค้า สำหรับธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ในประเทศไทย

4. ลักษณะของการผลิต ปัจจุบันการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ยานยนต์ในประเทศไทยเป็นการผลิตชิ้นส่วนในส่วนต่าง ๆ ของรถยนต์ ได้แก่ เครื่องยนต์ ระบบช่วงล่าง ระบบเบรกและครัช ระบบพวงมาลัย ระบบขับเคลื่อนและถ่ายทอตัวถังรถยนต์ อุปกรณ์เสริม อุปกรณ์บังคับ อุปกรณ์พลาสติก กระจกรถยนต์ และยางรถยนต์ฯลฯ โดยทั่วไปโครงสร้างของรถยนต์ประกอบด้วยชิ้นส่วนและอุปกรณ์หลายชนิด โดยชิ้นส่วนโครงสร้างตัวถังรถยนต์ทั้งหมดมีลักษณะการผลิตจากเหล็ก สำหรับส่วนภายในจะเป็นชิ้นส่วนซึ่งผลิตจากผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์จากยาง ดังนั้น การผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ จึงมีลักษณะของการผลิตและกรรมวิธีการผลิตที่แตกต่างกัน ดังนี้

4.1 การผลิตชิ้นส่วนจากเหล็กปั๊มอย่างง่าย ชิ้นส่วนเหล็กปั๊ม คือการนำเหล็กแผ่นมาปั๊มด้วยเครื่องปั๊ม โดยมีแม่พิมพ์เป็นตัวกำหนดรูปแบบของชิ้นงานแบ่งเป็นขั้นตอนหลัก ได้แก่

(1) ขั้นตอนการตรวจสอบวัตถุดิบ คือการตรวจสอบมาตรฐานของเหล็กแผ่นให้ได้ตามมาตรฐานก่อนนำไปปั๊มขึ้นรูป

(2) ขั้นตอนการเตรียมปั๊มงาน ได้แก่ การทำความสะอาดเหล็กแผ่น การติดตั้งแม่พิมพ์ที่เครื่องปั๊ม การตรวจสอบ การทำงานของเครื่องจักร

(3) ขั้นตอนการปั๊มชิ้นส่วน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนหลัก

- การปั๊มขึ้นรูป (Draw Process)
- การปั๊มเจาะ (Pierce Process)

- การปั๊มพับขอบ (Flange Process)

ในการปั๊มชิ้นงานบางชิ้นงานอาจต้องปั๊มมากกว่า 3 ขั้นตอน หรือน้อยกว่า ขึ้นอยู่กับการออกแบบแม่พิมพ์

(4) ขั้นตอนการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพชิ้นงาน การตรวจสอบชิ้นงานโดยใช้เครื่องวัด (Checking Fixture) ให้ได้มาตรฐาน และอาจมีการปรับแต่งชิ้นงานที่ไม่ผ่านให้เป็นไปตามมาตรฐาน ก่อนส่งมอบชิ้นงานให้กับลูกค้า

4.2 การผลิตชิ้นส่วนพลาสติกอย่างง่าย ชิ้นส่วนพลาสติก คือการนำเม็ดพลาสติกแข็งมาทำให้อ่อนตัวด้วยความร้อนก่อนฉีดเข้าไปในแม่พิมพ์ตามแบบแบ่งเป็นขั้นตอนหลัก ได้แก่

(1) ขั้นตอนการตรวจสอบวัตถุดิบ คือการตรวจสอบเม็ดพลาสติกให้เป็นไปตามมาตรฐาน ก่อนนำไปผลิต

(2) ขั้นตอนการฉีดพลาสติกด้วยเครื่องฉีดพลาสติก (Injection Machine) โดยการหลอมเป็นพลาสติกแล้วฉีดเข้าแม่พิมพ์ด้วยแรงดันตามขนาดของเครื่องจักรที่ไว้ให้แข็งตัวจนได้ชิ้นงานตามแบบ

(3) ขั้นตอนการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพชิ้นงาน ตรวจสอบชิ้นงานโดยใช้เครื่องวัด (Checking Fixture) ให้ได้มาตรฐาน และอาจมีการปรับแต่งชิ้นงานที่ไม่ผ่านให้เป็นไปตามมาตรฐานก่อนส่งมอบชิ้นงานให้กับลูกค้า

4.3 ขั้นตอนการประกอบช่วงล่าง (Chassis Process)

(1) Frame Process คือขั้นตอนการประกอบโครง โดยการนำเหล็กโครงช่วงล่างมาเชื่อมต่อกันเป็นโครงช่วงล่างรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

- Frame Drilling คือการเจาะเหล็กโครง เพื่อให้มีช่องสำหรับติดตั้งชิ้นส่วนต่าง ๆ ตามแบบ

- Frame Ass'y คือการนำเหล็กโครงที่เจาะแล้วมาประกอบเป็นโครงรถยนต์ โดยนำโครง (Frame) 2 ชั้นหลัก มาเชื่อมต่อด้วยสะพานเชื่อมโครง (Cross Member Frame) แล้วพ่นสีดำส่งต่อไปประกอบช่วงล่าง

(2) Chassis Process คือขั้นตอนการประกอบช่วงล่าง เป็นขั้นตอนการนำโครงมาติดตั้งชิ้นส่วนของช่วงล่างทั้งหมด ได้แก่

- Axle (คาน) ติดตั้งเพลหน้าและหลัง รวมทั้งล้อและยาง

- Engine and Transmission (เครื่องยนต์และเกียร์) หลังจากประกอบช่วงล่างเสร็จแล้วจะเป็นขั้นตอนการนำหัวเก๋งที่ประกอบเสร็จมาติดตั้งเป็นรถยนต์สำเร็จรูป และส่งต่อตามขั้นตอนการตรวจสอบตามมาตรฐาน

รถยนต์เป็นสินค้าที่มีการควบคุมคุณภาพ ดังนั้น ขั้นตอนสำคัญอย่างหนึ่งในการผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ จึงต้องมีการตรวจสอบและการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพเพื่อให้สินค้ามีคุณภาพตามมาตรฐาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

1. การควบคุมคุณภาพของชิ้นส่วน (Part Quality Control) เป็นการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพของชิ้นส่วนที่ซื้อจากผู้ขายชิ้นส่วนก่อนที่จะนำไปประกอบเป็นรถยนต์
2. การควบคุมคุณภาพของรถยนต์สำเร็จรูป (Vehicle Quality Control) เป็นการตรวจสอบ และควบคุมคุณภาพของรถยนต์ก่อนที่จะส่งมอบให้ลูกค้า

เขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเป็นพื้นที่หลักในการรองรับการกระจายอุตสาหกรรมจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล คือ พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ได้แก่ ชลบุรี และระยอง ซึ่งหลังจากที่ภาครัฐได้กำหนดให้พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นฐานอุตสาหกรรมและประตูส่งออกใหม่ของประเทศรองรับการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรม และลดความแออัดของกรุงเทพฯ และปริมณฑล จึงได้มีการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม ท่าเรือน้ำลึก ถนน ทางรถไฟ และบริการพื้นฐาน เช่น น้ำ ไฟฟ้า และโทรคมนาคมไว้รองรับอย่างเพียงพอ ส่งผลให้พื้นที่แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี กลายเป็นเมืองท่าสมัยใหม่ของประเทศ เป็นเมืองท่าลำดับที่ 16 ของโลก มีรายได้ปีละ 2 แสนล้านบาท มีท่าเรือพาณิชย์ระดับมาตรฐานสากล สำหรับขนส่งสินค้าตู้คอนเทนเนอร์ เขตนิคมอุตสาหกรรมทั่วไป และเขตอุตสาหกรรมส่งออก และมีแนวโน้มเป็นนครแหลมฉบังได้อีก (ระดับเทศบาลนครแหลมฉบังเป็นรูปแบบพิเศษ) พื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง เป็นเมืองอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของประเทศ มีท่าเรืออุตสาหกรรมสำหรับขนถ่ายวัตถุดิบสินค้าทั่วไป และสินค้าของเหลวทางเคมี พร้อมทั้งมีเขตนิคมอุตสาหกรรมสำหรับรองรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เช่น โรงงานปิโตรเคมี และโรงกลั่นน้ำมัน ทำให้ภาคเอกชนได้ลงทุนด้านอุตสาหกรรมและกิจกรรมต่อเนื่องทั้งในเขตนิคมอุตสาหกรรมของภาครัฐ และเขตอุตสาหกรรมของภาคเอกชนเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีการลงทุนด้านอื่น ๆ เช่น โรงแรม สถานบริการ และที่อยู่อาศัยอีกมาก รวมทั้งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกมีช่องทางการค้าชายแดนในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราดที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชา สามารถเชื่อมโยงไปยังประเทศเวียดนามและประเทศจีนตอนใต้ที่ติดกับเวียดนาม ซึ่งจังหวัดตราดอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจกำลังพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกสามารถเป็นประตูใหม่ของประเทศเชื่อมโยงกับเส้นทางขนส่งทางเรือนานาชาติ และสร้างฐานการผลิตทางอุตสาหกรรมที่แข่งขันกับตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงานใหม่ในการรองรับแรงงานและประชากรที่อพยพจากกรุงเทพฯ และภาคอื่น

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกยังมีภูมิประเทศที่ยังคงสภาพธรรมชาติอยู่มากโดยดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การปลูกไม้ผลและพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง

และประมง โดยเฉพาะที่จันทบุรีและตราดซึ่งเป็นแหล่งผลิตผลไม้และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงรู้จักกันมานาน นอกจากนี้พื้นที่บริเวณ จันทบุรี และตราด ยังคงเป็นแหล่งผลิตอัญมณีซึ่งเป็นสินค้าที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง รวมทั้งยังเป็นจังหวัดชายแดนที่มีประวัติศาสตร์การติดต่อทั้งทางด้านการค้า และวัฒนธรรมกับประเทศกัมพูชาอย่างต่อเนื่องยาวนาน

ในอนาคต 4-5 ปีข้างหน้า จะมีนักลงทุนเข้าไปลงทุนในโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเป็นแผนยุทธศาสตร์ภายใต้ไทยแลนด์ 4.0 ด้วยการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ต่อยอดความสำเร็จมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออกหรือ Eastern Seaboard ซึ่งดำเนินมาตลอดกว่า 30 ปีที่ผ่านมา การส่งเสริมการลงทุนขนาดใหญ่ เพื่อยกระดับประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และเพื่อให้ได้ไปถึงจุดมุ่งหมายนั้น จึงต้องมีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายนำร่องใน 3 จังหวัดของภาคตะวันออกคือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง อีกทั้งยังได้กำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อให้เกิดการลงทุนอย่างเป็นรูปธรรม 10 อุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมที่เพิ่มเติมในอนาคต ใน 10 อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมนั้นได้รวมถึงอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next - generation Automotive) ทั้งนี้บีโอไอ (BOI) ได้พิจารณาส่งเสริมการลงทุน 3 โครงการใหญ่ ได้แก่ โครงการผลิตรถยนต์ ในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย โครงการเขตอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งตะวันออก (Eastern Seaboard) กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมบริการสาธารณสุขปโภคและอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (เอสเอ็มอี) รวมถึงพัฒนาให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดชลบุรี และกิจการผลิตเส้นใยไฟเบอร์กลาส (Fiberglass Roving) ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้

กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจเนื่องจากอุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต ทั้งนี้ต้องเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรการส่งเสริมการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ซึ่งการได้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวขึ้นอยู่กับประเภทกิจการและเงื่อนไขของโครงการที่ได้รับการส่งเสริม (การใช้สิทธิด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล, A Guide to The board of Investment, 2021)

2.4 แนวคิดการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

อัตราส่วนทางการเงินคือ ความสัมพันธ์ที่กำหนดจากข้อมูลทางการเงินของบริษัทและใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบ ตัวอย่าง ได้แก่ การวัดที่มักเรียกกันว่าผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI) ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และหนี้ต่อทุน เป็นต้น อัตราส่วนเหล่านี้เป็นผลมาจากการแบ่งยอดคงเหลือในบัญชีหนึ่งหรือการวัดทางการเงินกับอีกบัญชีหนึ่ง โดยปกติแล้ว การวัดหรือยอดคงเหลือในบัญชีเหล่านี้จะอยู่ในงบการเงินของบริษัท เช่น งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และ/หรือ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ อัตราส่วนทางการเงินสามารถให้เครื่องมืออันมีค่าแก่เจ้าของธุรกิจขนาดเล็กและผู้จัดการในการวัดความก้าวหน้าตามเป้าหมายภายในที่กำหนดไว้ล่วงหน้า คู่แข่งบางราย หรืออุตสาหกรรมโดยรวม นอกจากนี้, การติดตามอัตราส่วนต่าง ๆ เมื่อเวลาผ่านไปเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการระบุแนวโน้มในระยะแรก ๆ ธนาकर นักลงทุนและนักวิเคราะห์ธุรกิจใช้อัตราส่วนเพื่อประเมินสถานะทางการเงินของบริษัท อัตราส่วนอาจคำนวณโดยการหารตัวเลขหนึ่งด้วยตัวเลขอื่น เช่น ยอดขายรวมหารด้วยจำนวนพนักงาน เป็นต้น อัตราส่วนช่วยให้เจ้าของธุรกิจสามารถตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายการและวัดความสัมพันธ์นั้นได้ คำนวณได้ง่าย ใช้งานง่าย และให้ข้อมูลเชิงลึกแก่เจ้าของธุรกิจเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นภายในธุรกิจของพวกเขา ข้อมูลเชิงลึกที่ไม่ได้ปรากฏให้เห็นเสมอไปเมื่อตรวจทานงบการเงินเพียงอย่างเดียว อัตราส่วนเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจและไม่สามารถแทนที่ประสบการณ์ได้ แต่ประสบการณ์เกี่ยวกับอัตราส่วนการอ่านและการติดตามเมื่อเวลาผ่านไปจะทำให้ผู้จัดการคนใดก็ได้เป็นผู้จัดการที่ดีขึ้น อัตราส่วนสามารถช่วยระบุพื้นที่ที่ต้องการความสนใจ ก่อนที่ปัญหาที่ปรากฏขึ้นภายในพื้นที่จะมองเห็นได้ง่าย แทบทุกสถิติทางการเงินสามารถเปรียบเทียบได้โดยใช้อัตราส่วน

อัตราส่วนทางการเงินถือเป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์งบการเงิน และเนื่องด้วยงบการเงินมีข้อมูลมากมายไปหมดคงเป็นไปได้ด้วยความยากลำบากสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้ทางด้านบัญชีมาก่อนที่จะทำความเข้าใจ ดังนั้นอัตราส่วนทางการเงินจะทำให้การวิเคราะห์งบการเงินเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น แล้วง่ายขึ้นอย่างไรละ ยกตัวอย่างเช่น เราเปิดงบการเงินของบริษัทที่เราสนใจที่จะลงทุนขึ้นมาดูแล้ว ไปอ่านที่หนี้สิน พบว่าบริษัทนั้นมีหนี้สินอยู่ 10 ล้านบาท แล้วผู้อ่านงบการเงินจะทราบได้อย่างไรว่าหนี้สินตรงส่วนนี้มากเกินไปหรือไม่ สิ่งที่จะช่วยได้ก็คือ อัตราส่วนทางการเงิน นั่นเอง โดยการนำหนี้สินมาเปรียบเทียบกับส่วนของเจ้าของให้นั่นเอง

อัตราส่วนทางการเงินยังเป็นเทคนิคที่สำคัญในการวิเคราะห์ทางการเงินขององค์กรธุรกิจ การจัดการทางการเงินที่มีประสิทธิภาพเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินธุรกิจที่ประสบความสำเร็จทางการเงิน การวิเคราะห์อัตราส่วนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้คุณเข้าใจงบการเงิน การระบุ

แนวโน้มในช่วงเวลาหนึ่ง และเพื่อการวัดสถานะทางการเงินโดยรวมของธุรกิจของคุณ ผู้ให้กู้และนักลงทุนที่มีศักยภาพมักจะพึ่งพาการวิเคราะห์อัตราส่วนในการตัดสินใจให้กู้ยืมและการลงทุน หนังสือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายที่ไม่เพียงแต่พัฒนาความเข้าใจในแนวคิดเรื่องอัตราส่วนทางการเงิน แต่ยังเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้อัตราส่วนทางการเงินสำหรับการตัดสินใจและการควบคุม จะวิเคราะห์งบการเงินขององค์กร

เทคนิคการวิเคราะห์งบการเงินคือ กระบวนการที่ค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลดำเนินงานของกิจการว่ามีผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร มีจุดดีจุดเสียที่รายการใดบ้าง และหาแนวทางแก้ไขเพราะการวิเคราะห์จะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีเทคนิคในการวิเคราะห์ 4 แบบทำให้เราทราบถึงรายละเอียดของกิจการมากขึ้นนอกเหนือจากการอ่านงบการเงินเพียงอย่างเดียว โดยประกอบด้วยดังนี้ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, ออนไลน์, 2564)

เทคนิคที่ 1 การวิเคราะห์แบบแนวนอน (Horizontal Analysis) หรือบางครั้งก็เรียก Comparative analysis เป็นการวิเคราะห์แบบเปรียบเทียบปีต่อปี เดือนต่อเดือนนั่นเอง ประโยชน์ของการวิเคราะห์แบบแนวนอนคือ เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของรายการต่าง ๆ ในงบโดยเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้านี้, เพื่อวิเคราะห์รายการต่างๆในงบว่ามีรายการใดเพิ่มขึ้นหรือลดลงในจำนวนเงินและเปอร์เซ็นต์เท่าใด, เพื่อดูแนวโน้มแต่ละรายการในงบว่าดีขึ้นหรือแย่ลง เพื่อนำมาพยากรณ์ทางธุรกิจ

เทคนิคที่ 2 การวิเคราะห์แบบแนวตั้งหรือแนวตั้ง (Vertical analysis) มีอีกชื่อว่า Common - size Analysis จะวิเคราะห์แบบแนวนอน โดยใช้บปีใดก็ได้ที่มันแล้วค่อยนำมาเปรียบเทียบปีต่อปี เช่น ต้นทุนการผลิตของปี 2560 เท่ากับร้อยละ 45 ของยอดขายปี 2560 และต้นทุนการผลิตปี 58 เท่ากับร้อยละ 43 ของยอดขายปี 61 เราก็พอสรุปได้ว่าต้นทุนผลิตปี 61 ต่ำลงกว่าปี 60 เป็นร้อยละ 2 ต่อยอดขาย แล้วเราก็อยมหาสาเหตุเพื่อนำมาต่อยอดในการลดต้นทุนต่อไปได้ ในงบกำไรขาดทุน เราจะใช้ยอดขายเป็นตัวหารโดยให้รายการอื่น ๆ เป็นสัดส่วนต่อยอดขาย สำหรับงบดุลเราจะใช้สินทรัพย์เป็นตัวหาร ประโยชน์ของการวิเคราะห์แนวตั้งคือ ใช้ในการเปรียบเทียบสัดส่วนต่อยอดขายหรือสัดส่วนต่อสินทรัพย์ของแต่ละรายการในงบกำไรขาดทุนหรืองบดุล การวิเคราะห์นี้ทำให้เราทราบว่ารายการใดมีส่วนมากหรือน้อยแค่ไหน เช่นค่าใช้จ่ายเงินเดือนเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของยอดขายเมื่อเรานำไปเทียบกับคู่แข่งที่จ่ายเงินเดือนเป็นร้อยละ 10 ของยอดขายทำให้เราทราบว่าเรามีค่าใช้จ่ายรายการนี้สูงกว่าคู่แข่งมาก, เพื่อลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายได้ทันท่วงที, เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของแต่ละปีและแต่ละรายการในงบได้

เทคนิคที่ 3 การวิเคราะห์แบบแนวโน้ม (Trend analysis) เป็นการวิเคราะห์คล้ายแบบ แนวนอน แต่ไม่ได้เปรียบเทียบปีต่อปี จะเป็นปีแรกที่วิเคราะห์เป็นปีฐาน เช่น เราจะวิเคราะห์ 5 ปี โดยเริ่มจากปี 2558 - 2562 เราก็จะใช้ตัวเลขของปี 2558 เป็นปีฐานคือเป็นปีที่น่ามาลบและนำมาหารกับปีถัดไปนั่นเองเพื่อดูแนวโน้มว่าตั้งแต่ปี 2558 รายการใดมีแนวโน้มดีขึ้นหรือแย่ลง มักนิยมทำ เป็นรูปแบบเปอร์เซ็นต์มากกว่าตัวเลข แต่นักวิเคราะห์การเงินบางคนก็ทำทั้งสองรูปแบบคือตัวเงิน และเปอร์เซ็นต์ ประโยชน์ของการวิเคราะห์แบบแนวโน้มคือ ใช้ดูแนวโน้มของกิจการว่ายอดขายดีขึ้น หรือแย่ลงจากปีฐาน และดูรายการอื่นๆที่สำคัญเช่นกำไรหรือสินทรัพย์เพิ่มขึ้นหรือไม่, เพื่อนำไป พยากรณ์หรือจัดทำประมาณการงบกำไรขาดทุนในอนาคตเพราะเราทราบถึงแนวโน้มของแต่ละ รายการแล้ว

เทคนิคที่ 4 การวิเคราะห์แบบอัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratio analysis) เป็นการ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายการในงบการเงินเดียวกันและนำไปเปรียบเทียบกับปีอื่นๆด้วย รวมทั้งยังสามารถนำไปเปรียบเทียบกับอัตราส่วนทางการเงินของคู่แข่งหรือบริษัทใหญ่ๆที่เรา ต้องการจะเปรียบเทียบก็ได้ การวิเคราะห์ในแบบอัตราส่วนนี้นักวิเคราะห์การเงิน เจ้าหน้าที่สินเชื่อ และนักลงทุนนิยมจัดทำเพื่อใช้ดูสถานะความแข็งแรงของกิจการนั้น ดูความสามารถของผู้บริหารว่า ดำเนินธุรกิจดีหรือไม่และดูฐานะของกิจการว่ามั่นคงไหม บางคนเรียกการวิเคราะห์แบบนี้ว่าเป็นการ ตรวจสอบสุขภาพทางการเงินของกิจการ การวิเคราะห์แบบอัตราส่วนนี้จะทำให้ผู้บริหารและนักวิเคราะห์ ทราบถึงสภาพที่แท้จริงของกิจการได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยมีการวัดอัตราส่วนทางการเงินเป็น 4 ด้านดังนี้ วัดสภาพคล่องทางการเงิน (Liquidity ratio), วัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability ratio), วัดประสิทธิภาพในการจัดการสินทรัพย์ (Asset management ratio), วัดความสามารถในการชำระ หนี้ (Debt management ratio หรือ Leverage ratio)

อัตราส่วนทางการเงินแบ่งออกเป็น 5 ประเภท (นายฐาปกรณ เจียรนนทพิสุทธ์, 2563)

1. อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงสภาพคล่องทาง การเงินของกิจการ หรือบอกถึงความสามารถในการชำระหนี้สินของกิจการ หากกิจการมีอัตราส่วน สภาพคล่องที่ไม่ดีจะมีผลทำให้กิจการไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ได้ ทำให้กิจการเสียความหน้า เชื้อถือหรือเสียเครดิตทางการเงินไปนั่นเอง สภาพคล่อง (Liquidity) หมายถึง ความสามารถในการ เปลี่ยนสภาพสินทรัพย์ให้เป็นเงินสดเพื่อนำไปชำระหนี้สินระยะสั้น สินทรัพย์ใดที่สามารถเปลี่ยนเป็น เงินสดได้ง่ายและรวดเร็วถือว่าสินทรัพย์นั้นมีสภาพคล่องสูง กิจการที่มีสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็น เงินสดได้ง่ายเป็นจำนวนมาก กิจการนั้นจะมีสภาพคล่องสูง อัตราส่วนสภาพคล่องจะประกอบไปด้วย

1.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนหรืออัตราส่วนสภาพคล่อง (Current Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการนำสินทรัพย์หมุนเวียนไปชำระหนี้ระยะสั้น อัตราส่วนนี้เป็นเครื่องวัดฐานะทางการเงินระยะสั้นของกิจการสินทรัพย์หมุนเวียน คือ เงินสด หรือ สินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่ายหรือภายในหนึ่งปี และหนี้สินระยะสั้น คือ ภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายคืนภายในหนึ่งปี มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (เท่า)} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

ค่าที่คำนวณได้ หาก > 1 จะบ่งบอกถึงกิจการที่คำนวณมีสภาพคล่องที่ดี เพราะมีสินทรัพย์หมุนเวียนมากกว่าหนี้สินระยะสั้น ทำให้กิจการมีความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้น

ค่าที่คำนวณได้หาก < 1 จะบ่งบอกถึงกิจการที่คำนวณมีสภาพคล่องที่ไม่ดี เพราะกิจการสินทรัพย์หมุนเวียนน้อยกว่าหนี้สินระยะสั้น ทำให้กิจการไม่มีความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้น

1.2 อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (Quick Ratio or Acid Test Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพคล่องของกิจการอีกประเภทหนึ่งแสดงความสามารถที่กิจการจะนำสินทรัพย์หมุนเวียนที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว มาจ่ายชำระหนี้สินระยะสั้นได้ทันเวลาหรือไม่ เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่คำนวณจากสินทรัพย์หมุนเวียนที่ตัดสินค้าคงเหลือออกไป(เพราะสินค้าคงเหลือบางประเภทไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ภายในหนึ่งปี) กับหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งจะบอกถึงความสามารถของกิจการในการชำระหนี้สินระยะสั้น โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา เช่น (รัตนฐาภัทร วุฒิมหานนท์, 2562) มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (เท่า)} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน-สินค้าคงเหลือ}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

ค่าที่คำนวณได้ หาก > 1 จะบ่งบอกถึงกิจการที่คำนวณมีสภาพคล่องที่ดี เพราะมีสินทรัพย์หมุนเวียนเร็วกว่าหนี้สินระยะสั้น ทำให้กิจการมีความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้น

ค่าที่คำนวณได้หาก < 1 จะบ่งบอกถึงกิจการที่คำนวณมีสภาพคล่องที่ไม่ดี เพราะกิจการสินทรัพย์หมุนเวียนเร็วน้อยกว่าหนี้สินระยะสั้น ทำให้กิจการไม่มีความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้นโดยปกติอัตราส่วน 1 : 1 ถือว่าเหมาะสมแล้ว

1.3 อัตราส่วนเงินสด (Cash ratio) คือ อัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ สภาพคล่อง ของกิจการที่ตั้งอยู่บนหลักความระมัดระวังที่สุด โดยจะนำ สินทรัพย์หมุนเวียน ที่เป็น เงินสด และ หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด หาดด้วย หนี้สินหมุนเวียน หากอัตราส่วนนี้สูงหมายถึงกิจการมีสภาพคล่องสูง แต่หากสูงมากอาจหมายถึงกิจการถือเงินสดไว้มากเกินไปทำให้ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ลดลง จึงควรดูอัตรา ส่วนประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ควบคู่กันด้วย สูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินสด} = \frac{\text{เงินสด} + \text{หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

1.4 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (Account Receivable Turnover) เป็นอัตราส่วนที่วัดประสิทธิภาพในการบริหารสินเชื่อ (Credit Management) ของกิจการ โดยการใช้จ่ายขายก็เพราะการบันทึกยอดลูกหนี้การค้าเป็นการบันทึกด้วยมูลค่าการขายสินค้า และใช้ลูกหนี้การค้าเฉลี่ยก็เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงผลกระทบที่เกิดจากฤดูกาล กล่าวคือแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างยอดขายเฉลี่ยกับลูกหนี้เฉลี่ย มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ (รอบ)} = \frac{\text{ขายเฉลี่ย}}{\text{ลูกหนี้การค้าเฉลี่ย}}$$

ผลลัพธ์จากการคำนวณอัตราการหมุนเวียนลูกหนี้ช่วงเวลาที่ทำการวิเคราะห์ ธุรกิจขายสินค้าเป็นเงินเชื่อและสามารถเรียกเก็บหนี้ได้กี่ครั้ง ถ้าอัตราส่วนการหมุนเวียนของลูกหนี้สูงยิ่งดี แสดงว่าในช่วงที่วิเคราะห์ธุรกิจมีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ และเก็บหนี้จากลูกหนี้ได้เร็ว คือลูกหนี้ของกิจการมีความคล่องตัวสูง แสดงว่าในช่วงที่วิเคราะห์ธุรกิจมีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ และเก็บหนี้จากลูกหนี้ได้เร็ว คือ ลูกหนี้ของกิจการนั้นมีความคล่องตัวสูง ซึ่งหากค่าที่คำนวณได้นั้น มีค่าสูงแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารลูกหนี้ให้แปลงสภาพเป็นเงินสดได้เร็ว

1.5 ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (Average Collection Period) เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงระยะเวลาในการเรียกเก็บเงินว่ามีระยะเวลายาวนานแค่ไหน ผู้วิเคราะห์สามารถนำมาเปรียบเทียบกับเงื่อนไขการชำระเงิน (Term of sale) ของธุรกิจ ซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงความสามารถในการเรียกเก็บเงินว่ามีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเรียกเก็บหนี้หรือไม่

$$\text{ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (วัน)} = \frac{365}{\text{อัตราส่วนหมุนเวียนของลูกหนี้}}$$

ผลลัพธ์จากการคำนวณอัตราส่วนนี้ยิ่งต่ำยิ่งดี แสดงให้เห็นถึงระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้ว่าสั้นหรือยาว เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของลูกหนี้ ประสิทธิภาพในการเรียกเก็บหนี้ และนโยบายในการให้สินเชื่อทางธุรกิจ หากกิจการมีระยะเวลาเก็บลูกหนี้เร็วก็อาจขดเชยอัตราส่วนหมุนเวียนที่ต่ำได้ โดยที่การเก็บเงินเร็วจากลูกหนี้ ทำให้มีเงินสดไว้ใช้ชำระหนี้ได้เร็ว สำหรับฝ่ายบริหารนอกจากจะวิเคราะห์ระยะเวลาการเก็บหนี้แล้ว ยังสามารถวิเคราะห์อายุลูกหนี้ได้ด้วยจากบัญชีรายตัวลูกหนี้

1.6 อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) คือ จำนวนครั้งที่กิจการสามารถขายสินค้าคงเหลือ ออกไปได้ คำนวณโดยใช้ต้นทุนขายหารด้วยสินค้าคงเหลือเฉลี่ย โดยที่สินค้าคงเหลือเฉลี่ยคือสินค้าคงเหลือต้นงวดบวกสินค้าคงเหลือปลายงวดหารด้วย 2 หากอัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือสูงมากหมายความว่ากิจการสามารถขายสินค้าได้เร็ว แต่หากอัตราที่สูงเนื่องจากสินค้าคงเหลือน้อยเกินไปจนทำให้สินค้าไม่พอขายและต้องสูญเสียลูกค้าไปในที่สุด ดังนั้นจึงต้องมี การบริหารสินค้าคงเหลือ ไม่ให้มากหรือน้อยเกินไป โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา Çağrı AKSOY HAZIR (2019), Georgeta Vintilă (2019), และ Francisco J. Delgado (2014)

$$\text{อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ} = \frac{\text{ต้นทุนขาย}}{\text{สินค้าคงเหลือเฉลี่ย หรือ (สินค้าต้นงวด + \frac{\text{สินค้าปลายงวด}}{2}})}$$

ผลลัพธ์จากการคำนวณอัตราส่วนนี้หากระยะเวลาในการจำหน่าย (ขาย) ยิ่งขายได้เร็ว (ระยะเวลาสั้น) ยิ่งดี

1.7 ระยะเวลาในการจำหน่ายสินค้าผลลัพธ์การคำนวณอัตราส่วนนี้หากอัตราส่วนสูงก็แสดงว่ามีสินค้าคงเหลือน้อย ประสิทธิภาพด้านการขายอยู่ในเกณฑ์ดีสินค้านั้นอยู่ในความต้องการของตลาด และอาจแสดงให้เห็นว่าสินค้าอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการ และหากอัตราส่วนต่ำก็แสดงว่าสินค้าคงเหลือมีอยู่มาก ยังต้องปรับปรุงประสิทธิภาพด้านการตลาด หรือสินค้าไม่อยู่ในความต้องการของตลาด หรือธุรกิจเก็บสินค้าไว้นานจนเกินไปและอาจชี้ให้เห็นว่ามีสินค้ามากเกินไปควรจะไปลงทุนด้านอื่น จากอัตรการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ สามารถนำมาคำนวณเพื่อหาระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบโดยหารด้วย 365 วัน ดังนี้

$$\text{ระยะเวลาในการจำหน่ายสินค้า (วัน)} = \frac{365}{\text{อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ}}$$

2. อัตราส่วนประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Efficiency Ratio) อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Ratios) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ว่ากิจการมีการบริหารสินทรัพย์ หรือใช้สินทรัพย์ อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดเป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการทำมาหาได้ (Output) กับทรัพยากรที่ใช้ไป (Input) นั้นเอง ประกอบไปด้วย

2.1 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่เปรียบเทียบระหว่างยอดขายกับสินทรัพย์รวม เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของบริษัทในการนำสินทรัพย์รวมไปใช้ประโยชน์ได้ดีหรือไม่ โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา (Iriyadi Iriyadi, 2019) มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (รอบ)} = \frac{\text{ขายสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม(เฉลี่ย)}}$$

ผลลัพธ์จากการคำนวณค่าที่ได้ ควรมีค่าสูง เพราะแสดงถึงมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่กิจการมีอยู่ได้ดี ใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค่า หากมีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการนั้นอาจใช้ทรัพย์สินที่มีอยู่อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ หรือเป็นกิจการที่จำเป็นต้องลงทุนสูงเพื่อดำเนินกิจการ จะทำให้ทราบว่าความสามารถของกิจการในการใช้สินทรัพย์นั้นๆ มีประสิทธิภาพเพียงใดหากจำนวนครั้งสูง ดีแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ทั้งหมด แต่หากอัตราส่วนต่ำแสดงว่า มีสินทรัพย์มากเกินไป

2.2 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets Turnover) สินทรัพย์ถาวร คือสินทรัพย์จำพวกที่ดิน โรงงาน ตึกออฟฟิศ ซึ่งอัตราส่วนนี้บอกให้นักลงทุนรู้ว่า บริษัทใช้สินทรัพย์เหล่านี้ในการสร้างรายได้ ได้คุ้มแค่ไหน

$$\text{อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร} = \frac{\text{ขายสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์ถาวร}}$$

3. อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio)

3.1 อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin)

$$\text{อัตรากำไรขั้นต้น (\%)} = \frac{\text{ขายสุทธิ-ต้นทุนขาย}}{\text{ขายสุทธิ}} \times 100$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการกำไรขั้นต้นเป็นร้อยละเท่าใดของยอดขาย อัตราส่วนนี้ยิ่งสูงยิ่งดี แสดงความสามารถในการทำกำไรขั้นต้น ยิ่งสูงยิ่งดี

3.2 อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profit Margin)

$$\text{อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (\%)} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{ขายสุทธิ}} \times 100$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการมีกำไรจากการดำเนินงานเป็นร้อยละเท่าใดของยอดขาย อัตราส่วนนี้ยิ่งสูงยิ่งดี แสดงความสามารถในการทำกำไรจากการดำเนินงาน ยิ่งสูงยิ่งดี

3.3 อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin)

$$\text{อัตรากำไรสุทธิ (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ขายสุทธิ}} \times 100$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการมีกำไรสุทธิเป็นร้อยละเท่าใดของยอดขาย อัตราส่วนนี้ยิ่งสูงยิ่งดี แสดงความสามารถในการทำกำไรสุทธิ

3.4 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Asset หรือ ROA) แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์รวมที่กิจการมีอยู่ว่าก่อให้เกิดผลตอบแทนในรูปกำไรให้กับธุรกิจมากหรือน้อยอย่างไร บางครั้งเรียกอัตราส่วนนี้ว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน งานวิจัยนี้แทนค่าตัวแปร ROA โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา เช่น Iriyadi Iriyad (2019), Georgeta Vintilă (2017) รัตน์ฐานภัทร วุฒิมหานนท์ (2562), และ ปาลิดา จันแดง (2562), สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการมีความสามารถหรือมีประสิทธิภาพเพียงใดในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดกำไร หรืออาจเป็นที่สินทรัพย์ใช้ประโยชน์ได้น้อยเนื่องจากเสื่อมคุณภาพ ถ้าอัตราส่วนนี้สูง แสดงว่ากิจการใช้สินทรัพย์แล้วก่อให้เกิดกำไรสูง ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำแสดงว่า การใช้สินทรัพย์แล้วก่อให้เกิดกำไรน้อย

3.5 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity หรือ ROE) เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้ผู้ถือหุ้นทราบว่า จะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนมากน้อยเพียงใด งานวิจัยนี้แทนค่าตัวแปร ROE โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา เช่น ฐิตาพร กุลศิริวิชัย (2564), Heitzman & Ogneva (2015), Iriyadi Iriyad (2019), สัตยา ต้นจันทร์พงศ์ และ พัทธ์ยศ เดชศิริ (2561) สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}} \times 100$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการนำส่วนของผู้ถือหุ้นมาลงทุนแล้วก่อให้เกิดกำไรมากน้อยเพียงใด อัตราส่วนยิ่งสูงยิ่งดีแสดงถึงประสิทธิภาพในการหากำไร

3.6 อัตราส่วนเงินสดต่อการทำกำไร เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้ทราบว่าเงินสดที่ใช้ไปในการดำเนินงานนั้นเกิดจากรายได้ที่มาจากการทำงานหรือไม่ หรือเงินสดที่ใช้ไปในการดำเนินงานนั้นได้มาจากแหล่งใด ซึ่งหากค่าที่หาได้สูงแสดงว่าเงินสดที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นเงินสดที่ได้จากการดำเนินงานไม่ใช่ได้มาจากการกู้ยืม ทำให้ทราบถึงสภาพคล่องของกิจการแสดงว่ากิจการมีสภาพคล่องที่ดีเนื่องจากบริหารงานจากเงินสดที่ได้จากการดำเนินงาน สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราส่วนเงินสดต่อการทำกำไร (\%)} = \frac{\text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน}}{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}} \times 100$$

3.7 กำไรจากการดำเนินงานก่อนหักต้นทุนทางการเงิน ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคา และค่าใช้จ่ายตัดบัญชี (Earnings Before Interest Tax Depreciation and Amortization or EBITDA) เป็นตัวเลขที่วัดความสามารถในการทำกำไรจากการดำเนินงานของกิจการที่แท้จริงเนื่องจากไม่รวมผลกระทบจากต้นทุนทางการเงิน นโยบายทางการเงินบัญชีและภาษี ค่าเสื่อมราคาซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้

เกิดจากการดำเนินงาน เหมาะสำหรับการใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรระหว่างกิจการ หรือระหว่างอุตสาหกรรมได้เป็นอย่างดี ถ้าบริษัทมี EBITDA มากทำให้ทราบว่าบริษัทมีการบริหารจัดการต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานดีและมีรายได้ที่เติบโตขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน งานวิจัยนี้ แทนค่าตัวแปร EBITDA สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{EBITDA Ratio (EBITDA)} = \frac{\text{EBITDA} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

4. อัตราส่วนวัดสภาพหนี้สิน (Leverage Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการก่อหนี้ของกิจการ

4.1 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Debt Ratio) เป็นอัตราส่วนที่แสดงสัดส่วนของหนี้สินรวมที่กิจการมีอยู่ ซึ่งใช้วัดว่าสินทรัพย์ของกิจการสนับสนุนเงินทุนจากเงินกู้ยืมจากภายนอกเป็นสัดส่วนเท่าใด นอกจากนี้ยังแสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา เช่น Georgeta Vintilă (2017), Noor, Fadzillah & Mastuki (2010) มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (เท่า)} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ผลลัพธ์จะทำให้ทราบว่ากิจการมีการกู้ยืมเงินมาลงทุนเป็นอัตราร้อยละเท่าไรของสินทรัพย์รวม ฝ่ายเจ้าหนี้จะพอใจในอัตราส่วนที่ปานกลางจนถึงต่ำซึ่งแสดงว่ากิจการมีสินทรัพย์รวมมากกว่าหนี้สินรวม ฝ่ายเจ้าของกิจการ จะพอใจในอัตราส่วนที่สูงเนื่องจาก เจ้าของกิจการหลีกเลี่ยงการเพิ่มทุนของกิจการ เป็นการนำเงินของเจ้าหนี้มาลงทุนซึ่งมีต้นทุนต่ำ เป็นการลดความเสี่ยงในเงินลงทุนของเจ้าของกิจการ

4.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Debt to Equity Ratio) เป็นอัตราส่วนที่แสดงโครงสร้างของเงินทุน (Capital Structure) ของกิจการว่ามีสัดส่วนเท่าใดของหนี้สินรวมเมื่อเทียบกับส่วนของทุนหรือส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นการวัดว่ากิจการใช้เงินทุนจากภายนอก (การกู้ยืม) เมื่อเทียบกับทุนภายในของกิจการ มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (เท่า)} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม}}$$

ผลลัพธ์จะทำให้ทราบว่า กิจการมีความเสี่ยงในการใช้เงินทุนของกิจการซึ่งหนี้สินเป็นแหล่งเงินทุนที่กิจการมีภาระดอกเบี้ยจ่าย ไม่ว่าผลการดำเนินงานของกิจการจะเป็นอย่างไรซึ่งหากคำนวณได้ต่ำยิ่งดีหากคำนวณได้สูงแสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงสูง

4.3 ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Interest Coverage) เป็นอัตราส่วนที่วัดความสามารถของกิจการในการจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ โดยวิเคราะห์ผลกำไรจากการดำเนินงาน มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (เท่า)} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{ดอกเบี้ยจ่าย}}$$

ผลลัพธ์จะทำให้ทราบว่า กิจการมีผลกำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเงินได้เป็นกี่เท่าของดอกเบี้ยจ่าย แสดงถึงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและแสดงให้เห็นว่ากิจการจะต้องทำกำไรเท่าใด จึงจะเพียงพอต่อการจ่ายดอกเบี้ย อัตราส่วนนี้ยิ่งสูง ยิ่งดี ซึ่งจะเพิ่มความมั่นใจให้แก่เจ้าหนี้ที่จะได้รับการชำระดอกเบี้ย หากอัตราส่วนนี้ลดลงอาจจะเนื่องมาจากหลายสาเหตุ เช่น ดอกเบี้ยจ่ายสูงเกินไป หรือเงินกู้เพิ่มขึ้นหรือกำไรลดลง

4.4 อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout) เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการพิจารณานโยบายในการจ่ายเงินปันผล มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราการจ่ายเงินปันผล (เท่า)} = \frac{\text{เงินปันผล}}{\text{กำไรสุทธิ}}$$

ผลลัพธ์จะทำให้ทราบว่า กิจการมีนโยบายในการจ่ายเงินปันผลอย่างไรยิ่งสูง ยิ่งดีแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการดำเนินงานของกิจการที่สามารถทำกำไรได้สูง และจ่ายเงินปันผลในอัตราที่สูงเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดการลงทุน หรือการซื้อหุ้นของกิจการ

5. อัตราส่วนมูลค่าทางการตลาด (Market Value Ratio) เป็นอัตราส่วนที่วัดระหว่างราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ของกิจการเทียบกับผลการดำเนินงานในรูปของกำไรสุทธิต่อหุ้น และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น

5.1 อัตราส่วนราคาต่อกำไร (P/E) เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างราคาตลาดของหุ้นสามัญต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นสามัญที่บริษัทนั้นทำได้ในรอบระยะเวลา 12 เดือน หรือในรอบ 1 ปีล่าสุด

อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ลงทุนยินดีจะลงทุนจ่ายเงินซื้อหุ้นนั้นเป็นกี่เท่าของทุก ๆ 1 บาท ของกำไรสุทธิของบริษัท สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิ (เท่า)} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น}}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากำไร 1 บาทต่อหุ้น ผู้ลงทุนจะต้องลงทุนเท่าใด หรือราคาตลาดเป็นกี่เท่าของกำไรต่อหุ้น ถ้า P/E Ratio ยิ่งสูงยิ่งดีแสดงว่านักลงทุนยินดีลงทุน ซื้อหุ้นในราคาตลาดสูงเมื่อเทียบกับกำไรต่อหุ้น สะท้อนว่านักลงทุนมีความเชื่อมั่นในความสามารถในการทำกำไรในอนาคตของกิจการ

5.2 อัตราส่วนราคาต่อยอดขาย (price-sales ratio หรือ revenue multiple) เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างราคาตลาดของหุ้นสามัญต่อยอดขาย อัตราส่วนราคาต่อการขายเป็นตัวบ่งชี้มูลค่าที่วางไว้ต่อยอดขายหรือรายได้ของแต่ละ บริษัท เราจะใช้ค่า P/S Ratio เป็นตัวประเมินค่าความถูกหรือแพงของหุ้น โดยที่ ค่าน้อยกว่า 1 สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อยอดขาย (เท่า)} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{ยอดขายต่อหุ้น}}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่าหุ้นสามารถสร้างยอดขายได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งโดยปกติแล้วผลลัพธ์ที่ได้ยิ่งต่ำจะยิ่งดี แสดงให้เห็นว่าหุ้นที่มีราคาหุ้นต่อยอดขายต่ำจะให้ผลตอบแทนดีกว่าหุ้นที่มีราคาหุ้นต่อยอดขายสูง

5.3 อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าตามบัญชี (P/B) เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบราคาตลาดของหุ้นสามัญต่อมูลค่าทางบัญชีของหุ้นสามัญ 1 หุ้นตามงบการเงินล่าสุดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้น สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าตามบัญชี (เท่า)} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น}}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่านักลงทุนมองบริษัทว่าเป็นเช่นไร ถ้าบริษัทมีอัตราส่วนนี้ต่ำ แสดงว่านักลงทุนเต็มใจที่จะจ่ายน้อยกว่าสำหรับทุก ๆ บาทของมูลค่าตามบัญชีของบริษัท

5.4 อัตราส่วนราคาต่อกระแสเงินสด (P/C) เป็นอัตราส่วนราคาตลาดต่อกระแสเงินสดโดยเกิดจากแนวคิดที่ว่ากำไรเป็นตัวเลขทางบัญชีที่สามารถตกแต่งได้ง่ายโดยการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อกระแสเงินสด (เท่า)} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{กระแสเงินสดต่อหุ้น}}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบถึงแนวโน้มในการเจริญเติบโต ถ้าบริษัทมีอัตราส่วนตัวนี้ต่ำ แสดงว่าแนวโน้มการเจริญเติบโตของบริษัทต่ำกว่าบริษัทอื่นโดยเฉลี่ย หรือความเสี่ยงของบริษัทสูงกว่าค่าเฉลี่ยหรือทั้งสองประการ

2.5 ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล

ข้อมูล (Data) หมายถึง ข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่อยู่ในรูปของตัวเลข เช่น ราคาหุ้น อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิ เป็นต้น หรือข้อมูลเชิงคุณภาพที่ไม่ได้อยู่ในรูปของตัวเลขโดยตรง เช่น เพศ สถานภาพ และความพึงพอใจ เป็นต้น ซึ่งจัดเป็นวัตถุดิบที่สามารถนำไปใช้สำหรับการวิจัยเพื่อสร้างหรือผลิตสารสนเทศและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ (นริศรา ภาควิธิ และ สุธนา นาคฉาย, 2561) ข้อมูลสามารถจำแนกตามแหล่งที่มาได้เป็น 2 ประเภท (มลิวัลย์ ผิวกราม, 2560) คือ ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ ข้อมูลที่เก็บใหม่ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เก็บรวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลโดยตรง เช่น การสัมภาษณ์ การสำรวจ หรือการทดลอง เป็นต้น และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ได้มีการเก็บรวบรวมหรือเรียบเรียงไว้อยู่ก่อนแล้ว เช่น รายงาน วารสาร หรือวรรณกรรม เป็นต้น

เมื่อมีแหล่งข้อมูลที่มีคุณภาพเพียงพอแล้ว ผู้บริหารจัดกระบวนการในการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาทั้งในระยะสั้นและระยะยาวอย่างเป็นระบบเพื่อให้การตัดสินใจนั้นมีประสิทธิภาพที่ดีพอจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง ลดการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายจากการแก้ปัญหาไม่ตรงประเด็น กระบวนการในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่สำคัญ ได้แก่

1. การค้นหาปัญหาที่แท้จริง (Defining the problems) ปัญหาหรือความยุ่งยากที่เกิดขึ้นนั้น อาจเกิดจากสาเหตุที่แตกต่างกัน หากสามารถระบุหรือค้นหาต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริงได้จะสามารถกำหนดแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และตรงประเด็น บ่อยครั้งที่การระบุปัญหาที่ผิดพลาด เมื่อทำการตัดสินใจแก้ปัญหาแล้วกลับทำให้เกิดปัญหาใหม่เพิ่มขึ้น

2. การกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา (Identifying alternatives) เมื่อพบต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริงแล้ว ในการตัดสินใจแก้ปัญหาก็จะเป็นการกำหนดแนวทางที่เป็นไปได้ในการแก้ไข

ปัญหา เนื่องจากปัญหาใดปัญหาหนึ่งสามารถแก้ไขได้หลายวิธี จึงต้องกำหนดแนวทางเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Accumulating relevant information) หลังจากสามารถระบุทางเลือกในการแก้ไขปัญหาแล้ว ต้องทำการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละทางเลือกเพื่อสนับสนุนความเป็นไปได้ของแต่ละทางเลือกนั้น ทั้งนี้ข้อมูลที่รวบรวมต้องมีความถูกต้อง และเชื่อถือได้เป็นสำคัญ

4. การวิเคราะห์และเปรียบเทียบในแต่ละทางเลือก (Analysis and comparison of alternatives) เมื่อรวบรวมข้อมูลแต่ละทางเลือกแล้ว ข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคหรือวิธีการที่เหมาะสมเพียงพอ จากนั้นจะนำมาเปรียบเทียบข้อดี ข้อด้อยในแต่ละทางเลือกที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นของแต่ละทางเลือกนั้น

5. การตัดสินใจ (Decision making) การตัดสินใจเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ การตัดสินใจนี้จะมีประโยชน์หรือไม่ขึ้นกับ 4 ขั้นตอนแรก การตัดสินใจนี้จะส่งผลให้เกิดแนวปฏิบัติ หรืออาจกำหนดเป็นนโยบายการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้นผู้บริหารต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อแผนงานที่ได้กำหนดไว้เดิม และผลที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจในทางเลือกอย่างรอบคอบและรัดกุม

ความมีคุณค่าของข้อมูล (Value relevance) คือ ความสามารถของข้อมูลงบการเงินจากการรวบรวมและสรุปผลถึงมูลค่าของบริษัท ซึ่งถือเป็นตัววัดคุณภาพของข้อมูลทางบัญชีประเภทหนึ่งที่ดีเป็นความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างข้อมูลงบการเงินกับมูลค่าทางการตลาด หรือผลตอบแทนในตลาดหุ้น (Kargin, 2013) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevancy) คือ ข้อมูลเชิงคุณภาพอย่างหนึ่งที่สำคัญทางบัญชีที่ใช้สำหรับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน โดยข้อมูลที่มีประโยชน์ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน ซึ่งผู้ใช้งบการเงินมีหลายกลุ่ม เช่น นักลงทุน นักวิเคราะห์ทางการเงิน และผู้บริหารองค์กร เป็นต้น ผู้ใช้งบการเงินแต่ละกลุ่มนั้นก็มีวัตถุประสงค์แตกต่างกันออกไป รวมไปถึงการเข้าถึงข้อมูลทางบัญชีของผู้ใช้งบการเงินแต่ละกลุ่มก็มีความแตกต่างกันไปด้วย (ประวัฒน์ เบญญาศรีสวัสดิ์, 2554) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงินขึ้นอยู่กับลักษณะและความมีนัยสำคัญของข้อมูล กล่าวคือ (1) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจก็ต่อเมื่อข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต (2) บทบาทของข้อมูลที่ช่วยในการคาดการณ์และยืนยันความถูกต้องของการคาดการณ์ที่ผ่านมามีความสัมพันธ์กัน (3) ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานในอดีตของกิจการถือเป็นเกณฑ์ในการคาดการณ์ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานในอนาคต รวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้ใช้งบการเงินให้ความสนใจ (พชรภัทร จันทรักษา, 2552)

จากงานวิจัยของ Holthausen และ Watts (2001) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล โดยการจัดประเภทการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าของข้อมูลออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การศึกษาแบบ Relative association จะเป็นการศึกษาการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ กับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานแบบต่าง ๆ ซึ่งการศึกษาประเภทนี้มักจะใช้ทดสอบความแตกต่างของค่า R^2 จากการวิเคราะห์การถดถอย โดยนำมาเปรียบเทียบกันระหว่างตัวชี้วัดผลการดำเนินงานกับมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ว่า ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานใดมีความสัมพันธ์ต่อมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์มากกว่ากัน

2. การศึกษาแบบ Incremental association จะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ที่มักจะใช้กับการวิเคราะห์การถดถอยเพื่อตรวจสอบว่าตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางบัญชีที่สนใจมีประโยชน์ในการอธิบายมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากสมการการถดถอย ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต้องมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การศึกษาแบบ Marginal information content จะเป็นการศึกษาเพื่อตรวจสอบตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางบัญชีที่สนใจตัวใดที่สามารถเพิ่มชุดของข้อมูลให้แก่ผู้ลงทุนได้หรือไม่ โดยทั่วไปแล้วจะใช้การศึกษาเหตุการณ์ (Event study) ในช่วงระยะเวลาผลตอบแทนระยะสั้น (Short window return) ซึ่งเป็นการตรวจสอบผลกระทบของเหตุการณ์หรือตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางบัญชีต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในช่วงเวลาสั้น ๆ

2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนภาษี

สุเทพ พงษ์พิทักษ์ (2541) การวางแผนภาษีอากร (Tax Planning) คือ การกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เพื่อการปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับรายการทางการเงิน (Financial Transactions) อาทิ รายการรายได้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และจำนวนกำไรหรือขาดทุน ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางภาษีอากรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในอันที่จะป้องกันมิให้เกิดปัญหาภาษีอากรไม่ว่าประการใด ๆ โดยมุ่งหมายให้การเสียภาษีอากรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรขององค์กรเป็นไปโดยถูกต้อง และครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ และเป็นผลให้จำนวนภาษีอากรที่ต้องเสียนั้น เป็นจำนวนน้อยที่สุดหรือประหยัดที่สุด รวมทั้งใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสูงสุด ทั้งนี้ โดยไม่อาศัยการทุจริตหลีกเลี่ยงภาษีอากร ผู้ประกอบการพึงต้องระลึกอยู่เสมอว่า “ภาษีอากร” เป็นภาระผูกพันหรือปัญหาทางด้านรายจ่ายที่เกิดขึ้นควบคู่กันไปกับการดำเนินธุรกิจ เช่นเดียวกับรายจ่ายหรือต้นทุนทางธุรกิจอื่น ๆ โดยทั่วไป และเป็นปัญหาหรือภาระผูกพันที่ไม่อาจเลื่อน หรือผัดผ่อนเวลาออกไปได้ เพราะภาษีอากรเป็น “หนี้ที่เกิดขึ้นโดยผลของกฎหมาย” ซึ่งผู้เสียภาษีพึงต้องชำระตามกำหนดเวลาโดยไม่อาจบิดพลิ้ว การเรียนรู้และทำความเข้าใจ

เกี่ยวกับภาษีอากรในทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่ต้องกระทำ เป็นอันดับแรก ๆ เช่นเดียวกับการวางแผนโดยทั่วไป เช่น ต้องรู้จักประกอบของกฎหมายภาษีอากร แต่ละประเภทที่ต้องเสีย

การวางแผนภาษีอากร โดยอาศัยความรู้ความชำนาญในประเด็นข้อกฎหมายภาษีอากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอาจมีความยุ่งยาก หรือสลับซับซ้อนมากขึ้นน้อยแตกต่างกันไป ตามสภาพหรือข้อเท็จจริงทางธุรกิจ และบทบัญญัติทางกฎหมายภาษีอากร ตลอดจนแนวทางปฏิบัติของทางราชการ คำวินิจฉัย และคำพิพากษาของศาล ซึ่งเป็นการวางแผนภาษีอากรในระดับที่ลึกลงไปอีกระดับหนึ่ง อาทิ

1. การวางแผนภาษีอากรเพื่อเริ่มกิจการหรือเมื่อริเริ่มกิจการใหม่
2. การวางแผนเพื่อการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร
3. การวางแผนภาษีอากรด้านรายได้
4. การวางแผนภาษีอากรด้านรายจ่าย
5. การวางแผนภาษีอากรด้านทรัพย์สินและหนี้สิน
6. การวางแผนภาษีอากรเกี่ยวกับหน้าที่ทางภาษีอากร
7. การวางแผนภาษีอากรในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การวางแผนภาษีอากรในระดับนี้อาจจำเป็นต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย บางกรณีต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษีอากร จึงจะสามารถวางแผนภาษีอากรที่จะทำให้ได้ประโยชน์สูงสุดวัตถุประสงค์ในการวางแผนภาษีอากร มีดังนี้

1. เพื่อให้การเสียภาษีอากรโดยถูกต้อง ครบถ้วนและจำนวนน้อยที่สุด โดยไม่อาศัยการหลีกเลี่ยงภาษีอากร
2. เพื่อขจัดปัญหาทางภาษีอากร
3. เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการเสียภาษีอากรไม่ถูกต้อง
4. เพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร
5. เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็น และไม่ได้มาตรฐาน
6. เพื่อเตรียมพร้อมต่อการเรียกตรวจสอบภาษีอากรโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ
7. เพื่อเสริมสร้างระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบแผนธุรกิจ และแผนภาษีอากร

รายการ	แผนธุรกิจ	แผนภาษีอากร
1. เป้าหมาย	เพื่อให้ได้กำไรสูงสุด โดยคำนึงถึงเป้าหมายทางสังคม และสภาพแวดล้อม	(1) เสียภาษีถูกต้อง ครบถ้วน เป็นจำนวนน้อยที่สุด โดยไม่อาศัยการหลีกเลี่ยงภาษีอากร (2) ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสูงสุด
2. วัตถุประสงค์	(1) สนองตอบความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหลาย อาทิ ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน ลูกค้า เจ้าหนี้ ลูกหนี้ (2) ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็น และไม่ได้มาตรฐาน (3) เสริมสร้างระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพ	ต้องสอดคล้องกับแผนธุรกิจ โดยมีมุ่ง (1) ขจัดปัญหาทางภาษีอากร (2) ประหยัดค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการเสียภาษีอากรไม่ถูกต้อง (3) ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็น และไม่ได้มาตรฐาน (4) เตรียมพร้อมต่อการเรียกตรวจสอบภาษีอากรโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ (5) เสริมสร้างระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพ
3. กรอบแนวคิด	(1) เข้าใจและเข้าถึงสาเหตุแห่งปัญหา ทางธุรกิจโดยจัดลำดับความสำคัญ (2) กำหนดเป้าหมายทางธุรกิจ (3) กำหนดแนวทางแก้ปัญหาตรงสาเหตุแห่งปัญหาทางธุรกิจ	(1) เข้าถึงปัญหาทางภาษีอากร (2) เข้าใจและเข้าถึงสาเหตุแห่งปัญหา ภาษีอากรโดยจัดลำดับความสำคัญ (3) กำหนดเป้าหมายทางภาษีอากร (4) กำหนดแนวทางแก้ปัญหาตรงสาเหตุแห่งปัญหาภาษีอากร
4. ขั้นตอนการวางแผน	(1) ขั้นตอนศึกษา กำหนดค่านิยม วิสัยทัศน์จากประเด็นปัญหา และสาเหตุแห่งปัญหาจากนั้นนำทั้งสามส่วนข้างต้นมาประมวลเป็นแนวทางปฏิบัติในการแก้ปัญหา หรือพันธกิจ เขียนเป็นแผนหลัก แผนปฏิบัติการ และโครงการ	เช่นเดียวกับแผนธุรกิจ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบแผนธุรกิจ และแผนภาษีอากร (ต่อ)

รายการ	แผนธุรกิจ	แผนภาษีอากร
	(2) ขั้นตอนปฏิบัติตามแผน (3) ขั้นตอนผลการปฏิบัติ ประกอบด้วย การประเมินผลการ ปฏิบัติกับสิ่งที่คาดหวังไว้ตามแผน หากเป็นที่พึงพอใจใช้เป็นแนวทางใน การกำหนดมาตรฐานใหม่ในการ ปฏิบัติงานต่อไป	
5. ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง	(1) 4M's : Man Money Material & Technology and Management (2) สภาพแวดล้อมภายนอก	เช่นเดียวกับแผนธุรกิจ

ที่มา : www.krungthai.com

Dyrenge, Hanlon, & Maydew (2006) ได้ให้นิยามการวางแผนภาษี (Tax Planning : TP) ว่าเป็นกิจกรรมที่เกิดจากกลยุทธ์ทางภาษีซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีทั้งที่เจตนาเช่น การใช้วิธีการตั้งราคาโอน (Transfer Pricing) ในกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน หรือการใช้ดินแดนหลบเลี่ยงภาษี (Tax Haven) เป็นต้นหรือไม่มีเจตนา โดยการเลือกนโยบายในการดำเนินธุรกิจหรือวิธีปฏิบัติทางบัญชีที่ส่งผลทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีลดลง ซึ่งค่าอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีค่าต่ำ แสดงถึงการวางแผนภาษีในระดับสูงและสามารถอธิบายโดยใช้ทฤษฎีทางเลือก (Tradeoff Theory) ว่าบริษัทต้องเลือกระหว่างประโยชน์ของหนี้สิน (ประโยชน์จากภาษี) กับอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น และมีต้นทุนของการล้มละลายที่เพิ่มขึ้นเพราะบริษัทสามารถนำดอกเบี้ยจ่ายมาเป็นค่าใช้จ่ายในทางภาษีได้

Hoffman (1961) ได้คิดค้นทฤษฎีการวางแผนภาษีที่ชื่อว่า Hoffman's Tax Planning Theory โดยให้ความหมายการวางแผนภาษี คือ เป็นการย้ายเงินสดที่ปกติแล้วจะต้องนำส่งไปยังหน่วยงานที่จัดเก็บ ให้เปลี่ยนมาไหลในส่วนของกิจการหรือหน่วยงาน ซึ่งสามารถที่จะออกแบบบริหารภายในขอบเขตของการลดรายได้ที่จะต้องเสียภาษีให้น้อยที่สุด โดยจะต้องไม่สูญเสียกำไรทางบัญชี ทฤษฎีนี้มีความจริงที่ว่าความสามารถในการเสียภาษีจะต้องอยู่บนพื้นฐานของรายได้ทางภาษีที่มากกว่ากำไรทางบัญชี ซึ่งมีการบริหารจัดการที่มากมายจะช่วยลดรายได้ทางภาษีแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อกำไรทางบัญชี จากทฤษฎีได้มีการสรุปว่า การวางแผนภาษีของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของกิจการ

Modigliani & Miller (1963) ได้ให้นิยามทฤษฎีทางเลือก (Trade-off Theory) โดยอธิบายถึงต้นทุนที่เสียไปกับผลประโยชน์ที่ได้รับ (Cost vs. Benefit) โดยการเลือกใช้วิธีทางการเงิน เช่น การเลือกแหล่งเงินทุน เช่น การก่อหนี้ (ดอกเบี้ยจ่าย) สามารถนำมาถือเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ ขณะที่การเลือกการเพิ่มทุนจากผู้ถือหุ้น (เงินปันผลจ่าย) ไม่สามารถนำมาเป็นรายจ่ายในทางภาษีได้

สมเดช โรจน์ครีเสถียร (2560) ได้เขียนไว้ในหนังสือชื่อ สูดยอดกลยุทธ์: การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล (Tax Planning Strategies : Corporate Income Tax) โดยให้คำจำกัดความการวางแผนภาษี (Tax Planning) ว่าเป็นการวางแผนการเสียภาษีอากรของธุรกิจเพื่อให้กิจการได้รับประโยชน์สูงสุด ลดต้นทุนให้ต่ำลง ภายใต้เงื่อนไขที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นการวางแผนภาษีอย่างรัดกุมเพื่อป้องกันภาระที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตของกิจการ ดังนั้น การวางแผนภาษี (Tax Planning) ไม่ใช่เป็นการหลีกเลี่ยงภาษี (Tax Avoidance) หรือหนีภาษี (Tax Evasion) ก่อนที่จะมีการวางแผนภาษีนั่นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจข้อมูลในวัตถุประสงค์ของการวางแผนภาษีดังต่อไปนี้

- 1) ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมาย
- 2) ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสูงสุด
- 3) ปลอดภัยจากภาระที่อาจจะเกิดขึ้นในภายภาคหน้า
- 4) มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและสมเหตุสมผล
- 5) ช่วยให้ลดต้นทุน

เมื่อทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวางแผนภาษีของกิจการ หลักเกณฑ์ที่สำคัญที่ผู้วางแผนภาษีหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนภาษีควรมีความรู้ความเข้าใจข้อมูลในเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) ประมวลรัษฎากร
- 2) คำพิพากษา ข้อหารือของกรมสรรพากร คำวินิจฉัย
- 3) ประเภทภาษีอากร
- 4) รูปแบบและองค์กรของธุรกิจ
- 5) ประเภทธุรกิจ
- 6) มาตรฐานการบัญชี
- 7) เอกสารหลักฐานประกอบการบันทึกบัญชี
- 8) ระบบบัญชี
- 9) สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร
- 10) การฝากอบรมและสัมมนา
- 11) กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ภาษีศุลกากร ภาษี

สรรพสามิต เป็นต้น

12) การตรวจสอบภาษี ในกรณีที่สรรพากรเรียกตรวจสอบภาษี จะต้องมีความพร้อมในด้านเอกสารหลักฐานทางบัญชีและภาษีอากร

การวางแผนภาษี (Tax Planning) กับการหลบหลีกภาษีอากร (Tax Avoidance) มีความหมายที่คล้ายคลึงกัน แต่เมื่อเทียบกับการหลีกเลี่ยงภาษีอากร (Tax Evasion) นั้นมีความหมายที่ต่างอย่างสิ้นเชิง

การวางแผนภาษี (Tax Planning) หมายถึง การเตรียมการเกี่ยวกับภาษีอากรเพื่อให้เสียภาษีถูกต้องครบถ้วนตรงตามหลักการ และข้อกฎหมายทางภาษี แต่การเสียภาษีนั้นจะต้องจ่ายให้มีจำนวนน้อยที่สุด หรือสามารถประหยัดภาษีได้มากที่สุดด้วย

การหลบหลีกภาษีอากร (Tax Avoidance) หมายถึง การใช้ช่องโหว่ทางกฎหมายมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเสียภาษี เพื่อที่จะเสียภาษีเงินได้ลดลงไปจากเดิม หรือทำให้ไม่ต้องเสียภาษีมากเกินความจำเป็น ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายกับการวางแผนภาษีอากรต่างกันที่การหลบหลีกภาษีอากรนั้นจะมุ่งไปที่มองหาช่องโหว่ของกฎหมายนำมาใช้เพื่อที่จะประหยัดเงินภาษีที่ต้องเสีย

การหลีกเลี่ยงภาษีอากร (Tax Evasion) หมายถึง การที่มีความตั้งใจหรือเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงภาษีอากร โดยการทำทุจริตหรือผิดกฎหมาย เช่น การจัดทำบัญชี 2 ชุด การแสดงยอดขายหรือรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง หรือการแสดงรายจ่ายที่สูงเกินกว่าความเป็นจริง การออกไปกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิ มีเจตนาที่จะไม่ยื่นแบบแสดงรายการ และการจัดทำอากรแสตมป์ปลอม เป็นต้น ตัวอย่างการหลีกเลี่ยงภาษีอากรมีดังนี้

1. เจตนาที่จะละเลยไม่ยื่นภาษี หรือพยายามที่จะหลีกเลี่ยงภาษี
2. เจตนาที่จะแจ้งความเท็จในการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี หรือเป็นการให้ถ้อยคำ ตอบคำถามข้อมูลที่เป็นเท็จ สร้างหลักฐานพยานที่เป็นเท็จ เจตนาฉ้อโกงหรืออุบายเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี หรือพยายามที่จะหลีกเลี่ยงภาษี
3. ผู้ประกอบที่มีการจดทะเบียนระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม พยายามที่จะหลีกเลี่ยงหรือเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่ม
4. การเจตนาทุจริตโดยการใช้อากรแสตมป์ปลอม หรือนำอากรแสตมป์ ที่ใช้แล้วมาใช้หรือใช้อากรแสตมป์ที่เลิกใช้ ผู้หลีกเลี่ยงภาษีจะต้องรับผิดชอบภาษี โดยการเสียค่าปรับเงินเพิ่มเป็นบทลงโทษทางแพ่งไม่มีทางลดหย่อนได้และยังต้องโทษคดีอาญาทั้งจำคุกและเสียค่าปรับ ซึ่งผู้หลีกเลี่ยงไม่สามารถนำค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการลงโทษมาเป็นรายจ่าย เพื่อนำมาคำนวณกำไรหรือขาดทุนทางภาษีได้

(รสนา โชติสุวรรณ, 2561) ได้ให้ความหมายและความแตกต่างระหว่างการวางแผนภาษีอากร การหลีกเลี่ยงภาษีอากร และการหลบหลีกภาษีอากร

(สุชาติ ศรีสกลกิจ, 2558) ได้อธิบายความแตกต่างระหว่างหลักการทางบัญชีและหลักภาษีว่าความไม่สอดคล้องกันระหว่างมาตรฐานการบัญชีและหลักการทางภาษี จะทำให้บริษัทสามารถเพิ่มรายได้ทางบัญชีและลดรายได้ทางภาษีในระยะเวลาบัญชีเดียวกัน แต่การที่บริษัทจะสามารถทำเช่นนั้นได้ ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของบริษัทว่าจะเอื้อให้ผู้บริหารใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจเกี่ยวกับรายงานทางการเงินและภาษีได้หรือไม่ โดยความแตกต่างของหลักการบัญชีและหลักภาษีที่เพิ่มขึ้นนี้อาจเปิดโอกาสให้ผู้บริหารใช้สิ่งเหล่านี้ทำกำไรทางบัญชีสูงขึ้นโดยไม่กระทบต่อกำไรทางภาษี (ดวงเนตร วงศ์วิวัฒน์, 2562) ได้ให้ความหมายของความแตกต่างระหว่างกำไร (ขาดทุน) สุทธิทางบัญชี และกำไร(ขาดทุน) สุทธิทางภาษี

กำไร (ขาดทุน) สุทธิทางบัญชี คือ กำไรขาดทุนที่แสดงอยู่ในงบกำไรขาดทุนของกิจการซึ่งมีการคำนวณจากรายได้ทางบัญชี หักด้วยค่าใช้จ่ายทางบัญชี

กำไร (ขาดทุน) สุทธิทางภาษี คือ กำไรขาดทุนที่นำไปใช้ในการคำนวณเพื่อเสียภาษีซึ่งมีการคำนวณจากรายได้ทางภาษี หักด้วยค่าใช้จ่ายทางภาษี

กำไร (ขาดทุน) สุทธิทางบัญชี และทางภาษีมักมีความแตกต่างดังนี้

1. รายได้ที่ถือเป็นรายได้ รายได้บางรายการตามหลักการบัญชีนั้นไม่ถือเป็นรายได้ แต่ตามหลักภาษีสามารถถือเป็นรายได้จึงส่งผลให้กำไรทางภาษีมียูค่าสูงกว่ากำไรทางบัญชี
2. รายได้ที่ได้รับสิทธิยกเว้น รายได้บางรายการตามหลักการบัญชีนั้นถือเป็นรายได้ แต่หลักภาษีไม่สามารถถือเป็นรายได้จึงส่งผลให้กำไรทางภาษีมียูค่าต่ำกว่ากำไรทางบัญชี
3. รายจ่ายต้องห้าม รายจ่ายบางรายการตามหลักการบัญชีถือเป็นรายจ่าย แต่ตามหลักภาษีไม่สามารถถือเป็นรายจ่ายได้จึงส่งผลให้กำไรทางบัญชีมีค่าต่ำกว่ากำไรทางภาษี
4. รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้น รายจ่ายบางรายการตามหลักภาษีกำหนดสามารถนำมาหักเป็นรายจ่ายได้มากกว่าตามหลักการบัญชี จึงส่งผลให้กำไรทางภาษีมียูค่าต่ำกว่ากำไรทางบัญชี นอกจากนี้การตีราคาทรัพย์สินและหนี้สินบางรายการตามหลักบัญชีและหลักภาษียังใช้หลักการที่แตกต่างกัน จึงส่งผลกระทบต่อกำไรสุทธิทางบัญชีและกำไรสุทธิทางภาษีมียูค่าแตกต่างกัน ด้วยเหตุผลของความแตกต่างนั้นมาจากหลักการรับรู้รายได้และรายจ่ายตามหลักการบัญชีนั้นใช้เกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis) ตามมาตรฐานการบัญชีในการรับรู้รายได้และรายจ่าย แต่ในทางภาษีนั้นจะใช้เกณฑ์สิทธิตามประมวลรัษฎากร จึงสามารถเขียนเป็นสมการปรับปรุงกำไรทางบัญชีเป็นกำไรทางภาษีได้ ดังนี้

กำไร (ขาดทุน) ทางภาษีสามารถคำนวณได้จาก กำไร (ขาดทุน) ทางบัญชีบวกกับรายได้ที่ให้ถือเป็นรายได้และรายจ่ายต้องห้าม แล้วหักด้วยรายได้ที่ได้รับสิทธิยกเว้น และรายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้กำไรทางภาษีมียูค่าไม่ตรงกับกำไรในทางบัญชี

การวางแผนภาษีส่งผลกระทบต่อกำไรทางบัญชีมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อกำไรทางบัญชี (book - tax nonconforming tax planning) หมายความว่าวิธีนี้จะทำให้ค่าใช้จ่ายทางภาษีลดลงแต่กำไรสุทธิทางบัญชีและกระแสเงินสดเพิ่มขึ้น สามารถวัดระดับของการวางแผนภาษีโดยใช้อัตราภาษีที่แท้จริง Effective Tax Rate (ETR) คำนวณได้จาก

$$\text{อัตราภาษีที่แท้จริง} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้}}{\text{กำไรก่อนหักภาษี}}$$

อัตราที่กำหนด (Statutory tax rates) หมายถึง อัตราภาษีที่ถูกกฎหมายระบุไว้ หรือระเบียบการจัดเก็บในส่วนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ที่อัตราร้อยละ 20

อัตราภาษีที่แท้จริง Effective tax rates (ETR) หมายถึง อัตราภาษีที่เจ้าของกิจการหรือผู้มีเงินได้นั้นมีการจ่ายชำระจริง

2. การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางบัญชีและกำไรทางภาษีลดลง (Book - Tax Conforming tax planning) สามารถวัดระดับการวางแผนภาษีได้ 2 อัตราส่วน และถ้าอัตราทั้งสองมีค่าที่ต่ำ แสดงให้เห็นว่ามีการวางแผนภาษีในระดับสูง ซึ่งมีอัตราส่วนดังนี้

2.1 อัตราส่วนภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (Tax/CFO) คำนวณได้จาก

$$\text{อัตรา (Tax/CFO)} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้}}{\text{กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน}}$$

2.2 อัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX / ASSET) คำนวณได้จาก

$$\text{อัตรา (TAX / ASSET)} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

จากการศึกษาของ Hanlon, Mills and Slemrod (2005) พบว่า บริษัทที่มีการวางแผนภาษีมากนั้นจะมีอัตราภาษีที่แท้จริงต่ำ ถ้ามีการนำอัตราภาษีที่แท้จริงเปรียบเทียบกับอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด (ร้อยละ 20) อัตราภาษีที่แท้จริงยังสามารถวัดระดับของการหลีกเลี่ยงภาษีได้โดยการตั้งสมมติฐานว่าผู้บริหารต้องการลดค่าใช้จ่ายทางภาษี ซึ่งขณะเดียวกันก็ต้องการรายได้ทางบัญชีเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นการที่อัตราภาษีที่แท้จริงมีค่าที่ต่ำกว่ากิจการที่มีนโยบายการวางแผนภาษีเพื่อ

หลีกเลี่ยงภาษี หรืออาจเป็นผลมาจากรายได้ทางบัญชีที่สูงขึ้นที่ผ่านการจัดการรายได้เพื่อให้มีรายได้มากกว่ารายได้ที่ต้องเสียภาษี และค่าอัตราภาษีที่แท้จริงยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์การบริหารจัดการนโยบายทางภาษีว่าควรทำอย่างไร ทำให้มองว่ามีความผิดปกติจนเป็นการหลีกเลี่ยงภาษี หรือทำผิดกฎหมายหรือไม่

(สัตยา ตันจันทรพงศ์, 2557) อธิบายถึงความแตกต่างระหว่างอัตราที่กำหนดและอัตราภาษีที่แท้จริง เนื่องจากภาครัฐได้มีการออกนโยบายการยกเว้น หรือลดหย่อนในการเสียภาษี เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ จึงส่งผลทำให้เกิดการลดขนาดของฐานภาษีที่แท้จริงลดลง ซึ่งโดยปกติแล้วอัตราภาษีที่แท้จริงจะมีมูลค่าต่ำกว่าอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด และการที่ภาครัฐกำหนดให้ผู้เสียภาษีมีสิทธิประโยชน์จากการเสียภาษี นั้นก็เพื่ออุดช่องโหว่ทางกฎหมายที่ผู้เสียภาษีพยายามหาช่องทางเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายภาษี ซึ่งเป็นการจูงใจไม่ให้เกิดการหลีกเลี่ยงภาษี และสามารถเก็บภาษีได้อย่างครบถ้วน การที่นำสิทธิประโยชน์จากการเสียภาษีมาใช้ทำให้รายได้ในการคำนวณเพื่อเสียภาษีลดลง จึงเป็นสาเหตุหลักที่ว่าทำไมอัตราภาษีที่แท้จริงจึงต่ำกว่าอัตราภาษีที่กำหนด

(สมเดช โรจน์ศรีเสถียร, 2554) ได้เขียนไว้ในหนังสือชื่อ การบัญชีภาษีอากรของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน (Tax Accounting for BOI Business) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเมื่อมีรายได้เกิดจากการประกอบกิจการหรือรายได้เนื่องจากการประกอบกิจการ จะต้องนำรายได้ที่เกิดขึ้นมาคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวล รัษฎากร แต่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน (BOI) เป็นกิจการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรไม่ว่าจะเป็นการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบ ทำให้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามก็อาจจะมีรายได้บางประเภทที่กฎหมายมิได้ให้สิทธิยกเว้นภาษีอากร (NON BOI) ซึ่งจะมีผลทำให้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งที่ยกเว้นภาษีอากร (BOI) และไม่ได้รับยกเว้นภาษีอากร (NON BOI) กิจการจะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติการส่งเสริมการลงทุน บัตรส่งเสริมการลงทุน ตลอดจนสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กัญญกรณ์ เต็มบุญประเสริฐสุข (2564) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการวางแผนภาษีของบริษัทกลุ่ม Top 100 ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ สำหรับปี พ.ศ. 2560-2562 รวมทั้งสิ้น 3 ปี โดยทำการศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดีจาก 3 ตัวแปร ประกอบด้วย คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGR) โครงสร้างคณะกรรมการ (BOARD) และการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (OWN) สำหรับการวางแผนภาษีผู้วิจัยใช้การวัดค่าด้วย 3 อัตราส่วน ประกอบด้วย อัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง (ETR) อัตราส่วนภาษีต่อกระแส

เงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมานผลการวิจัยพบว่า สำหรับบริษัทกลุ่ม Top 100 ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โครงสร้างคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการวางแผนภาษีเมื่อวัดค่าการวางแผนภาษีด้วย Effective Tax Rate และการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนภาษีเมื่อวัดค่าด้วย Effective Tax Rate ในขณะที่บริษัทกลุ่ม Top 100 ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสิ่งค้พบว่า การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนภาษีเมื่อวัดค่าด้วย Effective Tax Rate Tax/Operation Cash Flow และ Tax/Asset

อโนทัย พลภาณุมาศ, สัตยา ตันจันทรพงศ์, รัชนิยา บังเมฆ, กุลชญา แว่นแก้ว (2563) ได้ศึกษาการวางแผนภาษีของบริษัทนอกตลาดทุนที่มีผลต่อการจัดการกำไรในประเทศไทย เพื่อศึกษาการวางแผนภาษีของบริษัทนอกตลาดทุนที่มีผลต่อการจัดการกำไรในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บริษัทมหาชนจำกัดจากการจัดอันดับ 100 โดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า แบ่งตามรายได้, สินทรัพย์, กำไร, และตามทุนจดทะเบียน โดยรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินของบริษัทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 จนถึง พ.ศ. 2561 จำนวน 414 ตัวอย่าง และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) โดยการวางแผนภาษีวัดจากอัตราภาษีที่แท้จริงและอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม และการจัดการกำไรจะใช้แบบจำลอง Modified Jones (1991) ผลการศึกษาพบว่าการวางแผนภาษี (วัดค่าโดย TAX/ASSET) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการจัดการกำไร เนื่องจากประเทศไทยความสัมพันธ์ระหว่างหลักการทางบัญชีและหลักทางภาษีมีความสัมพันธ์กัน อาจทำให้ผู้บริหารมีแรงจูงใจในการจัดการกำไร นอกจากนี้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวางแผนภาษีและการบริหารกำไรแตกต่างจากบริษัทนอกตลาดทุน โดยผลการวิจัยคาดว่าจะช่วยให้ข้อมูลเพิ่มเติมในการตัดสินใจลงทุนเพื่อให้นักลงทุนมองข้อมูลทางการบัญชี ในมุมมองการวางแผนภาษีมากขึ้น

รัตน์ฐาภัทร วุฒิมหานนท์ (2562) ได้ศึกษาการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลและวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนภาษี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 47 บริษัทที่มีรอบระยะเวลาบัญชีปีปฏิทินและไม่เคยเปลี่ยนกลุ่มอุตสาหกรรมงานวิจัยเป็นเชิงสหสัมพันธ์ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 123 ตัวอย่าง ซึ่งทำการเก็บข้อมูลจากรายงานทางการเงินจากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการทำกำไรมีผลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลและโครงสร้างเงินทุนของบริษัทไม่มีผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

ดวงเนตร วงศ์วิวัฒน์ (2562) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการวางแผนภาษีและกำไรทางบัญชีที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มดัชนี SET100 โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินของปี 2560 และปี 2561 มีบริษัทกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 42 บริษัท และมีตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา 84 ตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรต้น คือ การวางแผนภาษีซึ่งวัดจากอัตราภาษีที่แท้จริง (ETR) และการวางแผนภาษีซึ่งวัดจากอัตราส่วนภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) กำไรทางบัญชีซึ่งวัดจากอัตรากำไรต่อหุ้น ตัวแปรตามคือ ราคาหลักทรัพย์ และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดของกิจการ และกลุ่มอุตสาหกรรมจากการศึกษาพบว่า กำไรทางบัญชีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ถ้ากำไรทางบัญชีเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ราคาหลักทรัพย์เพิ่มสูงขึ้น แต่ถ้ากำไรทางบัญชีลดลงจะส่งผลให้ราคาหลักทรัพย์ลดลง การวางแผนภาษีซึ่งวัดจากอัตราภาษีที่แท้จริง (ETR) และการวางแผนภาษีซึ่งวัดจากอัตราส่วนภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ และในส่วนของตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และกลุ่มอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์

ปาไลดา จันแดง (2562) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ และสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท และผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย และกำไรต่อหุ้น กับการวางแผนภาษี ได้แก่ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกำไรทางบัญชีก่อนหักภาษีเงินได้ และอัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างโดยใช้ข้อมูลทศวรรษที่ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินและแบบแสดงรายการข้อมูล (แบบ 56 - 1) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 จนถึง พ.ศ. 2561 จำนวน 71 บริษัท วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารการควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการและสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนภาษี (อัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 และผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม

มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนภาษี (อัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01

สตัยา ตันจันทรพงศ์, พัทธ์ยศ เดชศิริ (2561) ได้ศึกษาผลกระทบเชิงสาเหตุระหว่างการวางแผนภาษีกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยไม่รวมกลุ่มธุรกิจการเงิน สำหรับขอบเขตการศึกษาจำกัดเฉพาะปี พ.ศ. 2557 - 2559 จำนวน 873 ตัวอย่าง การวางแผนภาษีวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง สำหรับทางด้านผลการดำเนินงานวัดค่าจากมูลค่ากิจการ โดยใช้ตัววัด Tobin's Q และ ตัววัดผลการดำเนินงานทางด้านบัญชี คือ อัตราผลตอบแทนของส่วนผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย และกำไรต่อหุ้นเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนภาษีมีผลกระทบในเชิงลบต่อมูลค่ากิจการ แต่มีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน

สตัยา ตันจันทรพงศ์ (2018) ได้ศึกษาผลกระทบของการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลกับมูลค่ากิจการหลักฐานเชิงประจักษ์จากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาในระหว่างปี พ.ศ. 2557 - 2559 จำนวน 873 ตัวอย่าง การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง และวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม สำหรับมูลค่ากิจการใช้ ตัววัด Tobin's Q เพื่อนำไปวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล มีผลกระทบในเชิงลบกับมูลค่ากิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทที่มีได้ว่าจ้างสำนักงานสอบบัญชีที่มีชื่อเสียง (Non - BIG4) สำหรับตัวแปรควบคุม พบว่า ขนาดกิจการมีผลกระทบในเชิงลบกับมูลค่ากิจการ อย่างไรก็ตามโครงสร้างทางการเงิน ความสามารถในการทำกำไรและระดับการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตน มีผลกระทบในเชิงบวกกับมูลค่ากิจการ ผลการศึกษาสามารถเป็นแนวทางให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำไปใช้จัดสรรเงินทุน และทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รสนา โชติสุวรรณ (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลครบถ้วนจำนวน 190 บริษัท โดยเก็บข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและรายงานประจำปี พ.ศ. 2559 ยกเว้นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงิน บริษัทกลุ่มที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการ และบริษัทที่มีผลการดำเนินงานขาดทุน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ จากการศึกษาพบว่า การวางแผนภาษีศึกษาจากอัตราส่วนการเงินจำนวน 3 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม อัตราภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน และอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงนั้น การวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศทางเดียวกัน นั่นคือถ้าบริษัทมีอัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวมมีค่ามาก หรือมีการวางแผนภาษีน้อย ราคาหุ้นสามัญจะเพิ่มขึ้น แต่ไม่พบ

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานกับราคาหุ้นสามัญและไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีที่แท้จริงกับราคาหุ้นสามัญ

ศศิธร จุ้ยยิ้ม (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2561 จำนวน 1,038 ตัวอย่าง โดยการวางแผนภาษีวัดค่าจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย (TAX/ASSETS) กล่าวคือ ถ้าอัตราส่วนดังกล่าวมีค่าต่ำ จะเป็นข้อบ่งชี้ว่าบริษัทมีการวางแผนภาษีสูง โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression) จากการศึกษาพบว่า การวางแผนภาษีที่วัดโดยใช้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตาม การวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหลักทรัพย์ หมายถึง กิจกรรมที่มีการวางแผนภาษีช่วยทำให้ราคาหลักทรัพย์สูงขึ้น เนื่องจากการวางแผนภาษีจะทำให้บริษัทมีกำไรเพิ่มขึ้น ซึ่งตัวกำไรจะบ่งบอกถึงผลการดำเนินงาน การเติบโตของบริษัทความสามารถในการทำกำไร มูลค่าของกิจการ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักลงทุนมาซื้อหลักทรัพย์มากขึ้น ราคาหลักทรัพย์จึงสูงขึ้น แต่อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย (TAX/ASSETS) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ หมายถึง กิจกรรมที่มีการวางแผนภาษีช่วยทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดลง อาจเกิดจากบริษัทไม่ได้มีการวางแผนภาษีผ่านสินทรัพย์ถาวร หรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรที่กรมสรรพากรประกาศออกมานั้นไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้บริษัทวางแผนภาษีผ่านสินทรัพย์ถาวรได้ ถึงแม้ว่าค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาจะเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีอากรที่มีผลทำให้บริษัทเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงก็ตาม ในขณะที่อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ แต่อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหลักทรัพย์

สุชาดา ศรีสกลกิจ (2558) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 โดยทำการศึกษาจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 ในปี 2557 จากการศึกษาพบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากในปัจจุบันมีข้อกำหนดมากมายเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษี เช่น การยกเว้นเงินได้ หรือค่าใช้จ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้นซึ่งอาจทำให้มีภาษีเงินได้ที่ต้องจ่ายต่ำลง ดังนั้นการที่อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง อัตราภาษีเงินได้งวดปัจจุบันต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน และอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวมมีค่าลดลง อาจไม่ได้เป็นผลมาจากการวางแผนภาษี

Erik L. Beardsley, Mehmet C. Kara, Connie D. Weaver (2021) ได้ทำการศึกษาอัตราภาษีที่แท้จริงจะลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อใด บทบาทของสิ่งจูงใจและประสบการณ์เฉพาะด้านภาษีเพื่อตรวจสอบบทบาทของผู้บริหารที่มีประสบการณ์เฉพาะด้านภาษีและสิ่งจูงใจต่อการคงอยู่ของอัตราภาษีที่แท้จริง (ETR) ที่ลดลง การศึกษาก่อนหน้านี้มีกระบวนว่า ETR ลดลงจากการจัดการรายได้หรือการวางแผนภาษี อย่างไรก็ตาม วิธีการที่ใช้ในการลด ETR สามารถมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการคงอยู่ของการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการคาดการณ์รายได้ในอนาคตและการประเมินมูลค่า พบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ประสบการณ์ด้านภาษีมีความเกี่ยวข้องกับ ETR ที่ลดลงอย่างต่อเนื่องมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวางแผนภาษี อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์เฉพาะด้านภาษียังสัมพันธ์กับการจัดการรายได้ ETR ที่มากขึ้น ซึ่งสัมพันธ์กับการลด ETR แบบต่อเนื่องน้อยลง ที่สำคัญประสบการณ์เฉพาะด้านภาษีไม่สัมพันธ์กับ ETR ที่ลดลงอย่างต่อเนื่องมากขึ้นเมื่อมีการใช้การลดลงเพื่อจัดการรายได้ โดยรวม, ได้ทำการบันทึกประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภาษีและสิ่งจูงใจมีผลอย่างมากต่อการลดลงของ ETR และผลกระทบของประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภาษีนั้นขึ้นอยู่กับการลดลงของ ETR นั้นใช้เพื่อการจัดการรายได้ การศึกษานี้มีนัยสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพการรายงานทางการเงิน การพยากรณ์ และการประเมินมูลค่าของบริษัท

Evan Eastman, Anne Ehinger, Jianren Xu (2021) ได้ทำการศึกษาตรวจสอบผลกระทบของการบริหารความเสี่ยงขององค์กร (ERM) ต่อการวางแผนภาษีนิติบุคคล ERM เป็นแนวทางแบบองค์รวมเพื่อจัดการพอร์ตโฟลิโอความเสี่ยงทั้งหมดขององค์กร (COSO 2004, 2017) พบว่าการประสานงานที่เพิ่มขึ้นในหน่วยธุรกิจอันเป็นผลมาจาก ERM ช่วยให้บริษัทต่างๆ ใช้ประโยชน์จากโอกาสในการหลีกเลี่ยงภาษีและเพิ่มประสิทธิภาพทางภาษีได้ เรารวบรวมข้อมูลด้วยมือเกี่ยวกับการปรับใช้ ERM สำหรับกลุ่มตัวอย่างของบริษัท S&P 500 บริษัท ระหว่างปี 1993 ถึง 2016 โดยสังเกตได้ว่าบริษัทที่มีระบบ ERM มีอัตราภาษีที่ได้อัตรา (ETR) ที่ต่ำกว่าและมีประสิทธิภาพทางภาษีที่สูงกว่าบริษัทที่ไม่มี ERM นอกจากนี้ เราพบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง ERM กับการวางแผนภาษีนั้นแข็งแกร่งกว่าในกลุ่มบริษัทที่มีข้อจำกัดทางการเงิน โดยพบว่าเมื่อต้องเผชิญกับข้อจำกัดทางการเงิน บริษัทที่มี ERM สามารถหาแหล่งเงินสดอื่นได้ดีกว่า

I A M A Gita1, I D M Partika, and D P Suciwati (2021) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของขนาดบริษัท ความสามารถในการทำกำไร และสินค้าคงเหลือ ที่ส่งผลต่อกับอัตราภาษีที่แท้จริง (ETR) ของบริษัทผู้ผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย ตั้งแต่ปี 2558 - 2562 การเลือกตัวอย่างใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 53 แห่ง ข้อมูลตัวอย่าง 202 ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลลัพธ์พบว่า ความสามารถในการทำกำไรมีผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราภาษีที่แท้จริง และสินค้าคงคลังมีผลกระทบในทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราภาษีที่แท้จริง เนื่องจากปริมาณสินค้าคงคลังส่งผลเสียต่อ ETR ที่บริษัทเป็นเจ้าของเกิดจากต้นทุนสินค้าที่ขายได้ กำไรของบริษัทจึงมีน้อย

เมื่อบริษัทรับผลกำไรน้อยลงเท่าใด ภาษีของบริษัทก็ยิ่งน้อยลงเท่านั้น และ ETR ก็น้อยลง เนื่องจากปริมาณของสินค้าคงคลังไม่ได้รวมอยู่ในการหักลดหย่อนภาษีในระบบภาษี หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งการบริหารสินค้าคงคลังที่ไม่มีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้ต้นทุนการดำเนินงานสูง ในขณะที่ขนาดของบริษัทมีผลกระทบในทางลบต่ออัตราภาษีที่แท้จริง

Çağrı AKSOY HAZIR (2019) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่กำหนดอัตราภาษีที่แท้จริงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ตุรกี สาเหตุมาจากการขาดการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมรายงานภาษีของบริษัทในตุรกี โดยมุ่งเน้นไปที่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของตุรกี (ไม่รวมภาคการธนาคารและการประกันภัย) ระหว่างปี 2550 - 2559 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบปัจจัยกำหนดอัตราภาษีที่แท้จริงในตุรกี ตามข้อมูลงบการเงิน อัตราภาษีที่แท้จริงของแต่ละบริษัทคำนวณ และผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าอัตราภาษีที่แท้จริงเฉลี่ยของบริษัทจดทะเบียนในตุรกีอยู่ที่ 15% และต่ำกว่าอัตราภาษีตามกฎหมายที่ 20% การใช้กระบวนการประมาณค่าข้อมูลแบบกลุ่ม ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าตัวแปรบางส่วนที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อภาระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของตุรกี และใช้การวิเคราะห์การถดถอยแสดงให้เห็นว่า ขนาดของบริษัทมีผลในเชิงบวกอย่างมากต่อ ETR การใช้ประโยชน์อีกครั้งอย่างมีนัยสำคัญ และการบริหารของเงินทุนมีผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อ ETR การศึกษายังพบหลักฐานว่า บริษัทที่มีความเสี่ยงทางการสูงต้องเผชิญกับ ETR ที่ต่ำกว่า และบริษัทที่เน้นเงินทุนสูงต้องเผชิญกับ ETR ที่สูงกว่า อย่างไรก็ตามการบริหารของสินค้าคงคลังและผลกำไรในส่วน of สินค้าคงเหลือผลลัพธ์ระบุว่ามีความเกี่ยวข้องกันเล็กน้อยระหว่างการบริหารของสินค้าคงคลังกับ ETR และไม่สามารถอ้างได้ว่าบริษัทที่ทำกำไรได้มากกว่าคือบริษัทที่จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลมากที่สุดในตุรกี การศึกษาครั้งนี้สามารถยืนยันได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่าง ETR กับขนาดของบริษัท ความเสี่ยงทางการเงินและการบริหารของเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาได้พบทวนวรรณกรรมเพิ่มเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ETR กับเฉพาะบริษัทลักษณะในตลาดเกิดใหม่นอกจากนี้ ผลลัพธ์ยังให้ข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตุรกี และสิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในอนาคตของบริษัทกลุ่มต่างๆ เช่น หน่วยงานกำกับดูแลที่จัดการกับการเปลี่ยนแปลงของผลกำไรและความกว้างของฐานภาษี นักวิจัยด้านภาษีที่วิเคราะห์ปัจจัยของ ETR และผลกระทบของการปฏิรูปภาษีตลอดจนจัดการองค์กรและนักลงทุนที่ใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาษีในการตัดสินใจ สนใจผลการศึกษานี้การศึกษานี้มีข้อจำกัดหลายประการ เนื่องจากไม่มีข้อมูล จึงทำได้เพียงรวมบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไว้ในกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น การเพิ่มบริษัทที่ไม่แสดงในรายการตัวอย่างจะทำให้ได้ง่ายต่อการประเมินความสัมพันธ์ระหว่าง ETR และลักษณะเฉพาะของบริษัท รวมทั้งสรุปผลลัพธ์ ปัจจัยอื่นๆ เช่น ลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรม โครงสร้างความเป็นเจ้าของ ระดับความเป็นเจ้าของครอบครัว การปรับโครงสร้างองค์กรที่ส่งผลให้เกิดการควบรวมกิจการหรือผลกระทบของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ETR

Iriyadi Iriyadi*, Nilda Tartilla, Rini Gusdiani (2019) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการวางแผนภาษีและการใช้สินทรัพย์ที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไร โดยมีตัวแปรควบคุมคือ การกำกับดูแลกิจการที่ดีของฝ่ายบริหารในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศอินโดนีเซีย การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการในบริษัทผู้ผลิตในภาคอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในช่วงระหว่างปี 2557 - 2561 การสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากการสำรวจประชากรของบริษัทจำนวน 54 แห่ง ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของอินโดนีเซีย มีบริษัท 15 แห่ง ที่ผ่านเกณฑ์สำหรับการศึกษา ข้อมูลที่รวบรวมและวิเคราะห์คือ 75 ตัวอย่าง สำหรับระยะเวลา 5 ปี ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่า การวางแผนภาษีและการใช้สินทรัพย์มีอิทธิพลอย่างมากต่อการทำกำไร ส่วนการวางแผนที่ดีในส่วนกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะไม่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร และการใช้สินทรัพย์ที่กับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร

Rafiu Oyesola SALAWU (2017) ได้ทำการศึกษาดูความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการวางแผนภาษีนิติบุคคลและมูลค่าบริษัทของบริษัทที่เสนอราคาที่ไม่ใช่ทางการเงินในไนจีเรีย ระหว่างปี 2547 ถึง 2557 ข้อมูลของลักษณะทางการเงินของบริษัทที่เสนอราคาที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน 50 แห่ง ซึ่งกระจายมากกว่าสิบภาคส่วนถูกรวบรวมจากข้อมูลทางการเงินประจำปีที่ตรวจสอบแล้ว รายงานของบริษัทตัวอย่างและหนังสือข้อเท็จจริงของตลาดหลักทรัพย์ไนจีเรีย การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลของ VAR Granger แบบคู่ที่ดำเนินการระหว่างการวางแผนภาษีและมูลค่าบริษัท แสดงให้เห็นว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและมูลค่าบริษัท ที่ระดับนัยสำคัญ 5% หมายความว่า การวางแผนภาษีไม่ได้ทำให้เกิดมูลค่าที่มั่นคงและในทางกลับกัน ผลลัพธ์นี้บ่งชี้ว่าวรรณกรรมไม่ได้ดำเนินไปในทิศทางใด ๆ ระหว่างการวางแผนภาษี (ETR) กับมูลค่าของบริษัท (Tobin Q) สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่ามีสาเหตุที่ไม่ใช่ทิศทางที่สำคัญระหว่างการวางแผนภาษี (ETR) กับมูลค่าบริษัท (Tobin Q) ซึ่งหมายความว่าทั้งสองยอมรับสมมติฐาน นั่นคือ ไม่มีการเชื่อมโยงระหว่างการวางแผนภาษี (ETR) กับมูลค่าบริษัท (Tobin Q) อย่างมีนัยสำคัญ

Georgeta Vintilă, Ștefan Cristian Gherghina & Radu Alin Păunescu (2017) ได้ทำการศึกษาอัตราภาษีนิติบุคคลที่มีประสิทธิภาพและปัจจัยที่มีอิทธิพล: หลักฐานเชิงประจักษ์จากตลาดเกิดใหม่ในยุโรป มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective corporate tax rate (ECTR)) โดยสุ่มตัวอย่างบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ยุโรป ตะวันออก 5 แห่ง (โรมาเนีย ฮังการี บัลแกเรีย และ สโลวีเนีย) ในระหว่างปี 2543 - 2559 การวิจัยเชิงประจักษ์ครอบคลุมถึงตัวแปรที่มีลักษณะเฉพาะของบริษัท เช่น ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพของสินทรัพย์ หนี้สิน สภาพคล่อง และการล้มละลาย การควบคุมขนาดของบริษัท ค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี จากการเคราะห์การถดถอยจากหลายหน่วยสำรวจ ที่เรียกว่า Panel

Data พบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ECTR มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเชิงบวกระหว่างความสามารถในการทำกำไร หนี้สิน เงินทุนและสินค้ำคงคลัง ขนาดของบริษัท และอัตราภาษีตามกฎหมาย ซึ่งถูกต้องตรงตามกับทฤษฎีต้นทุนทางการเงิน นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเชิงลบระหว่างมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดและการเติบโตของทรัพย์สินตามแนวคิดทฤษฎีอำนาจทางการเงิน

Nwaobia & Jayeoba (2016) ได้ทำการศึกษาการวางแผนภาษีและสภาพคล่องทางการเงินของบริษัท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเชิงประจักษ์ถึงผลกระทบของการวางแผนภาษีต่อสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทที่มีกำลังการผลิตในประเทศไนจีเรีย ได้ใช้กลุ่มบริษัททั้งหมด 11 บริษัท จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 154 ตัวอย่าง ในช่วงปี 2001 - 2014 โดยใช้ข้อมูลจากรายงานประจำปี และงบการเงินของบริษัท ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนความสามารถในการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ลงทุน (Capital Intensity) การที่โครงสร้างเงินทุนของกิจการอาศัยเงินทุนจากแหล่งหนี้สินมากกว่าแหล่งเงินที่มาจากเจ้าของในสัดส่วนที่ค่อนข้างมาก (Thin Capitalization) การทำสัญญาเช่าเป็นรูปแบบหนึ่ง แต่เป็นสัญญาเช่าที่มาพร้อมกับสัญญาว่าจะซื้อในอนาคตขึ้นอยู่กับว่าในสัญญาระบุว่าจะซื้อ (Lease Option) มีผลกระทบต่อกรวางแผนภาษี เนื่องจากการเพิ่มประสิทธิภาพลดอัตราภาษีโดยการวางแผนภาษี มีผลต่อการควบคุมสภาพคล่องของบริษัทลดลงด้วย แต่ขนาดบริษัทไม่มีผลกระทบต่อกรวางแผนภาษี เพราะบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีสภาพคล่องที่จะจัดการเพิ่มประสิทธิภาพลดอัตราภาษีได้โดยการวางแผนภาษี

Heitzman & Ogneva (2015) ได้ทำการศึกษาการวางแผนภาษีในแง่มุมมองของผลตอบแทนการลงทุน โดยมีสมมติฐานว่า การวางแผนภาษีส่งผลกระทบต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้ภาระทางภาษีลดลง ด้วยเหตุนี้การวางแผนภาษีจะทำให้จำนวนเงินและเวลาที่บริษัทจะได้รับกระแสเงินสดมีการเปลี่ยนแปลงไป โดยพื้นฐานทั่วไปแล้วการวางแผนภาษีจะมีความสัมพันธ์อย่างมีอิทธิพลต่อมูลค่าของกิจการและการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของกระแสเงินสดก่อนการ เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแต่ผลกระทบต่อความคาดหวังของผลตอบแทนนั้นยังไม่เป็นที่แน่ชัด ผลการศึกษาพบว่ากรวางแผนภาษี วัดค่าจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอัตราผลตอบแทนต่อหุ้น โดยการวางแผนภาษีที่เพิ่มมากขึ้นหรือการที่อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงลดลงจาก 35% เหลือ 25% จะทำให้อัตราผลตอบแทนต่อหุ้นเพิ่มขึ้น 2.24% งานวิจัยนี้สามารถสรุปว่า การวางแผนภาษีอาจจะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้กับกิจการ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของกิจการ นโยบายทางการเงิน และแนววิจัจฉัยของศาล ซึ่งตัวแปรเหล่านี้มีผลกระทบอย่างสำคัญในการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการวางแผนภาษีในแง่มุมมองของตลาดทุนและหลักธรรมาภิบาลของกิจการ

Francisco J. Delgado, Elena Fernandez-Rodriguez, Antonio Martinez-Arias (2014) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยกำหนดอัตราภาษีที่แท้จริงสำหรับการจัดเก็บภาษีนิติบุคคลในประเทศในสหภาพยุโรป อันดับแรกดำเนินการทบทวนวรรณกรรมเชิงประจักษ์อย่างละเอียดถี่ถ้วน โดยที่ยังไม่มี

ความเห็นเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับสัญญาณของปัจจัยกำหนด และสามารถสังเกตได้ว่าในกรณีของประเทศในยุโรปหัวข้อนี้ไม่ค่อยได้รับความสนใจ ตรงกันข้ามกับกรณีของสหรัฐฯ โดยเริ่มฐานข้อมูล Compustat และในช่วงปี 1992 - 2009 ใช้การวิเคราะห์แบบประมาณการถดถอยเชิงควอนไทล์ที่อนุญาตให้ตรวจพบว่าความสัมพันธ์ที่ไม่เชิงเส้นที่เป็นไปได้ การประมาณการเผยให้เห็นผลกระทบที่แตกต่างกันของปัจจัยต่าง ๆ เช่น ขนาด หนี้สิน องค์กรประกอบของสินทรัพย์ และความสามารถในการทำกำไรต่ออัตราภาษีนิติบุคคลที่มีผลจริงขึ้นอยู่กับเดสไชน์ กล่าวโดยย่อสำหรับบริษัทที่มี ETR ต่ำกว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ขนาดการบริหารของสินค้าคงคลัง และความสามารถในการทำกำไร ในขณะที่บริษัทที่ประสบแรงกดดันทางการเงินสูงสุด หนี้ที่กลายเป็นปัจจัยกำหนดที่แข็งแกร่งที่สุด ผลลัพธ์เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์แบบใช้การถดถอยเชิงควอนไทล์แทนการประมาณเชิงเส้นแบบเดิม

Izadinia, Foroghi & Gheis (2013) ได้ศึกษาผลกระทบของขนาดบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย โครงสร้างเงินทุน สินทรัพย์ถาวร กลุ่มอุตสาหกรรม และผู้ถือหุ้นกับ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง โดยบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศอิหร่าน กระทรวงเศรษฐกิจ และกระทรวงการคลัง ได้เสนอการแก้ไขระบบการเก็บภาษีหลังจากที่เตรียมการมานานหลายปีสำหรับพื้นที่ ๆ มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เนื้อหาของการแก้ไขครั้งนี้เกี่ยวกับการเสียภาษีของบริษัทได้เปลี่ยนเป็นการถูกเก็บภาษีเป็นอัตรา 25% ของรายได้ทั้งปี งานวิจัยนี้ได้้นำตัวแปร 6 ตัวแปรเพื่อศึกษาว่าในตัวแปรไหนบ้างที่จะมีผลกระทบต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงบ้าง โดยใช้ Multiple Regression model กลุ่มตัวอย่างได้เลือกมาจาก 78 บริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ระหว่างปี 2004 - 2009 พบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงอย่างมีนัยสำคัญมี 4 ตัวแปรคือ ขนาดบริษัท ผู้ถือหุ้น และ กลุ่มอุตสาหกรรม มีผลกระทบไปในทิศทางตรงข้าม ส่วนโครงสร้างเงินทุนมีผลกระทบไปในทิศทางเดียวกัน

Noor, Fadzillah & Mastuki (2010) ได้ศึกษาการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทมหาชนผ่านอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETRs) ของกลุ่มบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ 19 ของประเทศมาเลเซีย (BursaMalaysia) ระหว่าง การประเมินภาษีแบบเป็นทางการ (official assessment system) และการประเมินตนเอง (self-assessment system) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 316 บริษัท จากปี 1993 - 2006 แบ่งเป็นสองกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มแรกคือระหว่างปี 1993 - 2000 แทนการเก็บภาษีแบบเป็นทางการ และ ปี 2001 - 2006 แทนการเก็บภาษีแบบการประเมินตนเอง จากการศึกษาพบว่า อัตราภาษีเงิน ได้นิติบุคคลที่แท้จริงต่ำกว่าอัตราภาษีตามกฎหมาย (Statutory Tax Rate : STR) ในทั้งสองกลุ่มตัวอย่างนี้ ยังพบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงในช่วงภาษีแบบประเมินตนเองยังต่ำกว่าประเมินแบบเป็นทางการอีกด้วย และยังระบุถึงปัจจัยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงในการเก็บภาษีทั้งสองรูปแบบ ผลที่ได้จากการวิจัยแสดงให้เห็น

เห็นว่า ทฤษฎีต้นทุนทางการเมือง (Political cost theory) ทำให้บริษัทที่ใหญ่กว่าจะมีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงที่สูงกว่า นอกจากนี้ผลทางสถิติยังพบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงที่ต่ำกว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยต่อบริษัทที่มีความเสี่ยงทางการเงิน (หนี้สินที่สูง) มีการลงทุนในสินทรัพย์และการลงทุนสินค้าต่ำ และการศึกษาในครั้งนี้ยังพบว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) ที่สูง จะมีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงที่ต่ำ นอกจากนี้การวิเคราะห์เชกเตอร์จะดำเนินการเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับความแปรปรวนของ ETR ทุกภาคส่วนพบว่าบริษัทจากภาคการค้าและบริการอสังหาริมทรัพย์ และการก่อสร้างต้องเผชิญกับ ETR ที่สูงขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเพื่อใช้ประกอบในการวิเคราะห์ โดยศึกษาวิจัยตัวแปรของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ตัวแปรของการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล

ผู้วิจัย	ตัวแปร														วางแผนภาษี														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	
กัญญภรณ์ เต็มบุญ ประเสริฐสุข			×	×	✓																						✓	✓	✓
อโนทัย พลภาณุมาศ						✓																				×			✓
รัตน์ฐาภัทร วุฒิมหานคร																✓	✓		×			✓			✓				
ดวงเนตร วงศ์วิวัฒน์	×																								×		×		
ปาไลดา จันแดง							✓																✓						✓
สัตยา ตันจันทร์พงศ์, พัทธ์ยศ เดชศิริ		✓																				✓		✓	✓	✓			
สัตยา ตันจันทร์พงศ์		✓																							✓				✓
รสนา โชติสุวรรณ	✓																								×		×		✓
ศศิธร จุ้ยยิ้ม	✓																								×		✓		✓
สุชาดา ศรีสกลกิจ							×																		×		×		×
Erik L. Beardsley										✓															✓				
Evan Eastman											✓														✓				
I A M A Gita1												✓			✓							✓		✓					

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ตัวแปรของการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล (ต่อ)

ผู้วิจัย	ตัวแปร														วางแผนภาษี													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
Çağrı AKSOY												✓			×				✓	✓					✓			
Iriyadi Iriyad																		✓				✓	✓		✓			
Rafiu Oyesola		×																							×			
Georgeta Vintilă												✓			✓				✓	✓		✓			✓			
Nwaobia												×							✓			✓			✓			
Heitzman																							✓		✓			
Francisco J.												✓			✓							✓			✓			
Izadinia, Foroghi									✓			✓	✓						✓						✓			
Noor, Fadzillah												✓			✓					✓		✓			✓			

✓ มีความสัมพันธ์ × ไม่มีความสัมพันธ์

ลำดับและความหมายของแต่ละตัวแปร

1. ราคาหุ้นสามัญ/ราคาหลักทรัพย์
2. มูลค่ากิจการ
3. คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGR)
4. โครงสร้างคณะกรรมการ (BOARD)
5. การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (OWN)
6. การจัดการกำไร
7. การกักการดูแลกิจการที่ดี
8. ประสิทธิภาพการวางแผนภาษี
9. ผู้ถือหุ้น
10. ประสบการณ์เฉพาะด้านบัญชี
11. การบริหารความเสี่ยง (ERM)
12. ขนาดของกิจการ
13. กลุ่มอุตสาหกรรม
14. ศักยภาพทางการแข่งขัน
15. สินค้าคงเหลือ
16. สภาพคล่องทางการเงิน (Quick Ratio)
17. ระดับการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร (PPE/ASSET)
18. อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT)
19. โครงสร้างเงินทุนบริษัท (D/E)
20. อัตราหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (LEV)
21. อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (ROS)
22. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)
23. อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)
24. กำไรทางบัญชี (EPS)
25. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)
26. อัตราภาษีเงินต่อกำไรสุทธิ (Tax/Net Profit Margin)
27. อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสด (TAX/CFO)
28. อัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ซึ่งวิธีวิเคราะห์ข้อมูลนั้นเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยการใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ เพื่ออธิบายถึงอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษี โดยกำหนดรูปแบบการวิจัยเป็น 5 ส่วนดังนี้

- 3.1 แบบแผนของการวิจัย
- 3.2 ประชากรและตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบแผนของการวิจัย

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Study) ผู้วิจัยได้รวบรวมฐานข้อมูลบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจากเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรายงานทางการเงินจากเว็บไซต์กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายปี และใช้สถิติในการวิเคราะห์

3.2 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก จำนวน 7 จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ปราจีน ระยอง และสระแก้ว พบว่า 3 จังหวัดคือ จังหวัดจันทบุรี ตราด และสระแก้ว ไม่พบข้อมูลบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ มีกลุ่มตัวอย่างที่เลือก จำนวน 69 บริษัท โดยศึกษาบริษัทที่มีผลการดำเนินงานระหว่างปี พ.ศ. 2559 - ปี พ.ศ. 2563

รวมระยะเวลา 5 ปี (ข้อมูล ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2565) จึงทำให้มีข้อมูลตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 345 ชุดข้อมูล ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่ได้จากเว็บไซต์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมลงทุน โดยผู้วิจัยเลือกตัวอย่างเพื่อใช้ในการวิจัยด้วยวิธีการคัดเลือก กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ดังตามตารางดังนี้

ตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์

ลักษณะบริษัท	จำนวน บริษัท	จำนวน ข้อมูล
บริษัทจำกัด จากฐานข้อมูลของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน	123	615
หัก บริษัทที่ชื่อหลายผลิตภัณฑ์	13	65
หัก บริษัทที่มีรายชื่อเดียวกัน	26	130
หัก บริษัทที่มีข้อมูลงบการเงินไม่ครบถ้วน	15	75
กลุ่มตัวอย่าง	69	345

3.3 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบบันทึกข้อมูล เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากงบการเงิน และนำมาวิเคราะห์เพื่อทำการคำนวณหาอัตราส่วน โดยรวบรวมข้อมูลรายงานทางการเงินจากเว็บไซต์กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (DBD Data Warehouse) ของบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลาจำนวน 5 ปี โดยคำนวณค่าตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ

1. ความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนนี้แสดงถึงความสามารถของกิจการในการทำกำไรที่บริษัทหามาได้จากสินทรัพย์ทั้งหมด เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถของกิจการในการบริหารสินทรัพย์ที่มีอยู่ว่าจะให้ผลตอบแทนต่อกิจการอย่างไร วัดค่าโดย

- อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin : NPM) อัตราส่วนนี้แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิเปรียบเทียบกับยอดขายทำให้ทราบถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการภายหลังจากการหักค่าใช้จ่ายทุกรายการแล้วใช้วัดความสามารถของบริษัทในการควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ (รวมถึงค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย) เพื่อให้เกิดผลกำไรสุทธิ การวิเคราะห์ค่าที่ได้อัตราส่วนนี้ยิ่งสูงยิ่งดี เพราะแสดงถึงความสามารถในการทำกำไรและควบคุมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ดี แทนด้วยตัวแปร NPM วัดค่าโดย

$$\text{อัตรากำไรสุทธิ (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{รายได้รวม}}$$

- อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Assets : ROA) อัตราส่วนนี้แสดงถึงความสามารถของกิจการในการทำกำไรที่บริษัทหามาได้จากสินทรัพย์ทั้งหมด เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถของกิจการในการบริหารสินทรัพย์ที่มีอยู่ว่าจะให้ผลตอบแทนต่อกิจการอย่างไรโดยไม่สนใจถึงแหล่งที่มาของเงินทุนในการจัดหาสินทรัพย์ แทนด้วยตัวแปร ROA วัดค่าโดย

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวมเฉลี่ย}}$$

2. ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน คือ อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถของกิจการ ในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ที่กิจการมีอยู่

- อัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (Equity Turnover : EQT) แสดงถึงความสามารถในการนำส่วนของทุนที่กิจการมีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือก็คือการวิเคราะห์ว่ากิจการสามารถสร้างรายได้ในอัตราเท่าใด เมื่อเทียบกับส่วนกองทุนของกิจการ

$$\text{อัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (เท่า)} = \frac{\text{ยอดขายสุทธิ}}{\text{ส่วนกองทุนถัวเฉลี่ย}}$$

- อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ (Total Assets Turnover : TAT) แสดงให้เห็นว่าบริษัทสามารถใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ทั้งหมดสร้างยอดขายได้กี่เท่า ถ้าสูงถือว่าสร้างได้มาก แต่ถ้าต่ำ แสดงว่าบริษัทไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ หรืออาจจะแปลได้ว่าบริษัทมีสินทรัพย์ที่ไม่สร้างรายได้อยู่ก็ได้

$$\text{อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (เท่า)} = \frac{\text{ยอดขายสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย}}$$

3. การบริหารสินค้าคงเหลือ (Inventory Management) เป็นตัวชี้วัดสำคัญที่ช่วยตรวจสอบการดำเนินงาน หนึ่งในเรื่องสำคัญที่กิจการควรให้ความสนใจไม่น้อยไปกว่าส่วนอื่น ๆ หากพิจารณากิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการผลิต, การจัดเก็บสินค้า, การตลาด, การขนส่ง และการเงิน นั้นล้วนเชื่อมโยงกับการบริหารสินค้าคงเหลือทั้งสิ้น ดังนั้น อัตราส่วนทางการเงินที่

เกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ (Inventory) ได้แก่ อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง (Inventory Turnover : INT) และ ระยะเวลาการขายสินค้า (Average Inventory Period : AIP)

- อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover : INT) แสดงให้เห็นถึงความเร็วในการหมุนสินค้าของบริษัท โดยดูว่าเมื่อบริษัทลงทุนไปแล้วเท่านี้ บริษัทขายของได้กี่ครั้งยิ่งเยอะ หมายความว่า บริษัทขายของได้เร็ว โดยปกติแล้วเปรียบเทียบกับอดีตแค่นั้นไม่ได้ ต้องดูเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมด้วย ถึงจะเห็นประสิทธิภาพที่แท้จริงของบริษัทได้

$$\text{อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (เท่า)} = \frac{\text{ต้นทุนขาย}}{(\text{สินค้าคงเหลือต้นงวด} + \text{สินค้าคงเหลือปลายงวด}) \div 2}$$

- อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (Average Inventory Period : AIP) คือ ระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย เป็นอัตราส่วนทางการเงิน ที่จะแสดงให้เห็นถึงระยะเวลาเฉลี่ยที่กิจการจะต้องเก็บสินค้าไว้จนกว่าจะขายได้ หรือ เวลาเฉลี่ยที่กิจการใช้ในการขาย 1 ครั้ง โดยระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ยที่ดีควรมีค่าต่ำ ซึ่งจะแสดงถึงการที่กิจการสามารถขายสินค้าได้เร็ว ทำให้ไม่ต้องเก็บสินค้าคลเหลือไว้นานเกินไป

$$\text{อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (วัน)} = \frac{365 \text{ วัน}}{\text{อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ}}$$

ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม คือ การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งวัดจาก อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน

1. การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงแต่ไม่กระทบกำไรทางบัญชี (ยิ่งต่ำยิ่งดี) ความแตกต่างระหว่างหลักการทางบัญชีและเกณฑ์ทางภาษี (Book - Tax Differences : BTDs) คือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETR) วัดค่าโดย (ฐิตาพร กุลศิริวินิชย์, 2564)

$$\text{อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง} = \frac{\text{ภาษีเงินได้นิติบุคคล}}{\text{กำไรทางบัญชีก่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล}}$$

2. การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทั้งทางบัญชีและกำไรภาษีลดลง โดยการเลือกนโยบายในการดำเนินธุรกิจ หรือวิธีการปฏิบัติทางบัญชีที่ส่งผลทำให้ค่าใช้จ่ายทางภาษีลดลง วัตถุประสงค์โดย

- อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) โดยการใช้ค่าจากสินทรัพย์รวม ซึ่งค่าอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวมมีค่าต่ำ แสดงว่ามีการวางแผนภาษีในระดับที่สูง (สัตยา ตันจันทร์พงศ์, 2558)

$$\text{อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{ภาษีเงินได้}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งรวบรวมข้อมูลบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจากเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรายงานทางการเงินจากเว็บไซต์กรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยยกเว้นบริษัทที่มีคุณสมบัติไม่ครบตามเงื่อนไขในการกำหนดกลุ่มประชากร

2. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยสามารถสืบค้นได้จาก เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลอดจนค้นคว้าข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี และผลการศึกษาที่ผ่านมา รวมถึงข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเก็บรวบรวมจากหนังสือ วารสาร บทความวิจัย บทความเชิงวิชาการ และข้อมูลสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้โดยการนำโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum) ของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการ

วางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ประกอบด้วย อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราหมุนเวียนของส่วนลงทุน อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนของสินค้า อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย ใช้พิจารณาโดยกำหนดค่าความสัมพันธ์ไว้ถ้าหากมีค่ามากกว่า 0.80 แสดงว่าจะเกิดปัญหาจากการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก (Multicollinearity)

เกณฑ์การแปลผลความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสามารถแปลความหมาย 5 ระดับ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มากกว่า 0.80 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์สูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.61 - 0.80 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.41 - 0.60 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.20 - 0.40 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ น้อยกว่า 0.20 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ต่ำ

3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลว่ามีความเหมาะสมกับการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุหรือไม่ โดยทำการตรวจสอบความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมาก (Multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่า VIF (Variance inflation factors) และค่าความทนทาน (Tolerance) สำหรับตัวแปรอิสระในแต่ละตัวนั้น ไม่มีปัญหาความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมากหรือตัวแปรอิสระไม่มีความซ้ำซ้อนในการวัดค่า Variance inflation factors (VIF) และค่าความทนทาน Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF ไม่เกิน 10 แสดงว่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคุณไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคุณเพื่อทดสอบสมมติฐานสามารถแสดงในรูปของสมการการถดถอยเชิงพหุคุณเพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความสามารถในการทำกำไรไม่มีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก โดยแสดงเป็นตัวแบบสมการดังนี้

$$ETR_{it} = \alpha + \beta_1 NPM_{it} + \beta_2 ROA_{it} + \varepsilon$$

สมมติฐานที่ 2 ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก โดยแสดงเป็นรูปแบบสมการดังนี้

$$TAX/ASSETS_{it} = \alpha + \beta_1 NPM_{it} + \beta_2 ROA_{it} + \varepsilon$$

สมมติฐานที่ 3 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก โดยแสดงเป็นรูปแบบสมการดังนี้

$$ETR_{it} = \alpha + \beta_1 EQT_{it} + \beta_2 TAT_{it} + \varepsilon$$

สมมติฐานที่ 4 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก โดยแสดงเป็นรูปแบบสมการดังนี้

$$TAX/ASSETS_{it} = \alpha + \beta_1 EQT_{it} + \beta_2 TAT_{it} + \varepsilon$$

สมมติฐานที่ 5 การบริหารสินค้ำมีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก โดยแสดงเป็นรูปแบบสมการดังนี้

$$ETR_{it} = \alpha + \beta_1 INT_{it} + \beta_2 AIP_{it} + \varepsilon$$

สมมติฐานที่ 6 การบริหารสินค้ำมีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก โดยแสดงเป็นรูปแบบสมการดังนี้

$$TAX/ASSETS_{it} = \alpha + \beta_1 INT_{it} + \beta_2 AIP_{it} + \varepsilon$$

เมื่อ

ETR_{it}	คือ	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของบริษัท ที่ i ปีที่ t
$TAX/ASSETS_{it}$	คือ	อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของบริษัท ที่ i ปีที่ t

NPM_{it}	คือ	อัตรากำไรสุทธิ ของบริษัทที่ i ปีที่ t
ROA_{it}	คือ	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของบริษัทที่ i ปีที่ t
EQT_{it}	คือ	อัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน ของบริษัทที่ i ปีที่ t
TAT_{it}	คือ	อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ของบริษัทที่ i ปีที่ t
INT_{it}	คือ	อัตราหมุนเวียนของสินค้า ของบริษัทที่ i ปีที่ t
AIP_{it}	คือ	อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย ของบริษัทที่ i ปีที่ t
α	คือ	ค่าคงที่
β_1	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ 1
ε	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อน สำหรับบริษัท

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมฐานข้อมูลบริษัทจากเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรายงานทางการเงินจากเว็บไซต์ของกรมพัฒนาธุรกิจมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ที่ดำเนินกิจการติดต่อกันในระหว่างปี 2559 ถึง ปี 2563 รวมทั้งสิ้น 69 บริษัท จำนวน 345 ชุดข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ทำการศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยโดยมีการแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระ

4.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis)

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) จากการศึกษาข้อมูลบริษัทระหว่างปี 2559 ถึง 2563 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 345 ชุดข้อมูล ได้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา ประกอบไปด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETR) วัตจากภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิก่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล (TAX/EBIT) อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) และตัวแปรที่ส่งต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ประกอบด้วยอัตราส่วนอัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin: NPM) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์สินทรัพย์ (Return on Assets : ROA) อัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (Equity Turnover : EQT) อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover : TAT) อัตราการหมุนเวียนของสินค้า (Inventory Turnover : INT) อัตราระยะเวลาการ

ขายสินค้าเฉลี่ย (Average Inventory Period : AIP) สามารถแสดงผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ตัวแปร Variables	จำนวน ข้อมูล N	ค่าต่ำสุด Minimum	ค่าสูงสุด Maximum	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน Std. Deviation
	NPM	345	-751.30	74.50	-3.16
ROA	345	-57.32	129.70	7.48	15.86
EQT	345	-332.00	135.70	1.94	21.12
TAT	345	0.03	3.01	1.20	0.56
INT	345	1.59	93.39	12.28	10.31
AIP	345	3.91	229.29	45.61	32.27
ETR	345	-2.24	2.09	0.08	0.21
TAX/ASSETS	345	0.00	0.12	0.01	0.01
Valid N (listwise)	345				

จากตารางที่ 7 สามารถอธิบายข้อมูลสถิติพื้นฐานของตัวแปรได้ ดังนี้

ความสามารถในการทำกำไร

อัตราส่วนอัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin : NPM) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -3.16% ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 63.53% โดยพบว่าอัตราส่วนอัตรากำไรสุทธิมีค่าต่ำสุดเท่ากับ -751.30% และค่าสูงสุดเท่ากับ 74.50%

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์สินทรัพย์ (Return on Assets : ROA) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.48% ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.86% โดยพบว่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์สินทรัพย์มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -57.32% และค่าสูงสุดเท่ากับ 129.70%

ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

อัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (Equity Turnover : EQT) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 เท่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 21.12 เท่า โดยพบว่าอัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุนมีค่าต่ำสุดเท่ากับ -332.00 เท่า และค่าสูงสุดเท่ากับ 135.70 เท่า

อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover : TAT) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.20 เท่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 เท่า โดยพบว่าอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.03 เท่า และค่าสูงสุดเท่ากับ 3.01 เท่า

การบริหารสินค้า

อัตราการหมุนเวียนของสินค้า (Inventory Turnover : INT) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.28 เท่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.31 เท่า โดยพบว่าอัตราการหมุนเวียนของสินค้ามีค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.59 เท่า และค่าสูงสุดเท่ากับ 93.39 เท่า

อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (Average Inventory Period : AIP) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.61 วัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 32.27 วัน โดยพบว่าอัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ยมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.91 วัน และค่าสูงสุดเท่ากับ 229.29 วัน

การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETR) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.08 เท่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 เท่า โดยพบว่าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงเฉลี่ยมีค่าต่ำสุดเท่ากับ -2.24 เท่า และค่าสูงสุดเท่ากับ 2.09 เท่า

อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.01 เท่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.01 เท่า โดยพบว่าอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวมมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.00 เท่า และค่าสูงสุดเท่ากับ 0.12 เท่า

4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระ

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระเป็นการดูทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยมี Correlation Coefficient (r) หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์นี้ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้จะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.0 ถึง +1.0 ซึ่งหากมีค่าใกล้ -1.0 นั้นหมายความว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมากในเชิงตรงกันข้าม หากมีค่าใกล้ +1.0 นั้นหมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันโดยตรงอย่างมาก และหากมีค่าเป็น 0 นั้นหมายความว่า ตัวแปรทั้งสองตัวไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน โดยตัวแปรที่กำหนดในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ประกอบไปด้วย อัตราส่วนอัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์สินทรัพย์ (Return on Assets) อัตราหมุนเวียนของส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity Turnover) อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover) อัตราการหมุนเวียนของสินค้า (Inventory Turnover) อัตราระยะเวลาการขายสินค้า

เฉลี่ย (Average Inventory Period) ซึ่งโดยทั่วไป ระดับของค่าสัมประสิทธิ์ที่ยอมรับได้อยู่ที่ไม่เกิน -0.8 หรือ 0.8 และจากการวิเคราะห์ สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระ

	NPM	ROA	EQT	TAT	INT	AIP
NPM	1	.364**	0.016	.293**	0.086	-.420**
ROA		1	0.056	.383**	.114*	-.231**
EQT			1	-.002	.004	.005
TAT				1	.292**	-.377**
INT					1	-.589**
AIP						1

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด ของกลุ่มบริษัทตัวอย่างตั้งแต่ปี 2559 - 2563 ซึ่งประกอบด้วยด้วย อัตราส่วนอัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin : NPM) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์สินทรัพย์ (Return on Assets : ROA) อัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (Equity Turnover : EQT) อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover : TAT) อัตราการหมุนเวียนของสินค้า (Inventory Turnover : INT) อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (Average Inventory Period : AIP) เพื่อหาขนาดของความสัมพันธ์เฉพาะตัวแปรอิสระเท่านั้น ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่ามากกว่า 0.8 หรือน้อยกว่า -0.8 ถือว่าตัวแปรอิสระคู่หนึ่งมีความสัมพันธ์กันมาก เรียกว่าเกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตัวเอง จากการทดสอบวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรอิสระทั้งหมดตามตารางที่ 8 พบว่าไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีความสัมพันธ์กันสูง เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากการทดสอบ อยู่ในช่วงต่ำสุด -0.589 และสูงสุด 0.383 ซึ่งมีอยู่ในช่วงระหว่าง -0.8 หรือ 0.8 เป็นค่าที่ยอมรับได้ จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ โดยการตรวจสอบความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมาก ซึ่งใช้การพิจารณาจากค่า Tolerance และค่า VIF ต่อในการทดสอบขั้นต่อไป

การตรวจสอบความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมาก

ผลการตรวจสอบความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมาก โดยใช้การพิจารณาจากค่า Tolerance และค่า VIF เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ซึ่งถ้าหากค่า Tolerance มีค่าน้อยกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าตั้งแต่ 10 ขึ้นไป แสดงว่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกิดปัญหา Multicollinearity แต่ถ้าหากค่า Tolerance มีค่าตั้งแต่ 0.1 ขึ้นไป และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งจากการทดสอบแสดงผลได้ดังนี้

ตารางที่ 9 การตรวจสอบความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมากด้วยค่า Tolerance และค่า VIF

ตัวแปร	Tolerance	VIF
NPM	0.705	1.418
ROA	0.781	1.280
EQT	0.996	1.004
TAT	0.749	1.335
INT	0.610	1.638
AIP	0.502	1.990

จากตารางที่ 9 การตรวจสอบความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมากด้วยค่า Tolerance และค่า VIF ซึ่งประกอบด้วย อัตราส่วนอัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin : NPM) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Assets : ROA) อัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (Equity Turnover : EQT) อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover : TAT) อัตราการหมุนเวียนของสินค้า (Inventory Turnover : INT) อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (Average Inventory Period : AIP) เพื่อตรวจสอบข้อมูลว่ามีความเหมาะสมกับการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณหรือไม่ ถ้าค่า Tolerance มีค่าน้อยกว่า 0.1 และค่า VIF มีค่าตั้งแต่ 10 ขึ้นไป แสดงว่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกิดปัญหา Multicollinearity และจากตารางที่ 9 พบว่า มีค่า Tolerance ต่ำสุดเท่ากับ 0.502 และสูงสุดเท่ากับ 0.996 และมีค่า VIF ต่ำสุดเท่ากับ 1.004 และสูงสุดเท่ากับ 1.990 ซึ่งมีค่า Tolerance มากกว่า 0.1 และค่า VIF น้อยกว่า 10 แสดงว่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดไปวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณต่อไป (Multiple Regression Analysis)

สินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)

ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.654 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.654 > 0.05) แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)

สมมติฐานที่ 2 ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)

Model	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	0.008	0.001		9.625	0.000
ROA	0.000	0.000	0.372	6.912	0.000**
NPM	0.000	0.000	0.014	0.252	0.801

หมายเหตุ : N = 345, R = 0.377, R² = 0.142, F = 28.311, Sig. = 0.000

** , * ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

จากตารางที่ 11 ผลการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณและสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)

ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) พบว่า ระดับนัยสำคัญ

ทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.801 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.801 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)

สมมติฐานที่ 3 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)

Model	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	0.042	0.027		1.568	0.118
EQT	0.000	0.001	0.000	0.007	0.994
TAT	0.034	0.020	0.091	1.690	0.092

หมายเหตุ : N = 345, R = 0.091, R² = 0.008, F = 1.427, Sig. = 0.241

** , * ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

จากตารางที่ 12 ผลการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณและสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่วัดจากอัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (EQT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.994 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.994 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่วัดจากอัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (EQT) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)

ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่วัดจากอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.092 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.092 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่วัดจากอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)

สมมติฐานที่ 4 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)

Model	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	0.000	0.002		0.146	0.884
TAT	0.009	0.001	0.329	6.438	0.000**
EQT	0.000	0.000	0.005	0.103	0.918

หมายเหตุ : N = 345, R = 0.329, R² = 0.108, F = 20.731, Sig. = 0.000

** , * ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

จากตารางที่ 13 ผลการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณและสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่วัดจากอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่วัดจากอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT) มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)

ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่วัดจากอัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (EQT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.918 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.918 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่วัดจากอัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (EQT) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)

สมมติฐานที่ 5 การบริหารสินค้ำมีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์การบริหารสินค้าที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)

Model	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	0.145	0.034		4.253	0.000
AIP	-0.001	0.000	-0.158	-2.387	0.018*
INT	-0.001	0.001	-0.065	-0.977	0.329

หมายเหตุ : N = 345, R = 0.131, R² = 0.017, F = 2.991, Sig. = 0.052

**, * หมายความว่าระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

จากตารางที่ 14 ผลการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณและสามารถสรุปผลได้ดังนี้
การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.018 < 0.05) แสดงให้เห็นว่า การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) มีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)

การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราการหมุนเวียนของสินค้า (INT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.329 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.329 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราการหมุนเวียนของสินค้า (INT) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)

สมมติฐานที่ 6 อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์การบริหารสินค้าที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)

Model	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	0.017	0.002		7.249	0.000
AIP	0.000	0.000	-0.277	-4.284	0.000**
INT	-0.000	0.000	-0.036	-0.553	0.580

หมายเหตุ : N = 345, R = 0.258, R² = 0.066, F = 12.150, Sig. = 0.000

** , * หมายความว่าระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

จากตารางที่ 15 ผลการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณและสามารถสรุปผลได้ดังนี้ การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Sig. = 0.000 < 0.01) แสดงให้เห็นว่า การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)

การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราการหมุนเวียนของสินค้า (INT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.580 ซึ่งมากกว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. = 0.580 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราการหมุนเวียนของสินค้า (INT) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)

ตารางที่ 16 สรุปผลการทดสอบตามสมมติฐานของงานวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก	
1. อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)	ไม่มีอิทธิพล
2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)	มีอิทธิพลเชิงบวก
สมมติฐานที่ 2 ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก	
1. อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)	ไม่มีอิทธิพล
2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)	มีอิทธิพลเชิงบวก
สมมติฐานที่ 3 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก	
1. อัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (EQT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)	ไม่มีอิทธิพล
2. อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)	ไม่มีอิทธิพล
สมมติฐานที่ 4 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก	

ตารางที่ 16 สรุปผลการทดสอบตามสมมติฐานของงานวิจัย (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
1. อัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน (EQT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)	ไม่มีอิทธิพล
2. อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT)) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)	มีอิทธิพลเชิงบวก
สมมติฐานที่ 5 การบริหารสินค้ามีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก	
1. อัตราการหมุนเวียนของสินค้า (INT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)	ไม่มีอิทธิพล
2. อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR)	มีอิทธิพลเชิงลบ
สมมติฐานที่ 6 การบริหารสินค้ามีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก	
1. อัตราการหมุนเวียนของสินค้า (INT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)	ไม่มีอิทธิพล
2. อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)	มีอิทธิพลเชิงบวก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก บทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงบทสรุปภาพรวมทั้งหมดของงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการมาทั้งหมด รวมถึงการอภิปรายผลการวิจัย และการให้ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยได้รวบรวมฐานข้อมูลบริษัทจากเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมลงทุน และ รายงานทางการเงินจากเว็บไซต์กรมพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 69 บริษัท รวมทั้งสิ้น 345 ชุดข้อมูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559-2563 เป็นระยะเวลา 5 ปี ต่อเนื่องกัน

สถิติที่นำมาใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum) ของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการบริหารสินค้า การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient Analysis) เพื่อใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression analysis) ของงานวิจัยเรื่อง อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้าที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยนำเสนอผลออกเป็น 4 ส่วนดังต่อไปนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อจำกัดงานวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะของงานวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาอิทธิพลที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ ตัวแปรตามคือ การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ประกอบด้วย อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate: ETR)

อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (Tax/Assets) ตัวแปรอิสระคือ ตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ประกอบด้วย (1) ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดจากอัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (2) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน วัดจากอัตราหมุนเวียนของส่วนของทุน อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม และ (3) การบริหารสินค้า วัดจากอัตราหมุนเวียนของสินค้า อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจในงานวิจัยในครั้งนี้สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปศึกษาและพัฒนาต่อยอดได้ หรือสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจในการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น จากการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.1.1 ผลของการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารายงานทางการเงินที่เผยแพร่โดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวนรวม 69 บริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559-2563 เป็นเวลา 5 ปี ซึ่งสามารถสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

1. ความสามารถในการทำกำไร

อัตราส่วนอัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin) ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -3.16 ค่าต่ำสุดเท่ากับ -751.30 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 74.50 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยบริษัทส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรได้ไม่ดี โดยคิดจากกำไรสุทธิที่คิดเป็นสัดส่วนจากรายรับทั้งหมดของบริษัท เป็นเปอร์เซ็นต์เปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับรายได้รวมทั้งหมดที่บริษัทได้รับ ซึ่งหากมีอัตรากำไรสุทธิต่ำหมายความว่า สินค้าหรือบริการของบริษัทนั้นมีความสามารถในการทำกำไรที่ต่ำ ซึ่งอาจเกิดจากการบริหารจัดการต้นทุนของสินค้าที่ไม่ดีหรือไม่มีประสิทธิภาพ แต่โดยปกติแล้วอัตราส่วนอัตรากำไรสุทธิมักจะนิยมใช้เปรียบเทียบกันในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน ไม่ควรนำไปเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์สินทรัพย์ (Return on Assets) ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.48 ค่าต่ำสุดเท่ากับ -57.32 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 129.70 แสดงให้เห็นว่าบริษัทโดยส่วนใหญ่ได้นำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้ในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปสร้างกำไรสุทธิได้ โดยเปรียบเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ระหว่างกำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวมแล้วเฉลี่ย ถ้าอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์มีค่าสูงบ่งบอกว่าบริษัทสามารถนำสินทรัพย์ไปสร้างกำไรสุทธิได้มากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมีประสิทธิภาพของบริษัทไม่ควรดูอัตราผลตอบแทนข้ามบริษัท เพราะมีลักษณะสินทรัพย์ที่ไม่เหมือนกัน สิ่งที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ควรเปรียบเทียบกับบริษัทเดิม แต่คนละงวดปีว่าปีนี้ดีกว่าปีที่

แล้วหรือไม่ทำให้เห็นถึงพัฒนาการของบริษัทในการใช้สินทรัพย์ไปสร้างได้ ได้ดีขึ้นกว่าเดิม หรือนำไปเปรียบเทียบกับในอุตสาหกรรมเดียวกัน ไม่ควรนำไปเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น

2. ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

อัตราหมุนเวียนของส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity Turnover) ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 ค่าต่ำสุดเท่ากับ -332.00 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 135.70 แสดงให้เห็นว่าบริษัทส่วนใหญ่ได้มีการนำส่วนของผู้ถือหุ้นที่บริษัทมีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ วิเคราะห์ได้ว่าบริษัทสามารถสร้างรายได้ออกมาได้ดีเนื่องจากค่าเฉลี่ยบ่งชี้ในเชิงบวก โดยเป็นการเปรียบเทียบระหว่างยอดขายสุทธิกับสินทรัพย์รวมแล้วเฉลี่ยมีอัตราเท่าใดเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ข้อสังเกตสำหรับอัตราหมุนเวียนของส่วนของผู้ถือหุ้นจะแตกต่างกันอย่างมากขึ้นอยู่กับเงินทุนที่ใช้ในอุตสาหกรรม ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ก็แสดงผลของอัตราส่วนออกมาได้น้อยกว่าธุรกิจบริการ เพราะอุตสาหกรรมยานยนต์นั้นต้องการเงินลงทุนจำนวนมากเพื่อสร้างยอดขาย ดังนั้นควรเปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างอุตสาหกรรมเดียวกัน

อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover) ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.20 ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.03 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 3.01 ซึ่งค่ามากกว่า > 1 หมายความว่า บริษัทมีความสามารถสร้างยอดขายได้มากกว่า 1 เท่าของสินทรัพย์รวมเฉลี่ย แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของบริษัทในการใช้สินทรัพย์เพื่อสร้างยอดขายได้ดี เป็นอัตราส่วนที่เทียบกันระหว่างยอดขายสุทธิกับสินทรัพย์รวมแล้วเฉลี่ยมีหน่วยเป็นเท่า ยังมีค่าสูงก็ยิ่งดี เพราะนั่นแปลว่า บริษัทยังมีประสิทธิภาพในการสร้างยอดขายได้จากสินทรัพย์มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ในทางกลับกันถ้าบริษัทมีอัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์ต่ำ แสดงให้เห็นว่าบริษัทไม่ได้ใช้สินทรัพย์เพื่อสร้างยอดขายได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งนี้ความแตกต่างของการใช้สินทรัพย์ในธุรกิจของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม เช่น ธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตอาจจำเป็นต้องมีสินทรัพย์หรือมีเครื่องจักรค่อนข้างมาก ตรงข้ามกับ ธุรกิจเกี่ยวกับการบริการ อาจจะทำให้มีสินทรัพย์น้อย นโยบายการครอบครองของสินทรัพย์ก็ไม่เหมือนกันโดยบางธุรกิจอาจจะเลือกเช่าสินทรัพย์ส่งผลให้สินทรัพย์ของบริษัทลดน้อยลงตามไปด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องดูความเปลี่ยนแปลงของบริษัทนั้น ๆ เองในแต่ละปี หรือเปรียบเทียบจากบริษัทอื่นที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกันและมีนโยบายการครอบครองสินทรัพย์ใกล้เคียงกัน

3. การบริหารสินค้า

อัตรการหมุนเวียนของสินค้า (Inventory Turnover) ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.28 ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.59 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 93.39 แสดงให้เห็นถึงจำนวนครั้งที่บริษัทสามารถขายสินค้าคงเหลือออกไปได้ คำนวณโดยใช้ต้นทุนขายหารด้วยสินค้าคงเหลือเฉลี่ย โดยที่สินค้าคงเหลือเฉลี่ยคือ สินค้า

คงเหลือต้นงวดบวกสินค้าคงเหลือปลายงวดหารด้วย 2 หากอัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือสูงหมายความว่า กิจการสามารถขายสินค้าได้เร็ว แต่หากอัตรานี้สูงเนื่องจากสินค้าคงเหลือน้อยเกินไปจนทำให้สินค้าไม่พอขายและต้องสูญเสียลูกค้าไปได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการบริหารสินค้าคงเหลือไม่ให้มากหรือน้อยเกินไป อัตราการหมุนเวียนของสินค้า เป็นตัวชี้วัดที่ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสินค้าของบริษัท หากตัวชี้วัดนี้มีค่าต่ำแสดงว่า บริษัทมีการจัดเก็บ (สต็อก) สินค้าไว้เป็นจำนวนมาก แต่สินค้านั้นยังไม่สามารถขายออกไปได้ในปัจจุบัน ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากสินค้าล้าสมัย หรือบริษัทผลิตสำรองไว้จำนวนมากก่อนมีคำสั่งซื้อ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์และระยะเวลาในกระบวนการผลิต เนื่องจากสินค้าคงเหลือที่มีมากเกินไปถือเป็นต้นทุนจม (Sunk Cost) ของบริษัท ซึ่งสินค้าคงเหลือ เหล่านี้ไม่เพียงแต่ไม่สามารถสร้างรายได้ให้แก่บริษัทได้ แต่บริษัทยังต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บและดูแลรักษา หรือมีโอกาสที่สินค้าคงเหลือเสียหาย สูญหายอีกด้วย ความเสี่ยงที่บริษัทจะต้องเจอโดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุนจึงต้องมีการบริหารสินค้าคงเหลือไม่ให้มาก เนื่องจากวัตถุดิบที่นำเข้ามาโดยใช้ สิทธิประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้า ต้องทำการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศภายใน กำหนดระยะเวลา โดยหากวัตถุดิบที่นำเข้ามายกเว้นอากรขาเข้า แต่ยังไม่ได้ผลิตส่งออกและตัดบัญชี ดังนั้นหากระยะเวลาการได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสิ้นสุดลง หรือเมื่อมีการยกเลิกเพิกถอนการส่งเสริม ลงทุน จะต้องชำระอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มตามสภาพ ณ วันนำเข้า พร้อมเงินเพิ่มและเบี้ยปรับ (คำถามกับงานส่งเสริมการลงทุน, ออนไลน์, 2564)

อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (Average Inventory Period) ของกลุ่มอุตสาหกรรม ขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ระยะเวลาการถือครองสินค้า คงเหลือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.61 วัน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.91 วัน และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 93.39 วัน แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยบริษัทต้องถือสินค้าไว้จำนวน 45.61 วัน ในการที่จะขายสินค้าได้ หากจะถามว่า ระยะเวลาขนาดนี้มากหรือน้อย จะต้องนำไปเปรียบเทียบกับบริษัทคู่แข่ง ใช้จำนวนวันน้อยกว่าแสดง ว่า สินค้าและบริการ ได้รับความนิยมหรือมีการสั่งผลิตขึ้นส่วนยานยนต์เพื่อขายและส่งออกมีจำนวน มากกว่า โดยสามารถคำนวณระยะเวลาในการขายสินค้า หรือสินค้าคงเหลือที่ค้างอยู่ในสต็อกใช้เวลา กี่วันจนกว่าจะขายได้ สูตรการคำนวณเท่ากับ 365 วัน หารด้วยอัตราการหมุนเวียนของสินค้า ค่าที่ได้ หรือจำนวนวันที่ได้ยิ่งน้อยยิ่งดี ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือ และ ระยะเวลาถือครองสินค้า ดังนั้นกิจการหรือบริษัทของกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนจึง จำเป็นต้องบริหารสินค้า และระยะเวลาในการถือครองสินค้าให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ตามมาตรา 36 (1) ให้ได้รับยกเว้นอากรสำหรับวัตถุดิบ และวัสดุที่จำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ในการผลิต และต้องส่งออกภายในระยะเวลา ที่กำหนดในการส่งเสริม นับแต่วันนำเข้ามาครั้งแรก หากบริษัทบริหารระยะเวลาในการถือครอง

สินค้าไม่มีประสิทธิภาพอาจส่งผลทำให้บริษัทต้องชำระอากรขาเข้าสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถส่งออกได้ หรือวัตถุดิบที่ไม่ได้ใช้ในการผลิต ต้องมีภาระภาษีมูลค่าเพิ่มตามสภาพ ณ วันนำเข้า พร้อมเงินเพิ่มและเบี้ยปรับ อย่างไรก็ตามในแต่ละอุตสาหกรรมนั้นมีธรรมชาติในการทำธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ตัวเลขที่คำนวณได้นั้นแตกต่างกันตามไปด้วย จึงควรนำไปเทียบกับค่าเฉลี่ยหรือมาตรฐานของอุตสาหกรรมเดียว

4. การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate) ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.08 ค่าต่ำสุดเท่ากับ -2.24 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 2.09 วิเคราะห์ได้ว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 8 ของกำไรทางบัญชีก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล มีค่าต่ำกว่าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ทางรัฐบาลได้กำหนดไว้ที่อัตราร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล เนื่องจากเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนแห่งประเทศไทย ซึ่งได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลทั้งจำนวนเป็นระยะเวลา 3 - 8 ปี หรือได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลอัตราร้อยละ 50 เป็นเวลาอีก 5 ปี ให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้าและค่าน้ำประปาสองเท่า (มาตรา 35 (2)) และให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 (มาตรา 35 (3)) จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (The Board of Investment of Thailand : BOI) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งการเลือกใช้สิทธิประโยชน์ต่างภาษี เช่น การใช้สิทธิหักจ่ายที่มีสิทธิหักได้เพิ่มขึ้นจากรายจ่ายที่จ่ายจริงในแบบ ภ.ง.ด. 50 (ธรรมนิติ, ออนไลน์, 2564) แสดงให้เห็นว่า บริษัทได้ใช้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ทางภาษีได้ดี ส่งผลทำให้บริษัทเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราที่ต่ำหรือลดลงจากที่ทางรัฐบาลได้กำหนดไว้ นั้นบ่งบอกถึงบริษัทมีการวางแผนภาษีที่ดี แต่ถ้าบริษัทมีการวางแผนภาษีที่ผิดพลาดอาจส่งผลให้บริษัทมีค่าใช้จ่ายภาษีที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งเบี้ยปรับเงินเพิ่มขึ้นเมื่อมีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเช่นกัน อธิบายถึงความแตกต่างระหว่างอัตราที่กำหนดและอัตราภาษีที่แท้จริง เนื่องจากภาครัฐได้มีการออกนโยบายการยกเว้น หรือลดหย่อนในการเสียภาษี เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ จึงส่งผลทำให้เกิดการลดขนาดของฐานภาษีที่แท้จริงลดลง ซึ่งโดยปกติแล้วอัตราภาษีที่แท้จริงจะมีมูลค่าต่ำกว่าอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด และการที่ภาครัฐกำหนดให้ผู้เสียภาษีมีสิทธิประโยชน์จากการเสียภาษี นั้นก็เพื่ออุดช่องโหว่ทางกฎหมายที่ผู้เสียภาษีพยายามหาช่องทางเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายภาษี ซึ่งเป็นการจูงใจไม่ให้เกิดการหลีกเลี่ยงภาษี

อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (Tax/Assets) ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.01 ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.00 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 0.12 สามารถวิเคราะห์ได้ว่าบริษัทจ่ายค่าภาษีเงินได้นิติบุคคล

เพียงอัตราร้อยละ 1 ของสินทรัพย์รวม นั่นคือ การคำนวณอัตราจาก ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม เพราะประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ก่อให้เกิดรายได้ ถ้าลงทุนในสินทรัพย์สูง แต่มีภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต่ำ สะท้อนให้เห็นว่า บริษัทมีการวางแผนภาษีที่ดี และได้ใช้สิทธิประโยชน์ในทางภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบ่งชี้ให้เห็นว่าอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ เนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 28 และ 29 (คำถามกับงานส่งเสริมการลงทุน, ออนไลน์, 2564)

5.1.2 สรุปผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด ของกลุ่มประชากรตัวอย่างตั้งแต่ปี 2559 - 2563 เรื่องอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของตัวแปรอิสระ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของตัวแปรอิสระแต่ละคู่มีค่าอยู่ระหว่างค่าต่ำสุดถึงค่าสูงสุดเท่ากับ -0.589 ถึง 0.383 ซึ่งค่า (r) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำซึ่งน้อยกว่า 0.80 แสดงให้เห็นว่าไม่เกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง ดังนั้นไม่เกิดปัญหา Multicollinearity

และขั้นต่อมาทำการตรวจสอบความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมาก (Multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่า VIF (Variance inflation factors) และค่าความทนทาน (Tolerance) สำหรับตัวแปรอิสระในแต่ละตัวนั้น ไม่มีปัญหาความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมากหรือตัวแปรอิสระไม่มีความซ้ำซ้อนในการวัดค่า Variance inflation factors (VIF) และค่าความทนทาน Tolerance เมื่อวิเคราะห์ค่า Tolerance พบว่ามีค่า ต่ำสุดเท่ากับ 0.501 และสูงสุดเท่ากับ 0.996 และมีค่า VIF ต่ำสุดเท่ากับ 1.004 และสูงสุดเท่ากับ 1.998 ซึ่งมีค่า Tolerance มากกว่า 0.1 และค่า VIF น้อยกว่า 10 การศึกษาในครั้งนี้จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณแบบขั้นตอน ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (autocorrelation) เนื่องจากค่า durbin - watson อยู่ในช่วงระหว่าง 1.50 - 2.50 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดไปวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณต่อไป (Regression Analysis)

5.1.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก โดยตัวแปรอิสระคือ ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ประกอบด้วย (1) ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดจากอัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (2) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน วัดจากอัตราหมุนเวียนของส่วนกองทุน อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม และ (3) การบริหารสินค้า วัดจากอัตราหมุนเวียนของสินค้า อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย และตัวแปรตามคือ การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ประกอบด้วย อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/Assets) ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมฐานข้อมูลบริษัทจากเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรายงานทางการเงินในกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจากเว็บไซต์กรมพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 69 บริษัท รวมทั้งสิ้น 345 ชุดข้อมูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2563 เป็นระยะเวลา 5 ปี เพื่อวิจัยถึงตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามสมการถดถอยแบบพหุคูณ สามารถสรุปได้ และใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ผลการวิจัยพบว่า อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ผลการวิจัยพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจาก

ได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

สมมติฐานที่ 5 การบริหารสินค้ามีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

อัตรากาไรหมุนเวียนของสินค้า (INT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตรากาไรหมุนเวียนของสินค้า (INT) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) มีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 6 การบริหารสินค้ามีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

อัตรากาไรหมุนเวียนของสินค้า (INT) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตรากาไรหมุนเวียนของสินค้า (INT) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสินค้าที่วัดจากอัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ระหว่างปี พ.ศ. 2559 ถึงปี พ.ศ. 2563 สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR มีค่าต่ำ แสดงถึงการวางแผนภาษีในระดับสูง) ผลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า บริษัทมีความสามารถในการทำกำไรที่บริษัทหามาได้จากสินทรัพย์ทั้งหมด ส่งผลให้อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงสูง การวางแผนภาษีต่ำ ทั้งนี้กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน อาจเสียภาษีสำหรับกำไรสุทธิจากกิจการ NON-BOI (มีกำลังการผลิตเกินกว่าที่ได้รับส่งเสริม) และอาจสิ้นสุดวงเงินยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือพ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (สมเดช โรจน์ศรีเสถียร, 2554) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเมื่อมีรายได้เกิดจากการประกอบกิจการหรือรายได้เนื่องจากการประกอบกิจการ จะต้องนำรายได้ที่เกิดขึ้นมาคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร แต่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน (BOI) เป็นกิจการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรไม่ที่จะเป็นการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบ ทำให้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามก็อาจจะมีรายได้บางประเภทที่กฎหมายมิได้ให้สิทธิยกเว้นภาษีอากร (NON BOI) ซึ่งจะมีผลทำให้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งที่ยกเว้นภาษีอากร (BOI) และไม่ได้รับยกเว้นภาษีอากร (NON BOI) กิจการจะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติการส่งเสริมการลงทุน บัตรส่งเสริมการลงทุน ตลอดจนสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตน์ฐาภัทร วุฒิมหานนท์ (2562) ที่ได้ศึกษาการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า สภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการทำกำไร โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ผลการทดสอบพบว่า ความสามารถในการทำกำไรมีผลต่อการวางแผนภาษี โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงในเชิงบวกของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Georgeta Vintilă, Ștefan Cristian Gherghina & Radu Alin Păunescu (2017) ได้ทำการศึกษาอัตราภาษีนิติบุคคลที่มีประสิทธิภาพและปัจจัยที่มีอิทธิพล: หลักฐานเชิงประจักษ์จากตลาดเกิดใหม่ในยุโรป มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective corporate tax rate (ECTR)) โดยสุ่มตัวอย่างบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ยุโรปตะวันออก 5 แห่ง (โรมาเนีย ฮังการี บัลแกเรีย และ สโลวีเนีย) ในระหว่างปี 2543 - 2559 การวิจัยเชิงประจักษ์ครอบคลุมถึงตัวแปรที่มีลักษณะเฉพาะของบริษัท เช่น ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพของสินทรัพย์ หนี้สิน สภาพคล่อง และการล้มละลาย การควบคุมขนาดของบริษัท

ค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี จากการเคราะห์การถดถอยที่เรียกว่า Panel Data พบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ECTR มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเชิงบวกระหว่างความสามารถในการทำกำไร หนี้สิน เงินทุนและสินค้าคงคลัง ขนาดของบริษัท และอัตราภาษีตามกฎหมาย ซึ่งถูกต้องตรงตามกับทฤษฎีต้นทุนทางการเงิน นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเชิงลบระหว่างมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดและการเติบโตของทรัพย์สินตามแนวคิดทฤษฎีอำนาจทางการเมือง และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Noor, Fadzillah & Mastuki (2010) ได้ศึกษาการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทมหาชนผ่านอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETRs) ของกลุ่มบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ 19 ของประเทศมาเลเซีย จากการศึกษาพบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงต่ำกว่าอัตราภาษีตามกฎหมาย (Statutory Tax Rate :STR) ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ทฤษฎีต้นทุนทางการเมือง (Political cost theory) บริษัทที่ใหญ่กว่าจะมีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงที่สูงกว่า นอกจากนี้ผลทางสถิติยังพบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงที่ต่ำกว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยต่อบริษัทที่มีความเสี่ยงทางการเงิน (หนี้สินที่สูง) มีการลงทุนในสินทรัพย์และการลงทุนสินค้าต่ำ และการศึกษาในครั้งนี้ยังพบว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) ที่สูง จะมีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงที่ต่ำ นอกจากนี้ยังวิเคราะห์เชกเตอร์เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับความแปรปรวนของ ETR ทุกภาคส่วนพบว่า บริษัทจากภาคการค้าและบริการ อสังหาริมทรัพย์ และการก่อสร้างต้องเผชิญกับ ETR ที่สูงขึ้น

อัตราค่าธรรมเนียมของสินค้า (INT) ไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Çağrı AKSOY HAZIR (2019) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่กำหนดอัตราภาษีที่แท้จริงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบปัจจัยกำหนดอัตราภาษีที่แท้จริงในตุรกี เห็นว่าอัตราภาษีที่แท้จริงเฉลี่ยของบริษัทจดทะเบียนในตุรกีอยู่ที่ 15% และต่ำกว่าอัตราภาษีตามกฎหมายที่ 20% พบว่าขนาดของบริษัทที่มีผลในเชิงบวกอย่างมากต่อ ETR อย่างมีนัยสำคัญ และการบริหารของเงินทุนมีผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อ ETR การศึกษายังพบหลักฐานว่า บริษัทที่มีความเสี่ยงทางการเงินสูงต้องเผชิญกับ ETR ที่ต่ำกว่า และบริษัทที่เน้นเงินทุนสูงต้องเผชิญกับ ETR ที่สูงกว่า ในส่วนของสินค้าคงเหลือ ผลลัพธ์ระบุว่ามีความเกี่ยวข้องกันเล็กน้อยระหว่างการบริหารของสินค้าคงคลังกับ ETR และไม่สามารถอ้างได้ว่าบริษัทที่ทำกำไรได้มากกว่าคือบริษัทที่จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลมากที่สุดในตุรกี ส่วนด้านอัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIP) มีอิทธิพลเชิงลบกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR มีค่าต่ำ แสดงถึง การวางแผนภาษีในระดับสูง) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า บริษัทมีระยะเวลาการขายสินค้าได้เร็ว (วันน้อย) บริหารสินค้าคงคลังหมุนเวียนได้เร็วนำไปสู่ศักยภาพในการทำกำไรที่สูงขึ้น (Adam Hayes, 04 May 2022) ส่งผลให้อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงสูง แต่มีการวางแผนภาษีต่ำ ทั้งนี้กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน อาจมี

ปริมาณการผลิตเกินกว่าที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมจึงเป็นรายได้ที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ถือเป็นรายได้ที่ต้องนำไปรวมคำนวณเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล (ข้อ 2.1 ประกาศกรมสรรพากร เรื่อง การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530) รวมถึงบริษัทอาจสิ้นสุดวงเงินยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล หรือพ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ทำให้ต้องเสียภาษีสำหรับกำไรสุทธิจากกิจการ (NON BOI) สมเดช โรจน์ศรีเสถียร (2554) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเมื่อมีรายได้เกิดจากการประกอบกิจการหรือรายได้เนื่องจากการประกอบกิจการ จะต้องนำรายได้ที่เกิดขึ้นมาคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร แต่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน (BOI) เป็นกิจการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรไม่ว่าจะเป็นการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบ ทำให้กิจการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามก็อาจจะมีรายได้บางประเภทที่กฎหมายมิได้ให้สิทธิยกเว้นภาษีอากร (NON BOI) ซึ่งจะมีผลทำให้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งที่ยกเว้นภาษีอากร (BOI) และไม่ได้รับยกเว้นภาษีอากร (NON BOI) กิจการจะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติการส่งเสริมการลงทุน บัตรส่งเสริมการลงทุน ตลอดจนสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ I A M A Gita1, I D M Partika, and D P Suciwati (2021) ที่ได้ทำการศึกษาผลกระทบของขนาดบริษัท ความสามารถในการทำกำไร และสินค้าคงเหลือ ที่ส่งผลต่ออัตราภาษีที่แท้จริง (ETR) ของบริษัทผู้ผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย ตั้งแต่ปี 2558-2562 พบว่า ความสามารถในการทำกำไรมีผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราภาษีที่แท้จริง และสินค้าคงคลังมีผลกระทบในทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราภาษีที่แท้จริง เนื่องจากปริมาณสินค้าคงคลังส่งผลเสียต่อ ETR ที่บริษัทเป็นเจ้าของเกิดจากต้นทุนสินค้าที่ขายได้ กำไรของบริษัทจึงมีน้อย เมื่อบริษัทรับผลกำไรน้อยลงเท่าใด ภาษีของบริษัทก็ยิ่งน้อยลงเท่านั้น และ ETR ก็น้อยลง เนื่องจากปริมาณของสินค้าคงคลังไม่ได้รวมอยู่ในการหักลดหย่อนภาษีในระบบภาษี หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งการบริหารสินค้าคงคลังที่ไม่มีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้ต้นทุนการดำเนินงานสูง ในขณะที่ขนาดของบริษัทมีผลกระทบในทางลบต่ออัตราภาษีที่แท้จริง

2. อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้า ที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์ (TAX/ASSETS) มีค่าต่ำจะบ่งบอกถึงบริษัทมีการวางแผนภาษีในระดับสูง) ผลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และ อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT) ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกกับอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงและมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์เพื่อสร้างรายได้ ยิ่งอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์สูงเท่าไร ยิ่งทำให้

บริษัทที่มีประสิทธิภาพในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ส่งผลให้อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวมสูง การวางแผนภาษีต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจากอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์นั้น ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากเมื่อได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการส่งเสริมลงทุน ต้องนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์มาใช้ในการผลิต ทำให้มูลค่าสินทรัพย์ทางบัญชีสูง เมื่อบริษัทสิ้นสุดวงเงินยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือพ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จึงส่งผลให้อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวมสูง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ปาลิดา จันแดง (2562) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ และสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ บริษัท และผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย และกำไรต่อหุ้น กับการวางแผนภาษี ได้แก่ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกำไรทางบัญชีก่อนหักภาษีเงินได้ และอัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการวิจัยพบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการและสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนภาษี (อัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 และผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนภาษี (อัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01

อัตราระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (AIT) มีอิทธิพลเชิงบวกกับอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า บริษัทที่ใช้ระยะเวลาขายสินค้าได้เร็ว (วันน้อย) บ่งชี้ว่าบริษัทสามารถสร้างยอดขายจากสต็อกได้ดี ส่งผลให้สินค้าในคลังหมดลงอย่างรวดเร็ว มีศักยภาพในการทำกำไรที่สูงขึ้น โดยที่อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวมต่ำ (TAX/ASSETS) แสดงให้เห็นว่า บริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์รวมสูงแต่มีค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำ เป็นการสะท้อนถึงบริษัทที่มีการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวมที่ดี สามารถใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามเงื่อนไขประกาศของกรมสรรพากรและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมลงทุน (ที่ ป. ๙/๒๕๕๙) ทั้งนี้ก็กิจการหรือบริษัทของกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนจำเป็นต้องบริหารสินค้า และระยะเวลาในการถือครองสินค้าให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ตามมาตรา 36 (1) ให้ได้รับยกเว้นอากรสำหรับวัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ในการผลิต และต้องส่งออกภายในระยะเวลาที่กำหนดในการส่งเสริม นับแต่วันนำเข้ามาครั้งแรก หากบริษัท

บริหารระยะเวลาในการถือครองสินค้าไม่มีประสิทธิภาพอาจส่งผลทำให้บริษัทต้องชำระอากรขาเข้าสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถส่งออกได้ หรือสำหรับวัตถุดิบที่ไม่ได้ใช้ในการผลิต

5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก เท่านั้นไม่สามารถนำไปอ้างอิงกับบริษัทกลุ่มอื่น ๆ ได้

2. การวิจัยในครั้งนี้ทำการวัดค่าการวางแผนภาษี ซึ่งการวิจัยที่เกี่ยวกับการวางแผนภาษีที่ผ่านมา พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่วัดค่าการวางแผนภาษีจากค่า ETR และต่อมาได้มีการวัดค่าการวางแผนภาษีอื่นเพิ่มเติม ซึ่งแสดงให้เห็นพฤติกรรมของการวางแผนภาษีที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลงานวิจัยให้สมบูรณ์เพิ่มมากขึ้นด้วย แต่ก็ยังมีข้อจำกัดในเรื่องมูลที่ไม่มีเปิดเผย รวมทั้งผลกระทบจากการวางแผนภาษีทำให้ไม่สามารถวัดค่าได้เป็นตัวเลขได้อย่างชัดเจน

3. ข้อมูลการวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้นที่ได้มาจากรายงานทางการเงิน และข้อมูลอื่นๆ ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะเท่านั้น หากมีรายละเอียดข้อมูลแบบแสดงรายการที่ใช้ในการยื่นภาษีของบริษัทเพิ่มเติม หรือสิทธิประโยชน์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน เช่น ระยะเวลาและมูลค่าที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จะทำให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะของการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริหารสินค้าที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออก ที่ดำเนินกิจการติดต่อกันในระหว่างปี 2559 ถึง ปี 2563 รวมทั้งสิ้น 69 บริษัท จำนวน 345 ชุดข้อมูล สามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

การวางแผนกลยุทธ์ทางธุรกิจสามารถวางแผนควบคู่ไปพร้อม ๆ กับการวางแผนภาษี เนื่องจากหากผู้บริหารดำเนินการตามแผนธุรกิจและสามารถสร้างผลกำไรเพิ่มขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านอัตราหมุนเวียนสินทรัพย์ และการบริหารสินค้าด้านอัตราระยะเวลาการขายสินค้า ซึ่งมีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลทั้งสิ้น ผู้บริหารต้องตระหนักถึงการวางแผนภาษี หากกิจการสามารถสร้างผลกำไรได้เพิ่มขึ้น และสามารถวางแผนภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายทางบัญชีให้เป็น

ค่าใช้จ่ายทางภาษี ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 65 ตรี โดยการบริหารงานที่กล่าวมาแล้วนั้นมี อิทธิพลในเชิงบวกต่อค่าใช้จ่ายภาษีนิติบุคคลในการวางแผนภาษีของกิจการ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น และสถาบันการเงิน สามารถนำข้อมูลกำไรทางบัญชีจากงบการเงินของบริษัทที่สนใจมาใช้ในการวิเคราะห์ ควรพิจารณาปัจจัยในด้านอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกันนอกจาก การดำเนินงานของกิจการ เช่น ปัจจัยทางด้านสังคมการเมือง และลักษณะการประกอบกิจการ เป็นต้น มาใช้ประกอบการวิเคราะห์ในการวางแผนภาษีเพื่อให้เสียภาษีอย่างถูกต้อง สามารถประหยัด ภาษีได้สูงสุด ลดข้อผิดพลาดที่ต้องเสียภาษีเพิ่มเติม เบี้ยปรับเงินเพิ่ม ดังนั้นควรบริหารและวางแผน ภาษีเพื่อให้การเสียภาษีของบริษัทได้รับประโยชน์สูงสุด

2. ผู้บริหารและผู้ถือหุ้นควรหันมาสนใจข้อมูลในมุมมองการวางแผนภาษีมากยิ่งขึ้น เพื่อ สามารถคาดการณ์การลงทุนของกิจการในอนาคตต่อไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์นำไปใช้ ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับฐานะเทียบ หรือ ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีการศึกษา ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ศึกษานโยบายการบัญชีของกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน หรือศึกษาแบบเป็นรายกลุ่ม อุตสาหกรรม ทั้งที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนและไม่ได้รับส่งเสริมการลงทุนว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร และมีผลกระทบต่อวางแผนภาษีหรือไม่ หรือเพื่อให้สามารถกำหนดรูปแบบวิธีการวางแผนภาษีทั้ง ระบบของกิจการให้ได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุด เช่น สิทธิประโยชน์ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย เป็นต้น

2. ศึกษาบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนที่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้สามารถ อธิบายถึงความแตกต่างในการบริหารกำไรของผู้บริหารระหว่างบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์และบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

3. ศึกษาคุณภาพกำไรของบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนที่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ว่า มีความแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. แหล่งค้นหาข้อมูลนิติบุคคล และประเภทธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: [http://www.DataWarehouse+ \(dbd.go.th\)](http://www.DataWarehouse+(dbd.go.th))
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. เทคนิคการวิเคราะห์งบการเงิน. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: <https://bsc.dip.go.th/th/category/financial-accounting/fs-technical-analyse-content>
- กรมสรรพากร. การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2530. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: <https://www.rd.go.th/3537.html>
- กรมสรรพากร. คู่มือแนะนำการชำระภาษีอากร กิจกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์. สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2565, จากเว็บไซต์: https://www.rd.go.th/publish/fileadmin/user_upload/morkor/km/guidebook/vihicle_parts.pdf
- กรมสรรพากร. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2563. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2565, จากเว็บไซต์: <https://www.rd.go.th/835.html>
- กรมสรรพากร. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล และการคำนวณภาษี ลงวันที่ 14 มีนาคม 2563. สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: <https://www.rd.go.th/841.html>
- กรุงไทย. (2561). การวางแผนภาษีอย่างไร ให้ธุรกิจยั่งยืน. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2565, จากเว็บไซต์: <https://sme.krungthai.com/sme/productListAction.action?command=getDetail&cateMenu=KNOWLEDGE&catelId=9&itemId=135>
- กัญญกรณ์ เต็มบุญประเสริฐสุข. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกักตุนแล็กกิจการที่ดีต่อการวางแผนภาษี กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ในกลุ่ม Top 100. วารสารวิชาชีพบัญชี ปีที่ 17 ฉบับที่ 54 มิถุนายน 2564.
- งานส่งเสริมการลงทุน. เครื่องจักร : สิทธิประโยชน์มาตรา 28 และ 29. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2565, จากเว็บไซต์: <https://www.faq108.co.th/boi/machine/incentive.php>
- งานส่งเสริมการลงทุน. ภาพรวมการใช้สิทธิประโยชน์ด้านวัตถุดิบ มาตรา 36. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2565, จากเว็บไซต์: <https://www.faq108.co.th/boi/rm36/overview.php>,

- ชัยรัตน์ เอี่ยมกุลวัฒน์. (2558). **บทที่9 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร**. สืบค้นเมื่อ 17 มกราคม 2565, จากเว็บไซต์: pioneer.netserv.chula.ac.th/~achairat/PE09_2017_Tax_in_General.pdf
- โชษิตา เปสตันยี และ ขวัญกมล ดอนขวา. (2561). ความสามารถในการกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฐาปกรณ์ เจียรนนทพิสุทธิ์. (2563). **ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดและความสามารถในการทำกำไรกับการประเมินมูลค่าหุ้น ของบริษัทกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. (บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี), มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ฐิตาพร กุลศิริวินชย. (2564). ผลกระทบของการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อมูลค่ากิจการ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. (บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี), มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ดวงเนตร วงศ์วิวัฒน์. (2562). **ความสัมพันธ์ของการวางแผนภาษีและกำไรทางบัญชีที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มดัชนี SET100**. (บัญชีมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ธรรมนิติ. (2564). **ต้องรู้ 19 รายจ่ายมีสิทธิหักได้เพิ่มขึ้นในแบบ ภ.ง.ด.50**. สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2565, จากเว็บไซต์: https://www.dst.co.th/index.php?option=com_content&view=article&id=3930:expenditure-19-rd&catid=29&Itemid=180&lang=th
- นริศรา ภาควิธี และ สุธนา นาคฉาย. (2561). บทบาทของข้อมูลทฤษฎีภูมิมีผลต่องานวิจัยธุรกิจอย่างไร. วารสารการจัดการสมัยใหม่, 16(1), 1-14. (บทสรุปผู้บริหารรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ปี 2564)
- ประวัฒน์ เบญญาศรีสวัสดิ์. (2554). ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลบัญชี เรื่องความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevancy). วารสารนักบริหาร, 31(2), 10-14.
- ปาไลดา จันแดง. (2562). **ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง**. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต การบัญชี), มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- พรภัทธ จันทรักษา. (2552). **ข้อมูลทางการบัญชี**. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2564, จากเว็บไซต์: <https://sites.google.com/site/phacharaphattarvel/02-khxmth-thangkar-baychi>
- มลิวลีย์ ผิวคราม. (2560). **การเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2565, จากเว็บไซต์: <https://sites.google.com/site/wichakarwi>

caythangkarsuksa/khea-su-bth-reiyn/hnwy-thi-6-kar-keb-rwbrwm-khxm-lae
 -kheruxng-mux-thi-chi-ni-kar-wicay-1/hnwy-thi-6-kar-keb-rwbrwm-khxm-lae
 laea-kheruxng-mux-thi-chi-ni-kar-wicay

- รสนา โชติสุวรรณ. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหุ้นสามัญบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์.** (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต การบัญชี), มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- รัตน์ฐาภัทร วุฒิมหานคร. (2562). **การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.** (บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี), มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วราพร เปรมพาศิษย์กุล. (2561). **ผลกระทบของประสิทธิภาพการวางแผนภาษีที่มีต่อศักยภาพทางการแข่งขันของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย.** (คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศศิธร จุ้ยยิ้ม. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.** (บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมเดช โรจน์ครีเสถียร และคณะ. (2554). **การบัญชีภาษีอากรของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน.** พิมพ์ครั้งที่ 8 (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธรรมนิติเพรส จำกัด.
- สมเดช โรจน์ครีเสถียร. (2560). **สุดยอดกลยุทธ์: การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล.** กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธรรมนิติเพรส จำกัด.
- สัตยา ตันจันท์พงศ์ และ พัชร์ยศ เดชศิริ. (2561). **ผลกระทบเชิงสาเหตุระหว่างการวางแผนภาษีกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.** **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.** 38(3)
- สัตยา ตันจันท์พงศ์. (2018). **ผลกระทบของการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลกับมูลค่ากิจการ: หลักฐานเชิงประจักษ์จากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.** **Journal of Modern Management Science.** 2561. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2564. จากเว็บไซต์: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/JMMS>
- สัตยา ตันจันท์พงศ์. (2558). **การกำกับดูแลกิจการ การบริหารกำไร และการวางแผนภาษีที่มีผลกระทบต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.** (คณะบริหารธุรกิจ การบัญชี), มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. **A Guide to the board of Investment, 2021.**

สืบค้น เมื่อ 30 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: http://www.boi.go.th/index.php?page=form_promoted_companies

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. **ฐานข้อมูลบริษัทที่ได้รับการส่งเสริม.** สืบค้นเมื่อ 30

กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: http://www.boi.go.th/index.php?page=form_promoted_companies

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. **แนวทางการคำนวณกำไรประจำปีและขาดทุนประจำปี**

สำหรับนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมลงทุน ที่ ป ๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2559.

สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: https://faq108.co.th/boi/announcement/pdf/2559_por09.pdf

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. **ประวัติความเป็นมาของบีโอไอ.** สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน

2564, จากเว็บไซต์: http://www.boi.go.th/index.php?page=our_history

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. **มาทำความรู้จักกับกิจการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน**

หรือเรียกกันว่า BOI เน้นไปที่สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากร. สืบค้นเมื่อ 30

กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: <https://toi.boi.go.th/article/17/941>

สุชาดา ศรีสกุลกิจ. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการวางแผนภาษี**

ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100. (วิทยานิพนธ์ บัณฑิต คณะบัญชี), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุเทพ พงษ์พิทักษ์. (2541). **การวางแผนภาษีอากร.** กรุงเทพฯ: สำนักงานวิซิตา ทุนายความ

บัญชีและธุรกิจ.

อโนทัย พลภาณุมาศ และ คณะ. (2563). **การวางแผนภาษีของบริษัทนอกตลาดทุนที่มีผลต่อการ**

จัดการกำไรในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ บัณฑิต การบัญชี), มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

อาภรณ์ นารณดิolk. **ภาษีเงินได้นิติบุคคล.** สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2565. จากเว็บไซต์:

<http://www.prosoftmyaccount.com/ArticleInfo.aspx?ArticleID=87>

BIBLIOGRAPHY

- AccountingTools. (2021). Total asset turnover ratio. Retrieved from:
<https://www.accountingtools.com/articles/what-is-the-total-asset-turnover-ratio.html>
- Adam Hayes. (2022). **Days Sales of Inventory (DSI)**. Retrieved from:
<https://www.investopedia.com/terms/d/days-sales-inventory-dsi.asp>
- Bangkokbiznews.com. (2562). **เอกชนจีเพิ่มสิทธิบีไอโอ**. สืบค้นเมื่อ 19 กันยายน 2564, จาก
เว็บไซต์: <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/840709>
- Beardsley, E., Kara, M., & Weaver, C. (2021). **When Are Effective Tax Rate Decreases Persistent?** The Role of Incentives and Tax-Specific Experience.
- Çağrı AKSOY HAZIR, Ç. A. (2019). Determinants of Effective Tax Rates in Turkey.
Journal of Research in Business, 4 (1), 35-45.
- Dyreg, S. D., Hanlon, M., and Maydew, E. L. (2006). **Long-Run Corporate Tax**
Retrieved from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1017610
- Eastman, E., Ehinger, A., & Xu, J. (2021). **Enterprise Risk Management and Corporate Tax Planning**. Available at SSRN 3717865. Francisco J. Delgado, Elena Fernandez-Rodriguez, Antonio Martinez-Arias (2014)
- Gita, I. A. M. A., Partika, I. D. M., & Suciwati, D. P. (2021). **Effect Firm Size, Profitability and Inventory Intensity Against Effective Tax Rate (ETR)**. *Journal of Applied Sciences in Accounting, Finance, and Tax*, 4 (1), 9-15.
- Hanlon, M., Mills, L.F., & Slemrod, J.B. (2005). **An empirical examination of corporate tax noncompliance**. Ross School of Business Paper No. 1025. SSRN:
<https://ssrn.com/abstract=891226> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.891226>
- Heitzman Shane and Ogneva Maria. (2015). **Corporate Tax Planning and Stock Returns**. Marshall School of Business. University of Southern California
- Hoffman, W. H. (1961). **The theory of tax planning**. *The Accounting Review*. 36(2). 274-281
- Holthausen, R. W., & Watts, R. L. (2001). The relevance of the value-relevance literature for financial accounting standard setting. **Journal of accounting and economics**, 31(1-3), 3-75.

- Inc. (2020). **Financial Ratio**. Retrieved from: <https://www.inc.com/encyclopedia/financial-ratios.html>
- Iriyadi, I., Tartilla, N., & Gusdiani, R. (2020, May). **The Effect of Tax Planning and Use of Assets on Profitability with Good Corporate Governance as a Moderating Variable**. In 2nd International Seminar on Business, Economics, Social Science and Technology (ISBEST 2019) (pp. 220-227). Atlantis Press.Izadina, Foroghi & Gheis (2013)
- Jones, J. J. (1991). Earnings management during import relief investigations. **Journal of accounting research**, 29(2), 193-228.
- Kamolsirinant, C. (2006). **Problem in Taxation for Revenue Code of The Board of Investment**. (Master's Independent Study), Thammasat University, Bangkok, Thailand.
- Karğın, S. (2013). The impact of IFRS on the value relevance of accounting information: Evidence from Turkish firms. **International Journal of Economics and Finance**, 5(4), 71-80.
- Logistics Contents. (2019). **ระยะเวลาถือครองสินค้าคงคลัง หรืออัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover)**. สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565, จากเว็บไซต์: <https://www.logisticafe.com/2010/05/inventory-turnover,2021>
- Modigliani, F. and Miller, M. (1963). **Corporate income taxes and the cost of capital: a correction**. American Economic Review. 53(3).
- MyAccount. **อัตราส่วน ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Operating Efficiency Ratio)** สืบค้นเมื่อ 19 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: <https://www.myaccount-cloud.com/Article/Detail/101652>
- National Science Technology and Innovation Policy Office. (2017). **Report of Research and Development Survey in Industry Section of Thailand in 2017**. Retrieved from. <https://rdisurvey2016.weebly.com>.
- Noor, R. M., Fadzillah, N. S. M., & Mastuki, N. A. (2010, December). **Tax planning and corporate effective tax rates**. In 2010 International Conference on Science and Social Research (CSSR 2010) (pp. 1238-1242). IEEE.
- Nwaobia, A. N., Jayeoba, O. O., & Olajumoke, O. (2016). Tax planning and firms' liquidity. **Journal of business management**, 2 (10), 1-22.

- Peakaccount.com. (2020). **ภาษีทางตรงและภาษีทางอ้อมคืออะไร ต่างกันอย่างไร**. สืบค้นเมื่อ 18 มกราคม 2565, จากเว็บไซต์: <https://peakaccount.com/blog/ภาษีทางตรง-ภาษีทางอ้อม>
- Pongpasuth, A. (2013). **Advanced Tax Planning and Strategy**. (2nd ed.). Bangkok, Thailand: Chuanphim.
- Salawu, R. O., Ogundipe, L. O., & Yeye, O. (2017). **Granger causality between corporate tax planning and firm value of non-financial quoted companies in Nigeria**.
- Vintilă, G., Gherghina, Ş. C., & Păunescu, R. A. (2018). **Study of effective corporate tax rate and its influential factors: Empirical evidence from emerging European markets**. *Emerging Markets Finance and Trade*, 54 (3), 571-590
- Wanna Yongpisanphob. (2564). **แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรม ปี 2563-65: อุตสาหกรรมรถยนต์**. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2564, จากเว็บไซต์: <https://www.krungsri.com>

ภาคผนวก

รายชื่อบริษัท จากกลุ่มตัวอย่าง

รายชื่อบริษัทจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 69 บริษัท

ลำดับ	จังหวัด	บริษัท
1	ฉะเชิงเทรา	บริษัท โคโย จอยท์ (ไทยแลนด์) จำกัด
2	ฉะเชิงเทรา	บริษัท ที.ราด (ประเทศไทย) จำกัด
3	ฉะเชิงเทรา	บริษัท อะคิตะ เอฟบี (ประเทศไทย) จำกัด
4	ฉะเชิงเทรา	บริษัท ฮิตาชิ แอสเตโม เอเชีย จำกัด
5	ชลบุรี	บริษัท เคียวคิโย อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด
6	ชลบุรี	บริษัท เคียวริทซุ เซอิกิ (ประเทศไทย) จำกัด
7	ชลบุรี	บริษัท ซินเซ โคเงียว(ไทยแลนด์) จำกัด
8	ชลบุรี	บริษัท แซฟไฟเลอร์ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด
9	ชลบุรี	บริษัท ซัมมิท คุราตะ แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด
10	ชลบุรี	บริษัท ซัมมิท เอ็น วี เอช จำกัด
11	ชลบุรี	บริษัท ไชทามะ ชิชิ (ประเทศไทย) จำกัด
12	ชลบุรี	บริษัท โตเกียว โรคิ (ประเทศไทย) จำกัด
13	ชลบุรี	บริษัท โตโยต้า โทเซ (ประเทศไทย) จำกัด
14	ชลบุรี	บริษัท โตโยต้า โบโซคุ สยาม เมทล จำกัด
15	ชลบุรี	บริษัท โทแอกส์ (ประเทศไทย) จำกัด
16	ชลบุรี	บริษัท ไทย เอ็นโอเค จำกัด
17	ชลบุรี	บริษัท โบรมิ (ประเทศไทย) จำกัด
18	ชลบุรี	บริษัท มอลเท็นเอเชียโพลิเมอร์ โปรดักส์ จำกัด
19	ชลบุรี	บริษัท สยาม เคียวซัน เด็นโซ่ จำกัด
20	ชลบุรี	บริษัท อาเคโบโน เบรค (ประเทศไทย) จำกัด
21	ชลบุรี	บริษัท อาซาฮี เทค อลูมิเนียม (ประเทศไทย) จำกัด
22	ชลบุรี	บริษัท อาปิโก พรินซ์ จำกัด
23	ชลบุรี	บริษัท อาปิโก สตรัคเจอร์ล โปรดักส์ จำกัด
24	ชลบุรี	บริษัท อิมิซุ อินดัสทรี (ไทยแลนด์) จำกัด
25	ชลบุรี	บริษัท อีเคเค อีเกิล (ไทยแลนด์) จำกัด
26	ชลบุรี	บริษัท อุซุอิ อินเตอร์เนชั่นแนล คอร์ปอเรชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด
27	ชลบุรี	บริษัท เอ็นทีพีที จำกัด
28	ชลบุรี	บริษัท เอส เอ็น ซี ซาวด์ พูฟ จำกัด
29	ชลบุรี	บริษัท เออห์ลินส์ เอเชีย จำกัด

ลำดับ	จังหวัด	บริษัท
30	ชลบุรี	บริษัท ไอเจทีที (ประเทศไทย) จำกัด
31	ชลบุรี	บริษัท ไอชิน ทาคาโอก่า ฟาวนด์รี บางปะกง จำกัด
32	ชลบุรี	บริษัท ฮอนด้า ลีออค ไทย จำกัด
33	ชลบุรี	บริษัท ฮิตาชิ แอสเตโม ชลบุรี แมนูแฟกเจอร์ จำกัด
34	ชลบุรี	บริษัท ฮิรุตะ แอนด์ ซัมมิท จำกัด
35	ปราจีนบุรี	บริษัท คุราตะ แมนูแฟกเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
36	ปราจีนบุรี	บริษัท ซาโต เพรส โคเกียวก (ไทยแลนด์) จำกัด
37	ปราจีนบุรี	บริษัท มาเท็ค เซาท์อีสท์ เอเชีย (ไทยแลนด์) จำกัด
38	ปราจีนบุรี	บริษัท วายเอส เทค (ไทยแลนด์) จำกัด
39	ปราจีนบุรี	บริษัท สยามไอชิน จำกัด
40	ปราจีนบุรี	บริษัท อิชิตেক (ไทยแลนด์) จำกัด
41	ระยอง	บริษัท คานามิทสึ พูลเลย์ จำกัด
42	ระยอง	บริษัท คูโบต้า ไอรอน เวอร์ค (ประเทศไทย) จำกัด
43	ระยอง	บริษัท จีเคเอ็น ไดรฟ์ไลน์ (ประเทศไทย) จำกัด
44	ระยอง	บริษัท ซัมมิท ฮิโรทานิ ซูกิฮาร่า จำกัด
45	ระยอง	บริษัท ซูซูกิ มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
46	ระยอง	บริษัท ซูมิริโกะ อีสเทิร์น รับบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
47	ระยอง	บริษัท แซตเอฟ เลมฟอร์เตอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด
48	ระยอง	บริษัท ไคเคียวนิซิกาวา(ประเทศไทย) จำกัด
49	ระยอง	บริษัท โทยู อินดัสทรีส์ (ไทยแลนด์) จำกัด
50	ระยอง	บริษัท ไทย อาซาฮี เดนโซ จำกัด
51	ระยอง	บริษัท ไทยซัมมิท เอนจิเนียริง จำกัด
52	ระยอง	บริษัท ไทยซัมมิทมิทซูบะอีเล็คทริกแมนูแฟกเจอร์ จำกัด
53	ระยอง	บริษัท นิฮอน พลาสท์ (ไทยแลนด์) จำกัด
54	ระยอง	บริษัท เบนดะ (ประเทศไทย) จำกัด
55	ระยอง	บริษัท พีอีซี แมนูแฟกเจอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด
56	ระยอง	บริษัท ฟุคุจึ อินดัสทรี (ไทยแลนด์) จำกัด
57	ระยอง	บริษัท ฟุจิ ออโต้เทค (ประเทศไทย) จำกัด
58	ระยอง	บริษัท ไฟน์พลาส (ประเทศไทย) จำกัด
59	ระยอง	บริษัท มิทซูบิชิ อิเล็คทริก ไทย ออโต้-พาร์ท จำกัด

ลำดับ	จังหวัด	บริษัท
60	ระยอง	บริษัท ยามาตะ สมบูรณ์ จำกัด
61	ระยอง	บริษัท ริโก้ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด
62	ระยอง	บริษัท โรเบิร์ต บ็อบ ออโตโมทีฟ เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย) จำกัด
63	ระยอง	บริษัท สมบูรณ์ โชนิค แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด
64	ระยอง	บริษัท ออฟโร้ด แอคเซสซอรี่ส์ จำกัด
65	ระยอง	บริษัท เอ็นที เซอิมิทซู (ประเทศไทย) จำกัด
66	ระยอง	บริษัท เอสเอ็มอาร์ ออโตโมทีฟ ซิสเต็ม (ประเทศไทย) จำกัด
67	ระยอง	บริษัท เอสเอ็มอาร์ซี ออโตโมทีฟ สมาร์ท อินทีเรีย เทค (ประเทศไทย) จำกัด
68	ระยอง	บริษัท เอเอส คอมเมอร์เชียล วีซีเคิล เบรค จำกัด
69	ระยอง	บริษัท โอกูระ คลัทซ์ (ไทยแลนด์) จำกัด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวสุพรรณษา พรหมกุล
วัน เดือน ปีเกิด	26 กันยายน 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดอุดรธานี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2547 บริหารธุรกิจบัณฑิต บัญชี (บธ.บ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	Assistance Accounting Manager บริษัท แซดเอฟ ซีเอสซิส ซีเอสเอ็ม (ระยอง) จำกัด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	292/188 หมู่ที่ 10 ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20230